

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2024 r.
poz. 167, 232.

U S T A W A

z dnia 12 marca 2022 r.

o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa

Art. 1. 1. Ustawa określa szczególne zasady zalegalizowania pobytu obywateli Ukrainy, którzy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa, oraz obywateli Ukrainy posiadających Kartę Polaka, którzy wraz z najbliższą rodziną z powodu tych działań wojennych przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelu Ukrainy, rozumie się przez to także nieposiadającego obywatelstwa ukraińskiego małżonka obywatela Ukrainy, o ile przybył on na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa i nie jest obywatelem polskim ani obywatelem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

3. Ustawa określa również:

- 1) szczególne zasady powierzenia pracy obywatelom Ukrainy, przebywającym legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) pomoc zapewnianą przez wojewodów, jednostki samorządu terytorialnego oraz inne podmioty obywatelom Ukrainy;
- 3) utworzenie Funduszu Pomocy w celu finansowania lub dofinansowania realizacji zadań na rzecz pomocy obywatelom Ukrainy;
- 4) niektóre uprawnienia obywateli Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny;
- 5) szczególne zasady przedłużania okresów legalnego pobytu obywateli Ukrainy oraz wydanych im przez organy polskie dokumentów dotyczących uprawnień w zakresie wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 6) niektóre uprawnienia obywateli polskich i obywateli Ukrainy będących studentami, nauczycielami akademickimi lub pracownikami naukowymi wjeżdżającymi z terytorium Ukrainy;
- 7) szczególne regulacje dotyczące kształcenia, wychowania i opieki dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, w tym wsparcia jednostek samorządu terytorialnego w realizacji dodatkowych zadań oświatowych w tym zakresie;
- 8) szczególne zasady organizacji i funkcjonowania uczelni w związku z zapewnianiem miejsc na studiach dla obywateli Ukrainy, o których mowa w ust. 1;
- 9) szczególne zasady podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej przez obywateli Ukrainy, przebywających legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 10) szczególne zasady prowadzenia dystrybucji produktów leczniczych i wyrobów medycznych przeznaczonych na pomoc humanitarną na terytorium Ukrainy przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych.

Art. 2. 1. Jeżeli obywatel Ukrainy, o którym mowa w art. 1 ust. 1, przybył legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 i deklaruje zamiar pozostania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jego pobyt na tym terytorium uznaje się za legalny do dnia 30 czerwca 2024 r. Za legalny uznaje się także pobyt dziecka urodzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez matkę, która jest osobą określoną w zdaniu pierwszym, w okresie dotyczącym matki.

2. Jeżeli obywatel Ukrainy posiadający Kartę Polaka, o którym mowa w art. 1 ust. 1, opuścił Ukrainę w okresie od dnia 24 lutego 2022 r., a następnie przybył legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, i deklaruje zamiar pozostania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jego pobyt na tym terytorium uznaje się za legalny do dnia 30 czerwca 2024 r. Do członków najbliższej rodziny obywatela Ukrainy posiadającego Kartę Polaka, o którym mowa w art. 1 ust. 1, przepisy ustawy stosuje się odpowiednio.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do obywateli Ukrainy:

- 1) posiadających:
 - a) zezwolenie na pobyt stały,

- b) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej,
 - c) zezwolenie na pobyt czasowy,
 - d) status uchodźcy,
 - e) ochronę uzupełniającą,
 - f) zgodę na pobyt tolerowany,
 - g) zgodę na pobyt ze względów humanitarnych;
- 2) którzy:
- a) złożyli w Rzeczypospolitej Polskiej wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej lub w imieniu których takie wnioski zostały złożone,
 - b) zadeklarowali zamiar złożenia wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 28 ust. 1 lub art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1504) lub których takie deklaracje zamiaru dotyczą;
- 3) którzy korzystają z ochrony czasowej na terenie innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej przyznanej z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, datę stanowiącą ostatni dzień okresu, w którym legalny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy obywatela Ukrainy deklarującego zamiar pozostania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej skutkuje tym, że jego pobyt na tym terytorium jest uznawany za legalny, biorąc pod uwagę liczbę cudzoziemców napływających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sytuację ludności cywilnej i perspektywę zakończenia działań wojennych na terytorium Ukrainy oraz względy obronności, bezpieczeństwa państwa oraz względy ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

5. Z chwilą wycofania przez obywatela Ukrainy wniosku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lit. a, lub deklaracji, o której mowa w ust. 3 pkt 2 lit. b, przepis ust. 1 znajduje do niego zastosowanie.

5a. Złożenie wniosku o wydanie jednego z zezwoleń, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a–c, nie powoduje utraty statusu wynikającego z ust. 1.

6. Obywatela Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za osobę korzystającą w Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej w rozumieniu art. 106 ust. 1 ustawy

z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

7. Obywatelowi Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, jako osobie korzystającej w Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej, przysługują uprawnienia określone w niniejszej ustawie.

8. Do ochrony czasowej, z której korzysta obywatel Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów rozdziału 3 działu III ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 87 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 735, 1429, 1723 i 1737).

9. Danych obywatela Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, nie umieszcza się w rejestrze, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

10. Pobyt osób, o których mowa w ust. 1 i 2, uznaje się za legalny do dnia:

- 1) 31 sierpnia 2024 r. – jeżeli te osoby:
 - a) w dniu 30 czerwca 2024 r. korzystają z wychowania przedszkolnego, realizują obowiązek szkolny albo realizują obowiązek nauki zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900, 1672, 1718 i 2005), lub
 - b) w dniu 30 czerwca 2024 r. pobierają naukę w przedszkolu lub szkole funkcjonujących w ukraińskim systemie oświaty z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, lub
 - c) nie później niż w roku szkolnym 2022/2023 rozpoczęły naukę w branżowej szkole II stopnia, szkole policealnej lub szkole dla dorosłych;
- 2) 30 września 2024 r. – jeżeli te osoby przystępują do egzaminu maturalnego, o którym mowa w rozdziale 3b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2022 r. poz. 2230 oraz z 2023 r. poz. 1234 i 2005), w terminie poprawkowym.

11. Przepis ust. 10 stosuje się również do rodziców lub opiekunów osób wymienionych w tym przepisie będących osobami niepełnoletnimi.

Art. 3. 1. W przypadku gdy wjazd obywatela Ukrainy, o którym mowa w art. 1 ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie został zarejestrowany przez komendanta placówki Straży Granicznej podczas kontroli granicznej lub nastąpił

przez granicę, na której nie jest prowadzona kontrola graniczna osób przekraczających tę granicę, Komendant Główny Straży Granicznej rejestruje pobyt obywatela Ukrainy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na jego wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 1.

2. Zarejestrowanie pobytu obywatela Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej następuje na jego wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 1.

3. Komendant Główny Straży Granicznej prowadzi w systemie teleinformatycznym Straży Granicznej rejestr obywateli Ukrainy, którzy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy oraz którzy złożyli wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 1.

4. W rejestrze, o którym mowa w ust. 3, przechowuje się:

- 1) dane:
 - a) imię (imiona) i nazwisko (nazwiska),
 - b) datę urodzenia,
 - c) obywatelstwo (obywatelstwa),
 - d) płeć,
 - e) rodzaj dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje,
 - f) serię i numer dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje,
 - g) unikalny numer w rejestrze,
 - h) numer PESEL – jeżeli został nadany,
 - i) datę dokonania i zmiany wpisu do rejestru,
 - j) unikalny numer ewidencyjny nadany przez organ ukraiński, jeżeli występuje,
 - k) miejsce urodzenia, jeżeli występuje,
 - l) kraj urodzenia, jeżeli występuje;
- 2) informację o dacie:
 - a) przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej w kierunku wjazdowym,
 - b) przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej w kierunku wyjazdowym,
 - c) złożenia wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1;

- 2a) informacje o dacie i miejscu przekroczenia granicy zewnętrznej, w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 1, z późn. zm.¹⁾), niebędącej granicą Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie nastąpił bezpośrednio z terytorium Ukrainy;
- 3) informację o dacie końcowej okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznawanego za legalny na podstawie art. 2 ust. 1;
- 4) informacje o osobie sprawującej faktyczną pieczę nad dzieckiem obejmujące:
 - a) dane, o których mowa w pkt 1,
 - b) wskazanie stosunku pokrewieństwa z dzieckiem – jeżeli taki istnieje, a w przypadku jego braku – innej relacji łączącej tę osobę z dzieckiem;
- 5) fotografię, o której mowa w art. 4 ust. 7, jeżeli występuje;
- 6) odwzorowanie własnoręcznego podpisu osoby, która ukończyła 12. rok życia, z wyjątkiem osoby, która nie może złożyć podpisu.

5. Komendant Główny Straży Granicznej umieszcza dane w rejestrze, o którym mowa w ust. 3, w terminie 30 dni od dnia przekazania przez organy gminy informacji o złożeniu wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1.

Art. 3a. 1. Komendant Główny Straży Granicznej pełni funkcję krajowego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 27 dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz. Urz. UE L 212 z 07.08.2001, str. 12), ustanowionego do celów wymiany z właściwymi organami innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej informacji dotyczących osób korzystających z ochrony czasowej w rozumieniu art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 251 z 16.09.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 74 z 18.03.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27.

2. Pełniąc funkcję, o której mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej w szczególności:

- 1) jest właściwy do przekazywania organom innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej informacji dotyczących obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 2 ust. 1, korzystających z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów niniejszej ustawy;
- 2) współdziała z Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców przy uzyskiwaniu od organów innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o osobach korzystających z ochrony czasowej w tych państwach.

Art. 4. 1. Obywatelowi Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, na podstawie wniosku złożonego w dowolnym organie wykonawczym gminy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nadaje się numer PESEL, o którym mowa w art. 15 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2022 r. poz. 1191 oraz z 2023 r. poz. 497, 1394 i 1941).

1a. Obywatelowi Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, któremu numer PESEL nadano przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nadaje się w rejestrze PESEL, na jego wniosek, o którym mowa w ust. 1, status, o którym mowa w art. 8 pkt 24a lit. d ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, i wprowadza się jego dane do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, obywatel Ukrainy składa osobiście w siedzibie organu wykonawczego gminy w terminie 30 dni od dnia przybycia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wniosek składa się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej, opatrzonym własnoręcznym czytelnym podpisem wnioskodawcy, wypełnionym przez wnioskodawcę albo przez pracownika organu wykonawczego gminy na podstawie danych podanych przez wnioskodawcę. W przypadku osoby, która ze względu na stan zdrowia lub niepełnosprawność nie jest w stanie osobiście złożyć wniosku w siedzibie organu wykonawczego gminy, organ ten zapewnia możliwość złożenia wniosku w miejscu pobytu tej osoby.

3. W imieniu osoby nieposiadającej zdolności do czynności prawnych lub posiadającej ograniczoną zdolność do czynności prawnych ubiegającej się o nadanie

numeru PESEL albo osoby, która ze względu na stan zdrowia lub niepełnosprawność nie jest w stanie samodzielnie złożyć wniosku, wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa jedno z rodziców, opiekun, kurator, opiekun tymczasowy, o którym mowa w art. 25, lub osoba sprawująca faktyczną pieczę nad dzieckiem, a w przypadku braku takich osób numer PESEL może zostać nadany z urzędu.

3a. Złożenie w siedzibie organu gminy wniosku, o którym mowa w ust. 1, w imieniu osoby nieposiadającej zdolności do czynności prawnych lub posiadającej ograniczoną zdolność do czynności prawnych wymaga jej obecności przy składaniu wniosku. Wyjątek stanowią osoby, które nie ukończyły 12. roku życia, chyba że potwierdzenie tożsamości następuje na podstawie oświadczenia, o którym mowa w ust. 13 zdanie trzecie.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię (imiona);
- 2) nazwisko;
- 3) unikalny numer ewidencyjny nadany przez organ ukraiński;
- 4) obywatelstwo;
- 5) imię matki osoby małoletniej, o ile zostało udokumentowane;
- 6) nazwisko matki osoby małoletniej, o ile zostało udokumentowane;
- 7) imię ojca osoby małoletniej, o ile zostało udokumentowane;
- 8) nazwisko ojca osoby małoletniej, o ile zostało udokumentowane;
- 9) numery PESEL rodziców, o ile zostały nadane i są znane;
- 10) datę urodzenia;
- 11) (uchylony)
- 12) kraj urodzenia;
- 13) płeć;
- 14) datę wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 14a) datę i miejsce przekroczenia granicy zewnętrznej, w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), niebędącej granicą Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie nastąpił bezpośrednio z terytorium Ukrainy;
- 15) datę złożenia wniosku;

- 16) adnotację o tym, czy odciski palców zostały pobrane;
 - 17) adnotację o wyniku lub przyczynach braku weryfikacji, o której mowa w ust. 14;
 - 18) informacje o osobie sprawującej faktyczną opiekę nad dzieckiem obejmujące numer PESEL oraz dane, o których mowa w pkt 1, 2, 4, 10, 13 i art. 8 pkt 24 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, oraz wskazanie stosunku pokrewieństwa z dzieckiem – jeżeli taki istnieje, a w przypadku jego braku – innej relacji łączącej tę osobę z dzieckiem;
 - 19) oświadczenie o przybyciu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa;
 - 20) oświadczenie o byciu:
 - a) małżonkiem obywatela Ukrainy określonym w art. 1 ust. 2,
 - b) członkiem najbliższej rodziny obywatela Ukrainy, który posiada Kartę Polaka, określonym w art. 2 ust. 2,
 - c) dzieckiem urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez matkę, która jest osobą określoną w art. 2 ust. 1;
 - 20a) oświadczenie o braku posiadania tytułów pobytowych, o których mowa w art. 2 ust. 3 pkt 1, lub wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 2 ust. 3 pkt 2 i 3;
 - 21) oświadczenie o prawdziwości danych zawartych we wniosku oraz klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”;
 - 22) własnoręczny czytelny podpis wnioskodawcy albo adnotację pracownika organu gminy o przyczynie braku podpisu;
 - 23) własnoręczny podpis osoby ubiegającej się o nadanie numeru PESEL, która ukończyła 12. rok życia, albo adnotację pracownika organu gminy o przyczynie braku podpisu.
5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może zawierać:
- 1) adres poczty elektronicznej;
 - 2) numer telefonu komórkowego;
 - 3) zgodę na:
 - a) wprowadzenie danych, o których mowa w pkt 1 lub 2, do rejestru danych kontaktowych, o którym mowa w art. 20h ustawy z dnia 17 lutego 2005 r.

o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 57, 1123, 1234 i 1703),

- b) potwierdzenie profilu zaufanego, o którym mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

6. Do danych, o których mowa w ust. 4, stosuje się sposób transliteracji określony w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1326).

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się fotografię, spełniającą wymagania określone w art. 29 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2022 r. poz. 671 oraz z 2023 r. poz. 1234 i 1941).

8. Podczas składania wniosku, o którym mowa w ust. 1, pobiera się od osoby, której dotyczy wniosek, odciski palców. W przypadku osoby, która ze względu na stan zdrowia lub niepełnosprawność nie jest w stanie osobiście złożyć wniosku, o którym mowa w ust. 1, w siedzibie organu gminy, organ gminy zapewnia możliwość pobrania odcisków palców w miejscu pobytu tej osoby.

9. Odcisków palców nie pobiera się od osoby:

- 1) która nie ukończyła 12. roku życia;
- 2) od której chwilowo fizycznie nie jest możliwe pobranie odcisków któregośkolwiek z palców;
- 3) od której pobranie odcisków palców jest fizycznie niemożliwe.

10. Odciski palców pobiera się w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych.

11. Organ gminy potwierdza tożsamość na podstawie dokumentu podróży, Karty Polaka lub innego dokumentu ze zdjęciem umożliwiającym ustalenie tożsamości, a w przypadku osób, które nie ukończyły 18. roku życia, również dokumentu potwierdzającego urodzenie, i wprowadza dane do rejestru PESEL.

12. Potwierdzenie tożsamości może nastąpić na podstawie dokumentu unieważnionego, jeżeli umożliwia on ustalenie tożsamości osoby.

13. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klauzula, o której mowa w ust. 4 pkt 21, zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

W przypadku braku dokumentów, o których mowa w ust. 11, potwierdzenie tożsamości następuje na podstawie oświadczenia.

14. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia możliwość weryfikacji danych osoby, której ma zostać nadany numer PESEL, z danymi zgromadzonymi w rejestrze, o którym mowa w art. 3 ust. 3.

15. Kopię dokumentu, na podstawie którego dokonano ustalenia tożsamości, lub oświadczenie, o którym mowa w ust. 13, przechowuje organ gminy wraz z wnioskiem.

16. Organ gminy odmawia w drodze decyzji nadania numeru PESEL, w przypadku gdy:

- 1) fotografia załączona do wniosku nie spełnia wymagań określonych w art. 29 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych;
- 2) nie zostały pobrane odciski palców, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 9;
- 3) potwierdzenie tożsamości nastąpiło na podstawie oświadczenia, o którym mowa w ust. 13, a w wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 14, ustalono, że w rejestrze, o którym mowa w art. 3 ust. 3, zamieszczono serię i numer dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy.

17. Od decyzji, o której mowa w ust. 16, nie służy odwołanie.

17a. Status, o którym mowa w art. 8 pkt 24a lit. d ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, zwany dalej „statusem UKR”, jest automatycznie zmieniany na status, o którym mowa w art. 8 pkt 24a lit. c tej ustawy, po przekazaniu przez Komendanta Głównego Straży Granicznej z rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 3, informacji o:

- 1) wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 11 ust. 2;
- 2) posiadaniu przez obywatela Ukrainy dokumentu, o którym mowa w art. 2 ust. 3 pkt 1;
- 3) złożeniu lub zamiarze złożenia wniosku, o którym mowa w art. 2 ust. 3 pkt 2;
- 4) korzystaniu przez obywatela Ukrainy z ochrony czasowej, o której mowa w art. 2 ust. 3 pkt 3.

17b. W przypadku automatycznej zmiany statusu, o której mowa w ust. 17a, jeżeli osoba, której nadano numer PESEL, potwierdzi, że jej pobyt poza granicami

Rzeczypospolitej Polskiej nie trwał dłużej niż okres, o którym mowa w art. 11 ust. 2, status UKR może zostać przywrócony w trybie art. 11 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności.

17c. W przypadku wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 11 ust. 2, w ramach granic wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej z państwami strefy Schengen, status UKR może zostać zmieniony na podstawie oświadczenia o wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres, o którym mowa w art. 11 ust. 2, złożonego przez osobę, której nadano ten status, lub osobę ją reprezentującą.

17d. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 17c, zawiera imię, nazwisko, numer PESEL osoby, która posiada status UKR, oraz wskazanie kraju wyjazdu, rodzaj wyjazdu, deklarowaną datę tego wyjazdu oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 4 pkt 21. Kraj wyjazdu i data wyjazdu rejestrowane są w rejestrze PESEL jako wyjazd na pobyt stały lub czasowy na okres powyżej 6 miesięcy.

17e. Przepis ust. 17c stosuje się odpowiednio do wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez granice zewnętrzne strefy Schengen. W takim przypadku Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia możliwość weryfikacji daty wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

17f. Osobom, którym zmieniono status UKR, w wyniku czynności, o których mowa w ust. 17a lub 17e, na inny, status ten może zostać ponownie nadany w wyniku przybycia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa. Opuszczenie terytorium Ukrainy musi zostać udokumentowane lub zarejestrowane w rejestrze, o którym mowa w art. 3 ust. 3.

17g. W przypadku, o którym mowa w ust. 17f, jeżeli ponowny wjazd nastąpił przez granice Rzeczypospolitej Polskiej będące zewnętrznymi granicami strefy Schengen, ponowne nadanie statusu UKR następuje automatycznie w wyniku przekazania informacji z rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 3, wraz ze wskazaniem daty wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

17h. W przypadku, o którym mowa w ust. 17f, status UKR może zostać ponownie nadany na skutek ponownego złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1. Danych obywatela Ukrainy nie wprowadza się ponownie do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1, z wyjątkiem odcisków palców, jeżeli nie pobrano ich przy nadaniu

numeru PESEL, oraz fotografii, jeżeli wizerunek osoby uległ zmianie w sposób utrudniający ustalenie jej tożsamości.

17i. Rejestracji danych, o której mowa w ust. 17b, 17c, 17e i 17f, dokonuje dowolny organ wykonawczy gminy. Organem rejestrującym dane na podstawie ust. 17a i 17g, o którym mowa w art. 10 ust. 6 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, jest Komendant Główny Straży Granicznej.

17j. Informacja, o której mowa w ust. 17c, przekazywana jest do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 3.

17k. W przypadku ujawnienia, że obywatelowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej został nadany numer PESEL, na podstawie ust. 1, lub że takiemu obywatelowi został nadany status UKR, na podstawie ust. 1a, status UKR jest zmieniany w trybie art. 11 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności na status, o którym mowa w art. 8 pkt 24a lit. a tej ustawy.

18. Minister właściwy do spraw informatyzacji udostępni w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej:

- 1) wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1;
- 1a) wzór wniosku, o którym mowa w art. 9 ust. 1a;
- 2) wzór wydruku, o którym mowa w art. 9 ust. 3 pkt 2;
- 3) wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 17c.

19. Wzory, o których mowa w ust. 18, są sporządzane w języku polskim i ukraińskim, a także mogą być sporządzone również w innych językach.

20. Dane, o których mowa w art. 8 pkt 1, 2, 3a–6, 9–11, 24, pkt 24a lit. d ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje z rejestru PESEL do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 3.

20a. W okresie do dnia 30 czerwca 2024 r. organ gminy może upoważnić, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, pracowników administracji publicznej lub jednostek organizacyjnych danej gminy, zgłoszonych przez ich pracodawców jako wolontariuszy do wykonywania czynności wynikających z art. 4 niniejszej ustawy i art. 10 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności. Upoważnienie wydaje się na czas określony, nieprzekraczający terminu wskazanego w zdaniu pierwszym.

21. W sprawach dotyczących numeru PESEL nieuregulowanych ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności.

22. Zadania, o których mowa w ust. 1–21, są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej.

Art. 5. 1. Organ gminy może zapewnić obywatelowi Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, możliwość nieodpłatnego wykonania fotografii, o której mowa w art. 4 ust. 7.

2. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej.

Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi rejestr obywateli Ukrainy, którym nadano numer PESEL, w sposób określony w art. 4.

2. Rejestr prowadzi się w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych.

3. Prowadząc rejestr, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do sprawy informatyzacji:

- 1) zapewnia ochronę przed nieuprawnionym dostępem do rejestru;
- 2) zapewnia integralność danych w rejestrze;
- 3) zapewnia dostępność systemu teleinformatycznego, w którym rejestr jest prowadzony, dla podmiotów przetwarzających dane w rejestrze;
- 4) przeciwdziała uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym rejestr jest prowadzony;
- 5) określa zasady bezpieczeństwa przetwarzanych danych, w tym danych osobowych;
- 6) zapewnia rozliczalność działań dokonywanych na danych rejestru.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest administratorem danych przetwarzanych w rejestrze, o którym mowa w ust. 1.

5. W rejestrze, o którym mowa w ust. 1, gromadzi się:

- 1) dane, o których mowa w art. 4 ust. 4 pkt 1–4, 10, 12–16 i 18;
- 2) numer PESEL;
- 3) fotografię, o której mowa w art. 4 ust. 7;
- 4) odciski palców;

5) odwzorowanie własnoręcznego podpisu osoby, która ukończyła 12. rok życia, z wyjątkiem osoby, która nie może złożyć podpisu.

6. Danych zgromadzonych w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, nie usuwa się.

6a. Po zarejestrowaniu w rejestrze PESEL zmiany danych osoby, której dane gromadzone są w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, w tym danych osoby sprawującej faktyczną opiekę nad dzieckiem, jeśli został jej nadany numer PESEL, zmienione dane, o których mowa w art. 8 pkt 1, 4–6 i 9–11 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, z rejestru PESEL są przekazywane do rejestru, o którym mowa w ust. 1.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia zgromadzone w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, dane, o których mowa w:

1) ust. 5 pkt 1–5:

- a) Policji,
- b) Straży Granicznej,
- c) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- d) Agencji Wywiadu,
- e) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego,
- f) Służbie Wywiadu Wojskowego,
- g) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu,
- h) Służbie Ochrony Państwa,
- i) Urzędowi do spraw Cudzoziemców,
- j) gminom;

2) ust. 5 pkt 1–3:

- a) ministrowi właściwemu do spraw pracy,
- b) ministrowi właściwemu do spraw zdrowia,
- c) ministrowi właściwemu do spraw rodziny,
- d) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej,
- e) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych,
- f) organowi właściwemu w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 390, 658 i 1429), za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny,
- g) Narodowemu Funduszowi Zdrowia,

- h) jednostce podległej ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwej w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia,
 - i) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki,
 - j) powiatom i województwom,
 - k) wojewodom,
 - l) ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego – w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań, po oświadczeniu spełnienia wymagań, o których mowa w art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych;
- 3) ust. 5 pkt 2 oraz art. 4 ust. 4 pkt 1–4, 9, 10, 12–15 i 18 – Głównemu Urzędowi Statystycznemu w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań, po oświadczeniu spełnienia wymagań, o których mowa w art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych.

8. Organ gminy może realizować zadania, o których mowa w art. 4, poza siedzibą urzędu gminy.

Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji może dokonać zakupu sprzętu komputerowego oraz usług dla gmin niezbędnych do realizacji przez nie zadań, o których mowa w art. 4.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może powierzyć realizację zadania, o którym mowa w ust. 1, jednostce mu podległej lub przez niego nadzorowanej.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może nieodpłatnie przekazać gminom zakupiony sprzęt na potrzeby realizacji zadań, o których mowa w art. 4.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może nieodpłatnie przekazać zakupiony sprzęt, o którym mowa w ust. 1, gminom lub innym jednostkom sektora finansów publicznych na potrzeby realizacji przez nie zadań publicznych.

Art. 8. Do zamówień publicznych niezbędnych do realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1, przez organy gmin oraz do zakupu sprzętu i usług, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

Art. 9. 1. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 1, zawiera dane, o których mowa w art. 4 ust. 5 pkt 1 i 2, i zgodę, o której mowa

w art. 4 ust. 5 pkt 3 lit. b, minister właściwy do spraw informatyzacji automatycznie potwierdza profil zaufany dla osoby wnioskującej.

1a. W przypadku gdy obywatel Ukrainy nie wyraził we wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 albo 1a, zgody, o której mowa w art. 4 ust. 5 pkt 3, lub automatyczne potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, nie było możliwe z przyczyn technicznych lub profil zaufany został unieważniony, obywatel Ukrainy po nadaniu mu numeru PESEL może złożyć w dowolnym organie wykonawczym gminy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odrębny wniosek o:

- 1) wprowadzenie numeru PESEL, imienia i nazwiska, adresu poczty elektronicznej oraz numeru telefonu komórkowego do rejestru danych kontaktowych, o którym mowa w art. 20h ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 2) potwierdzenie profilu zaufanego, o którym mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

1b. Organ gminy, o którym mowa w ust. 1a:

- 1) potwierdza tożsamość wnioskodawcy na podstawie pozytywnej weryfikacji:
 - a) zgodności danych w dokumencie potwierdzającym nadanie numeru PESEL z rejestrem PESEL,
 - b) zgodności danych, o których mowa w art. 6 ust. 5 pkt 3, z wizerunkiem wnioskodawcy;
- 2) może dodatkowo weryfikować tożsamość wnioskodawcy na podstawie zgodności danych, o których mowa w art. 6 ust. 5 pkt 5, ze złożonym na wniosku podpisem własnoręcznym.

1c. Po potwierdzeniu tożsamości wnioskodawcy organ gminy, o którym mowa w ust. 1a, wprowadza dane do rejestru danych kontaktowych, o którym mowa w art. 20h ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, i systemu, o którym mowa w art. 20aa tej ustawy.

1d. Po wprowadzeniu danych, o którym mowa w ust. 1c, minister właściwy do spraw informatyzacji automatycznie potwierdza profil zaufany.

1e. Zadania, o których mowa w ust. 1b i 1c, są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej.

2. Utworzony automatycznie profil zaufany zawiera adres poczty elektronicznej i numer telefonu komórkowego podane we wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, oraz oznaczenie potwierdzenia tożsamości w sposób, o którym mowa w ust. 6.

3. Identyfikator użytkownika profilu zaufanego jest tworzony automatycznie, w sposób ustalony przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, i przekazywany osobie wnioskującej:

- 1) na adres poczty elektronicznej podany we wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, lub
- 2) w postaci wydruku potwierdzenia utworzenia profilu zaufanego.

4. Wydruk, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, zawiera w szczególności:

- 1) identyfikator profilu zaufanego;
- 2) imię (imiona) i nazwisko;
- 3) numer PESEL;
- 4) adres poczty elektronicznej;
- 5) numer telefonu komórkowego.

5. Jednorazowe hasło umożliwiające aktywację profilu zaufanego przez wnioskodawcę jest wysyłane na numer telefonu komórkowego podany we wniosku.

6. Ustalenie tożsamości osoby wnioskującej o potwierdzenie profilu zaufanego dokonywane jest w sposób, o którym mowa w art. 4 ust. 11–13. Dane mogą zostać wprowadzone do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1, na podstawie dokumentów nieprzetłumaczonych na język polski.

7. W sprawach dotyczących profilu zaufanego nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 10. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji może w aplikacji mObywatel w rozumieniu ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. poz. 1234), po uwierzytelnieniu przy użyciu środka identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, umożliwić obywatelowi Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1:

- 1) pobranie, przechowywanie i prezentację dokumentu elektronicznego zawierającego pobrane z rejestru osób, o którym mowa w art. 6 ust. 1, aktualne

dane, o których mowa w art. 4 ust. 4 pkt 1–15 i art. 6 ust. 5 pkt 2 i 3, oraz dane, o których mowa w art. 8 pkt 24 i pkt 24a lit. d ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności;

2) weryfikację integralności i pochodzenia dokumentu elektronicznego.

1a. Minister właściwy do spraw informatyzacji może w ramach publicznej aplikacji mobilnej, o której mowa w art. 19e ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, umożliwić obywatelowi Ukrainy, który pobrał dokument elektroniczny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1:

1) pobranie, przechowywanie i prezentację dokumentu elektronicznego zawierającego pobrane z rejestru osób, o którym mowa w art. 6 ust. 1, aktualne dane dotyczące dziecka pozostającego pod jego władzą rodzicielską, o których mowa w art. 4 ust. 4 pkt 1, 2, 4, 10, 12, 13 i art. 6 ust. 5 pkt 2 i 3, oraz dane, o których mowa w art. 8 pkt 24 i pkt 24a lit. d ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności;

2) weryfikację integralności i pochodzenia dokumentu elektronicznego.

1b. Obywatelowi Ukrainy, o którym mowa w ust. 1a, umożliwia się pobranie dokumentu elektronicznego, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, jeżeli w rejestrze PESEL przy danych dziecka zamieszczono numer PESEL tego obywatela Ukrainy.

1c. Pobranie dokumentu elektronicznego, o którym mowa w ust. 1b, wymaga:

- 1) uwierzytelnienia przy użyciu certyfikatu, o którym mowa w art. 19e ust. 2a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 2) złożenia przez obywatela Ukrainy, który pobiera dokument elektroniczny, oświadczenia o pozostawaniu dziecka pod jego władzą rodzicielską.

1d. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1c pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zamieszcza w nim klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może w aplikacji mObywatel udostępnić obywatelowi Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który pobrał dokument elektroniczny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 1a pkt 1, funkcjonalność pozwalającą na:

- 1) dostęp do usługi online obsługiwanej przy użyciu tej aplikacji;
- 2) potwierdzenie udziału w usługach świadczonych na rzecz użytkownika tej aplikacji w określonym miejscu i czasie;
- 3) wykorzystanie tej aplikacji w celu przekazywania danych w ramach usług świadczonych na rzecz użytkownika tej aplikacji.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może zapewnić obywatelowi Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, będącemu użytkownikiem aplikacji mObywatel możliwość posługiwania się certyfikatem stanowiącym poświadczenie elektroniczne potwierdzające dane użytkownika aplikacji mObywatel.

4. Certyfikat może zawierać dane, o których mowa w art. 4 ust. 4 pkt 1, 2 i 4 oraz art. 6 ust. 5 pkt 2.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, procedury, w których dokument elektroniczny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 1a pkt 1, oraz usługi, w których certyfikat, o którym mowa w ust. 4, mogą być wykorzystywane do stwierdzania tożsamości obywatela Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, mając na uwadze ułatwienie im sprawnego i bezpiecznego załatwiania spraw urzędowych.

6. W sprawach dotyczących aplikacji mObywatel nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel.

7. Dokumenty elektroniczne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 1a pkt 1, wraz z dokumentem podróży uprawniają obywatela Ukrainy do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy.

8. Minister właściwy do spraw informatyzacji unieważnia dokument elektroniczny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz certyfikat wydany z tym dokumentem w przypadkach:

- 1) zmiany statusu UKR na status, o którym mowa w art. 8 pkt 24a lit. c ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, na podstawie art. 4 ust. 17a, 17c lub 17e, lub na status, o którym mowa w art. 8 pkt 24a lit. a ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, na podstawie art. 4 ust. 17k;

2) odnotowania zgonu obywatela Ukrainy w rejestrze PESEL.

Art. 11. 1. (uchylony)

2. Wyjazd obywatela Ukrainy z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres powyżej 30 dni pozbawia go uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do osób skierowanych do wykonywania pracy lub usług poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przez podmioty prowadzące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Korzystanie przez obywatela Ukrainy z ochrony czasowej na terenie innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej przyznanej z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy pozbawia go uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

Art. 12. 1. Wojewoda może zapewnić pomoc obywatelom Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1, polegającą na:

- 1) zakwaterowaniu;
- 2) zapewnieniu całodziennego wyżywienia zbiorowego;
- 3) zapewnieniu transportu do miejsc zakwaterowania, o których mowa w pkt 1, między nimi lub do ośrodków prowadzonych przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub miejsc, w których obywatelom Ukrainy udzielana jest opieka medyczna, albo miejsc pośrednich, z których będzie realizowany dalszy transport do punktu docelowego, w którym obywatelom Ukrainy udzielana będzie opieka medyczna;
- 4) finansowaniu przejazdów środkami transportu publicznego oraz specjalistycznego transportu umożliwiającego transport osób leżących lub przeznaczonego dla osób z niepełnosprawnością w szczególności do miejsc lub pomiędzy miejscami, o których mowa w pkt 1–3;
- 5) zapewnieniu środków czystości i higieny osobistej oraz innych produktów;
- 6) organizacji miejsc udzielania doraźnej pomocy medycznej;
- 7) zapewnieniu personelu medycznego realizującego w razie potrzeby wizyty kontrolne w odniesieniu do osób z dodatnim wynikiem testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 – w przypadku organizacji miejsc zakwaterowania, o

których mowa w pkt 1, przeznaczonych dla osób z dodatnim wynikiem testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2;

8) podjęciu innych działań niezbędnych do realizacji pomocy.

1a. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielana przez wojewodę również osobom, które odniosły obrażenia w wyniku działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy, niespełniającym warunków, o których mowa w art. 2, i nieuprawnionym do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie innych przepisów lub umów międzynarodowych, które zostały przetransportowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu udzielania świadczeń opieki zdrowotnej.

2. Wojewoda koordynuje działania organów władzy publicznej oraz organizacji pozarządowych i przedsiębiorców, w zakresie udzielania pomocy obywatelom Ukrainy.

3. Inne organy administracji publicznej, jednostki podległe lub nadzorowane przez organy administracji publicznej, jednostki sektora finansów publicznych oraz inne organy władzy publicznej mogą zapewnić pomoc, o której mowa w ust. 1. W tych celach organy lub jednostki, o których mowa w zdaniu pierwszym, mogą wykorzystywać nabyte lub powierzone tym organom lub jednostkom mienie Skarbu Państwa.

4. Jednostka samorządu terytorialnego, związek jednostek samorządu terytorialnego lub związek metropolitalny, z własnej inicjatywy i w zakresie posiadanych środków, może zapewnić pomoc obywatelom Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1.

5. Zakres pomocy określa w uchwale organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, związku jednostek samorządu terytorialnego lub związku metropolitalnego. Formy i tryb udzielania pomocy określa właściwy organ wykonawczy danej jednostki lub związku.

6. Do zamówień publicznych niezbędnych do zapewnienia pomocy, o której mowa w ust. 1–4, 18 i 19, przez wojewodę, inne organy administracji publicznej, jednostki podległe lub nadzorowane przez organy administracji publicznej, jednostki sektora finansów publicznych oraz inne organy władzy publicznej, jednostki samorządu terytorialnego, związku jednostek samorządu terytorialnego lub związku metropolitalne, lub niezbędnych do informowania o pomocy kierowanej do obywateli

Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1605 i 1720).

7. Wojewoda, inny organ administracji publicznej, jednostka podległa lub nadzorowana przez organy administracji publicznej, jednostka sektora finansów publicznych, inny organ władzy publicznej, jednostka samorządu terytorialnego, związek jednostek samorządu terytorialnego lub związek metropolitalny, w terminie 3 miesięcy od końca miesiąca, w którym udzielono zamówienia, zamieszcza w Biuletynie Zamówień Publicznych informację o udzieleniu zamówienia, o którym mowa w ust. 6, podając:

- 1) nazwę i adres siedziby zamawiającego;
- 2) datę i miejsce zawarcia umowy lub informację o zawarciu umowy drogą elektroniczną;
- 3) opis przedmiotu umowy, z wyszczególnieniem odpowiednio ilości rzeczy lub innych dóbr oraz zakresu usług;
- 4) cenę albo cenę maksymalną, jeżeli cena nie jest znana w chwili zamieszczenia ogłoszenia;
- 5) wskazanie okoliczności faktycznych uzasadniających udzielenie zamówienia bez zastosowania przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych;
- 6) nazwę (firmę) podmiotu albo imię i nazwisko osoby, z którymi została zawarta umowa.

8. W celu zapewnienia pomocy, o której mowa w ust. 1, 4 i 18, wojewoda, organ jednostki samorządu terytorialnego, związku jednostek samorządu terytorialnego lub związku metropolitalnego oraz organ administracji publicznej i jednostki organizacyjne podległe organom administracji publicznej mogą zlecić organizacjom pozarządowym, podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2023 r. poz. 571) oraz związkom zawodowym realizację zadania publicznego z pominięciem otwartego konkursu ofert, o którym mowa w dziale II rozdziale 2 tej ustawy. Przepisy art. 43, art. 47, art. 151 oraz art. 221 ust. 1–3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r.

o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.²⁾) stosuje się odpowiednio, przy czym tryb postępowania o udzielenie dotacji na zadania określone w art. 221 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, sposób jej rozliczania oraz sposób kontroli wykonywania zleconego zadania określa, w drodze zarządzenia lub uchwały, organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego, związku jednostek samorządu terytorialnego lub związku metropolitalnego, mając na względzie zapewnienie jawności postępowania o udzielenie dotacji i jej rozliczenia.

9. W celu zapewnienia pomocy, o której mowa w ust. 1 i 4, wojewoda oraz organ jednostki samorządu terytorialnego, związku jednostek samorządu terytorialnego lub związku metropolitalnego mogą powierzyć realizację zadań z zakresu zdrowia publicznego z pominięciem trybu konkursu ofert, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1608 oraz z 2023 r. poz. 1718).

10. W związku z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1, wojewoda może wydawać polecenia obowiązujące wszystkie organy administracji rządowej działające na obszarze województwa, państwowe osoby prawne, organy samorządu terytorialnego, samorządowe osoby prawne oraz samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. O wydanych poleceniach wojewoda niezwłocznie informuje właściwego ministra.

11. Polecenia, o których mowa w ust. 10, są wydawane w drodze decyzji administracyjnej i podlegają natychmiastowemu wykonaniu z chwilą ich doręczenia lub ogłoszenia i nie wymagają uzasadnienia.

12. Polecenia, o których mowa w ust. 10, mogą być uchylane lub zmieniane, jeżeli przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony. Ich uchylenie lub zmiana nie wymaga zgody stron.

13. Polecenia, o których mowa w ust. 10, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej, a także nie mogą dotyczyć czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych oraz czynności z zakresu ścigania wykroczeń.

14. Polecenia, o których mowa w ust. 10, mogą być wydawane także ustnie, pisemnie w formie adnotacji, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1273, 1407, 1429, 1641, 1693 i 1872.

elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub za pomocą innych środków łączności. Istotne okoliczności takiego załatwienia sprawy powinny być utrwalone w formie protokołu.

15. Właściwy minister może wstrzymać wykonanie poleceń, o których mowa w ust. 10, i wystąpić z wnioskiem do Prezesa Rady Ministrów o rozstrzygnięcie sporu, przedstawiając jednocześnie stanowisko w sprawie.

16. Zadania nałożone w trybie, o którym mowa w ust. 10, są realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

17. Wojewoda oraz podmioty określone w ust. 3 i 4 mogą zapewnić pomoc, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie dłużej niż przez 120 dni od dnia pierwszego wjazdu obywatela Ukrainy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

17a. Po upływie 120 dni od dnia pierwszego wjazdu obywatela Ukrainy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wojewoda oraz podmioty określone w ust. 3 i 4 mogą zapewnić pomoc, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w przypadku posiadania przez obywatela Ukrainy numeru PESEL oraz pokrycia przez niego, z góry, 50% kosztów tej pomocy, nie więcej niż 40 zł za osobę dziennie. Równowartość 50% kosztów pomocy obywatel Ukrainy uiszcza podmiotom realizującym na rzecz wojewody oraz podmiotów określonych w ust. 3 i 4 usługi w zakresie zakwaterowania i całodziennego wyżywienia zbiorowego dla obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1.

17b. Po upływie 180 dni od dnia pierwszego wjazdu obywatela Ukrainy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wojewoda oraz podmioty określone w ust. 3 i 4 mogą zapewnić pomoc, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w przypadku posiadania przez obywatela Ukrainy numeru PESEL oraz pokrycia przez niego, z góry, 75% kosztów tej pomocy, nie więcej niż 60 zł za osobę dziennie. Równowartość 75% kosztów pomocy obywatel Ukrainy uiszcza podmiotom realizującym na rzecz wojewody oraz podmiotów określonych w ust. 3 i 4 usługi w zakresie zakwaterowania i całodziennego wyżywienia zbiorowego dla obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1.

17c. Przepisu ust. 17 w odniesieniu do okresu, w którym może być zapewniana pomoc, oraz przepisów ust. 17a i 17b nie stosuje się do obywateli Ukrainy, którzy:

- 1) posiadają orzeczenie o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności lub orzeczenie, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44);
- 2) ukończyli:
 - a) w przypadku kobiet – 60 rok życia,
 - b) w przypadku mężczyzn – 65 rok życia;
- 3) są kobietami w ciąży lub osobami wychowującymi dziecko do 12 miesiąca życia;
- 4) samotnie sprawują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej opiekę nad trojgiem i więcej dzieci;
- 5) są małoletnimi;
- 6) znajdują się w trudnej sytuacji życiowej, uniemożliwiającej ich udział w kosztach pomocy.

17d. Przepisu ust. 17 w odniesieniu do okresu, w którym może być zapewniana pomoc, oraz przepisów ust. 17a i 17b nie stosuje się również do:

- 1) osób sprawujących opiekę nad osobami, o których mowa w art. 17c pkt 1;
- 2) opiekunów tymczasowych ustanowionych dla małoletnich, o których mowa w art. 25a ust. 1.

17e. Partycypacja obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1, w kosztach pomocy, o której mowa w ust. 17a i 17b, obniża wysokość pomocy zapewnianej przez wojewodę oraz podmioty określone w ust. 3 i 4.

17f. Wojewoda oraz podmioty, o których mowa w ust. 3 i 4, oceniają możliwość partycypacji w kosztach pomocy osób, o których mowa w ust. 17c pkt 6, kierując się względami humanitarnymi.

17g. Podmioty realizujące na rzecz wojewody oraz podmiotów określonych w ust. 3 i 4 usługi w zakresie zakwaterowania i całodziennego wyżywienia zbiorowego dla obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1, są obowiązane, za każdy miesiąc kalendarzowy, w terminie do 5 dnia miesiąca następującego po danym miesiącu, przekazywać w formie pisemnej wojewodzie lub jednostce samorządu terytorialnego realizującej zadania z zakresu administracji rządowej na podstawie poleceń wydanych przez wojewodę w zakresie ust. 1 pkt 1 i 2 oraz podmiotom określonym w ust. 3 i 4 informacje obejmujące:

- 1) imię (imiona) i nazwisko (nazwiska);

- 2) numer PESEL – jeśli został nadany;
- 3) serię i numer dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje;
- 4) informację o dacie zakwaterowania i wykwaterowania z obiektu, w którym świadczona jest usługa;
- 5) informacje o korzystaniu z uprawnień określonych w ust. 17c lub 17d;
- 6) informację o kwocie kosztów pokrytych (dokonanych wpłatach) przez obywateli Ukrainy za dany miesiąc.

18. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz jednostki jemu podległe mogą zapewnić pomoc obywatelom Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1, także w zakresie:

- 1) rezydencji polegającej na zapewnieniu warunków pobytowych umożliwiających lub wspierających prowadzenie działalności artystycznej, naukowej, dydaktycznej lub badawczej z dziedziny sztuki, rozwój zawodowy lub artystyczny;
- 2) stypendium twórczego polegającego na zapewnieniu wsparcia rzeczowego lub wsparcia finansowego umożliwiającego lub wspierającego prowadzenie działalności artystycznej, naukowej, dydaktycznej lub badawczej z dziedziny sztuki, rozwój zawodowy lub artystyczny;
- 3) pobytu twórczego polegającego na zapewnieniu warunków pobytowych, wsparcia rzeczowego lub wsparcia finansowego umożliwiających lub wspierających prowadzenie działalności artystycznej, naukowej, dydaktycznej lub badawczej z dziedziny sztuki, rozwój zawodowy lub artystyczny.

19. Instytucje podległe ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego mogą zapewnić pomoc obywatelom Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1, w zakresie, o którym mowa w ust. 18, po uprzednim ogłoszeniu kryteriów udzielania tej pomocy na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

Art. 12a. 1. Na potrzeby zamieszkania zbiorowego obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1, dopuszcza się w okresie do dnia 30 czerwca 2024 r. tymczasowe wykorzystanie oddanego do użytkowania obiektu budowlanego, w tym również innego niż budynek zamieszkania zbiorowego, który nie spełnia wymagań

przepisów techniczno-budowlanych, przeciwpożarowych oraz higieniczno-sanitarnych dla tego budynku, jeżeli przy takim sposobie jego użytkowania występujące w nim warunki zapewniają spełnienie podstawowych wymagań w zakresie:

- 1) nośności i stateczności konstrukcji oraz bezpieczeństwa użytkowania;
- 2) bezpieczeństwa pożarowego;
- 3) higieny, zdrowia i środowiska.

2. W przypadku gdy obiekt budowlany, o którym mowa w ust. 1, będzie przeznaczony do zakwaterowania więcej niż 20 osób, spełnienie podstawowych wymagań potwierdza się pozytywną opinią właściwego miejscowo:

- 1) powiatowego inspektora nadzoru budowlanego – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) państwowego powiatowego inspektora sanitarnego – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Opinie, o których mowa w ust. 2, wydaje się, w terminie 5 dni roboczych, na wniosek właściciela lub faktycznie władającego obiektem budowlanym. Opinie mogą określać dodatkowe warunki lub ograniczenia niezbędne do zachowania podstawowych wymagań, o których mowa w ust. 1.

4. Opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 2, wydaje się po przeprowadzeniu czynności kontrolno-rozpoznawczych, o których mowa w art. 23 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1969 oraz z 2023 r. poz. 240, 347, 641, 1088 i 1560), w zakresie oceny zapewnienia w obiekcie budowlanym spełnienia podstawowych wymagań bezpieczeństwa pożarowego. Upoważnienie do czynności kontrolno-rozpoznawczych może być doręczone kontrolowanemu w chwili przystąpienia do tych czynności.

5. Brak wydania i doręczenia wnioskodawcy opinii w terminie, o którym mowa w ust. 3, uznaje się za wydanie opinii pozytywnej. Ust. 4 nie stosuje się.

6. Do wydawania opinii, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

7. Do przeprowadzenia czynności kontrolno-rozpoznawczych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641, 803, 1414 i 2029).

8. Do obiektów, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 71 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, z późn. zm.³⁾).

Art. 12b. 1. Przebudowa, remont lub zmiana sposobu użytkowania budynków lub ich części, przeznaczonych docelowo na cele mieszkalne, do których prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane mają jednostki samorządu terytorialnego, związki międzygminne, związki powiatów, związki powiatowo-gminne, stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, samorządowe osoby prawne lub samorządowe spółki kapitałowe, w których udział jednostek samorządu terytorialnego przekracza 50% kapitału zakładowego lub 50% liczby udziałów albo akcji, rozpoczęte w terminie do dnia 31 lipca 2024 r., nie wymagają spełnienia przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, z późn. zm.⁴⁾) oraz przepisów techniczno-budowlanych dla tych budynków lub ich części, z wyjątkiem obowiązku zapewnienia spełnienia podstawowych wymagań w zakresie:

- 1) nośności i stateczności konstrukcji oraz bezpieczeństwa użytkowania;
- 2) bezpieczeństwa pożarowego;
- 3) higieny, zdrowia i środowiska.

2. W przypadku prowadzenia przebudowy, remontu lub zmiany sposobu użytkowania, o których mowa w ust. 1, wymagających uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę albo dokonania zgłoszenia na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, inwestor, zamiast uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę albo dokonania zgłoszenia, może, przed rozpoczęciem prowadzenia przebudowy, remontu lub zmiany sposobu użytkowania, poinformować właściwy organ nadzoru budowlanego o:

- 1) rodzaju i zakresie wykonywania przebudowy lub remontu oraz terminie ich rozpoczęcia – w przypadku prowadzenia przebudowy lub remontu,

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 553, 967, 1506, 1597, 1681, 1688, 1762, 1890, 1963 i 2029.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1506, 1597, 1688, 1890, 2029 i 2739.

2) dotychczasowym i zamierzonym sposobie użytkowania budynku lub jego części
– w przypadku zmiany sposobu użytkowania
– dołączając, w obu przypadkach, dokumentację techniczną, zawierającą rozwiązania mające wpływ na bezpieczeństwo osób sporządzoną przez osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia budowlane bez ograniczeń, oraz pozwolenie właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków wydane na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami – w przypadku budynków wpisanych do rejestru zabytków, albo pozytywną opinię wojewódzkiego konserwatora zabytków – w przypadku budynków niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków.

3. Decyzję w przedmiocie pozwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, o którym mowa w ust. 2, wydaje się w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku przez wnioskodawcę. Brak wydania decyzji w przedmiocie pozwolenia w terminie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, uznaje się za wydanie pozwolenia.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do opinii, o której mowa w ust. 2.

5. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku przebudowy, remontu lub zmiany sposobu użytkowania, o których mowa w ust. 1, obejmujących elementy konstrukcyjne.

6. W przypadku prowadzenia przebudowy, remontu lub zmiany sposobu użytkowania, o których mowa w ust. 1, których rozpoczęcie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, inwestor jest obowiązany zapewnić objęcie kierownictwa budowy oraz nadzoru nad przebudową, remontem lub zmianą sposobu użytkowania przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane w odpowiednich specjalnościach, o których mowa w art. 15a tej ustawy.

7. Przystąpienie do użytkowania budynku lub jego części powstałych w wyniku przebudowy, remontu lub zmiany sposobu użytkowania, o których mowa w ust. 1, wymaga powiadomienia organu nadzoru budowlanego. Do powiadomienia należy dołączyć dokumentację techniczną, o której mowa w ust. 2.

Art. 13. 1. Każdemu podmiotowi, w szczególności osobie fizycznej prowadzącej gospodarstwo domowe, który zapewni, na własny koszt, zakwaterowanie i wyżywienie obywatelom Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1, może być

przyznane na jego wniosek świadczenie pieniężne z tego tytułu nie dłużej niż za okres 120 dni od dnia przybycia obywatela Ukrainy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Okres wypłaty świadczenia może być przedłużony w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

1a. W sprawach świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, nie wydaje się decyzji administracyjnych oraz nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

1b. W razie sporu dotyczącego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, podmiot, który złożył wniosek o jego przyznanie, może wystąpić z powództwem o świadczenie przeciwko gminie właściwej do rozpoznania wniosku.

1c. W sprawie o świadczenie, o której mowa w ust. 1b, nie można dochodzić innych roszczeń.

1d. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 1, nie podlega egzekucji na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.⁵⁾) oraz przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 i 2760).

1e. Wniosek o świadczenie pieniężne składa się w terminie miesiąca od ostatniego dnia okresu objętego wnioskiem.

1f. Wniosek o świadczenie pieniężne złożony z uchybieniem terminu, o którym mowa w ust. 1e, pozostawia się bez rozpoznania.

2. Zadania gminy określone w ust. 1 i art. 13a ust. 3 i 4 są zadaniami z zakresu administracji rządowej zleconymi gminie, a środki przeznaczone na ich realizację zapewnia wojewoda. Koszty obsługi przez gminę zadań wynoszą 16 zł za każdy rozpatrzony wniosek o świadczenie pieniężne. W przypadku dokonania przez gminę weryfikacji warunków zakwaterowania i wyżywienia koszt obsługi zadań wynosi 32 zł za każdy rozpatrzony wniosek.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość świadczenia pieniężnego oraz warunki jego przyznawania i przedłużania jego wypłaty, uwzględniając liczbę obywateli Ukrainy napływających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sytuację ludności cywilnej i perspektywę zakończenia

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1429, 1606, 1615, 1667, 1860 i 2760.

działań wojennych na terytorium Ukrainy oraz względy humanitarne, a także biorąc pod uwagę aktualną sytuację budżetu państwa i stan finansów publicznych.

4. Wniosek o świadczenie pieniężne zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę składającego wniosek;
- 2) PESEL lub NIP składającego wniosek;
- 3) wskazanie okresu, na jaki zapewniono zakwaterowanie, oraz liczby osób przyjętych do zakwaterowania;
- 4) imię i nazwisko osoby przyjętej do zakwaterowania oraz PESEL;
- 5) oświadczenie składającego wniosek o zapewnieniu zakwaterowania i wyżywienia;
- 6) numer rachunku płatniczego, na który wypłacane będzie świadczenie;
- 7) oświadczenie składającego wniosek pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe;
- 8) adres miejsca pobytu osób przyjętych na zakwaterowanie;
- 9) adres poczty elektronicznej i numer telefonu składającego wniosek;
- 10) oświadczenie, że za osobę przyjętą do zakwaterowania na wskazany okres nie wypłacono już świadczenia;
- 11) oświadczenie podmiotu składającego wniosek, że za okres wskazany w pkt 3 nie otrzymano dodatkowego wynagrodzenia, w tym za wynajem.

5. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 1, w formie papierowej albo w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, mając na uwadze potrzebę zapewnienia sprawnej wypłaty świadczenia.

Art. 13a. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi w systemie teleinformatycznym bazę danych wniosków, o których mowa w art. 13 ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest administratorem danych zgromadzonych w bazie.

3. Organ gminy niezwłocznie wprowadza do bazy dane, o których mowa w art. 13 ust. 4 pkt 1–4, 6 i 8.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji umożliwia gminom, z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego:

- 1) weryfikację, czy dla osoby, której dotyczy wnioski, nie złożono wniosku ze wskazaniem innego miejsca pobytu na zakwaterowanie w okresie, o którym mowa w art. 13 ust. 4 pkt 3;
- 2) porównanie zawartych we wniosku danych osób fizycznych, o których mowa w art. 13 ust. 4 pkt 1, 2 i 4, z danymi w rejestrze PESEL;
- 3) sprawdzenie daty wjazdu obywatela Ukrainy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w rejestrze, o którym mowa w art. 6 ust. 1.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia dane zgromadzone w bazie:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych,
- 2) ministrowi właściwemu do spraw rodziny,
- 3) wojewodom,
- 4) gminom

– w celu realizacji zadań związanych z pomocą obywatelom Ukrainy.

Art. 14. 1. W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Fundusz Pomocy, zwany dalej „Funduszem”, w celu finansowania lub dofinansowania realizacji zadań na rzecz pomocy Ukrainie, w szczególności obywatelom Ukrainy dotkniętym konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy, w tym zadań realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i poza nim, a także realizacji zadań związanych z bezpieczeństwem żywnościowym kraju w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy.

2. Prezes Rady Ministrów zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą w szczególności zasady dokonywania wypłat ze środków Funduszu, na finansowanie lub dofinansowanie realizowanych zadań, o których mowa w ust. 1, oraz zasady zawierania porozumień, o których mowa w ust. 10.

3. Wypłaty ze środków Funduszu są realizowane na podstawie dyspozycji wypłaty składanej do Banku Gospodarstwa Krajowego przez Prezesa Rady Ministrów.

4. Prezes Rady Ministrów może upoważnić do składania dyspozycji wypłaty ze środków Funduszu dysponenta części budżetowej lub ministra kierującego określonym działem administracji rządowej zgodnie z ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2512 oraz z 2023 r. poz. 2029), określając jednocześnie zakres tego upoważnienia.

4a. Prezes Rady Ministrów może upoważnić ministra właściwego do spraw wewnętrznych do składania dyspozycji wypłaty ze środków Funduszu, w celu finansowania, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, 4 i 6, określając jednocześnie zakres tego upoważnienia.

4b. Finansowanie, o którym mowa w ust. 4a, udzielane jest za pośrednictwem poszczególnych dysponentów części budżetowych, zgodnie z zakresem ich działania.

4c. Jednostki sektora finansów publicznych odsetki od środków z Funduszu zgromadzonych na wydzielonym rachunku przeznaczają na realizację zadań, o których mowa w ust. 1.

4d. Niewykorzystane odsetki, o których mowa w ust. 4c, podlegają zwrotowi na rachunek, z którego otrzymano środki z Funduszu, z wyjątkiem niewykorzystanych odsetek od środków z Funduszu zgromadzonych na wydzielonym rachunku jednostki samorządu terytorialnego, które są przekazywane na rachunek właściwego wojewody.

5. Środki Funduszu pochodzą:

- 1) z wpłat środków pieniężnych jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5–8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, z wyjątkiem środków pochodzących z dotacji z budżetu i środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 2) ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, które za zgodą Komisji Europejskiej mogą zostać przeznaczone na wsparcie realizacji zadań, o których mowa w ust. 1;
- 3) z wpłat z budżetu państwa;
- 4) z wpływów ze skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 15;
- 5) ze środków z wyemitowanych obligacji, o których mowa w art. 16 ust. 3;
- 6) z innych przychodów, w tym darowizn;
- 7) ze środków pochodzących ze źródeł zagranicznych niepodlegających zwrotowi, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 8) z odsetek od środków Funduszu pozostających na wydzielonych rachunkach bankowych, których obowiązek utworzenia wynika z obowiązujących przepisów

lub umów, będących w dyspozycji kierownika jednostki organizacyjnej realizującej zadania finansowane ze środków Funduszu.

6. Środki Funduszu mogą być przeznaczane na:

- 1) finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań, o których mowa w ust. 1;
- 2) wykup i zapłatę odsetek od obligacji, o których mowa w art. 16 ust. 3, oraz pokrycie kosztów ich emisji;
- 3) zwrot Bankowi Gospodarstwa Krajowego środków, o których mowa w art. 16 ust. 2, wraz z wynagrodzeniem w wysokości ustalonej z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych;
- 4) zwrot wydatków lub kosztów poniesionych na realizację zadań, o których mowa w ust. 1;
- 5) udzielanie pożyczek;
- 6) finansowanie poniesionych wydatków podmiotów, o których mowa w art. 12 ust. 3, podczas realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

6a. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na finansowanie działań, polegających na zapewnieniu bezpieczeństwa osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, oraz ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego w miejscach gromadzenia się i pobytu tych osób, w tym w szczególności wydatków związanych z przemieszczaniem się, zakwaterowaniem, wyżywieniem i wyposażeniem funkcjonariuszy służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, a także na zwrot wydatków lub kosztów poniesionych na realizację tych zadań.

6b. W przypadku finansowania, o którym mowa w ust. 6 pkt 6, wyłącza się możliwość korzystania ze świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 13.

6c. Finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, zwrot wydatków lub kosztów, o którym mowa w ust. 6 pkt 4, oraz finansowanie poniesionych wydatków, o którym mowa w ust. 6 pkt 6, może nastąpić według stawek ryczałtowych.

6d. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na finansowanie zadań Polskiego Czerwonego Krzyża, w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy, realizowanych przez Krajowe Biuro Informacji i Poszukiwań, przewidziane w konwencjach międzynarodowych o traktowaniu jeńców wojennych oraz o ochronie osób cywilnych podczas wojny.

6e. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na realizację zadań związanych z integracją społeczną.

6f. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na finansowanie lub dofinansowanie budowy, modernizacji, wyposażania i utrzymania przejść granicznych z Ukrainą.

7. Ze środków Funduszu dokonuje się wypłaty wynagrodzenia prowizyjnego przysługującego Bankowi Gospodarstwa Krajowego. Wysokość wynagrodzenia jest ustalana w umowie, o której mowa w ust. 2.

8. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na:

- 1) finansowanie, dofinansowanie lub zwrot wydatków lub kosztów poniesionych na realizację zadań, o których mowa w ust. 6 pkt 1 i 4,
- 2) finansowanie i zwrot wydatków, o których mowa w ust. 6 pkt 6,
- 3) finansowanie lub zwrot wydatków lub kosztów poniesionych na realizację zadań, o których mowa w ust. 6a i 6d–6f

– również w przypadku, gdy ustawa lub przepisy odrębne przewidują finansowanie tego rodzaju zadań z budżetu państwa, w tym w formie wpłat lub dotacji z budżetu państwa.

9. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na zwrot wydatków lub kosztów, o których mowa w ust. 6 pkt 4 i 6, ust. 6a i 8, poniesionych na realizację zadań, na rzecz pomocy obywatelom Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r., przy czym nie później niż do dnia 31 grudnia 2022 r.

9a. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na zwrot wydatków lub kosztów, o których mowa w ust. 6 pkt 4 i 6, ust. 6a, 6d–6f i 8, poniesionych na realizację zadań, na rzecz pomocy obywatelom Ukrainy od dnia 1 stycznia 2023 r.

10. Finansowanie lub dofinansowanie może zostać udzielone za pośrednictwem poszczególnych dysponentów części budżetowych, a środki dla poszczególnych dysponentów są gromadzone na wyodrębnionych rachunkach pomocniczych Funduszu. Bank Gospodarstwa Krajowego na podstawie dyspozycji Prezesa Rady Ministrów zawiera z dysponentami części budżetowych porozumienia określające sposób i terminy przekazywania, rozliczania i zwrotu środków oraz ich sprawozdawczości.

11. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków Funduszu może być udzielone jednostkom sektora finansów publicznych oraz jednostkom spoza tego sektora.

11a. Ze środków Funduszu mogą być finansowane zadania z zakresu zarządzania, w tym zabezpieczenia obiektów historycznych lub zabytkowych, i digitalizacji obiektów materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego w Ukrainie.

11b. Przekazanie środków finansowych na realizację zadania określonego w ust. 11a następuje na podstawie umowy zawartej między ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego a Fundacją Solidarności Międzynarodowej. Przekazane środki finansowe nie stanowią przychodu Fundacji Solidarności Międzynarodowej.

11c. Środki finansowe, o których mowa w ust. 11a, niewykorzystane do dnia 30 listopada 2024 r. podlegają zwrotowi do Funduszu do dnia 31 grudnia 2024 r.

12. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przekazanych przez Komisję Europejską oraz art. 5 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, na wsparcie realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, jest udzielane zgodnie z procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu lub określonymi w deklaracji dawcy.

13. Minister albo inny dysponent części budżetowej nadzorujący może zlecić podległym i nadzorowanym jednostkom sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5–10 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, oraz podległym i nadzorowanym jednostkom badawczym, szkołom wyższym oraz innym podmiotom realizującym pomoc obywatelom Ukrainy, realizację zadań, o których mowa w ust. 1, zapewniając wsparcie ze środków Funduszu.

14. Państwowe jednostki budżetowe i jednostki samorządu terytorialnego gromadzą środki z Funduszu na wydzielonym rachunku dochodów i przeznaczają na wydatki, o których mowa w ust. 1, w ramach planu finansowego tego rachunku.

15. Wójt (burmistrz, prezydent miasta), zarząd powiatu oraz zarząd województwa dysponują środkami oraz opracowują plan finansowy dla rachunku, o którym mowa w ust. 14.

16. Jednostki sektora finansów publicznych, w tym również jednostki podległe i nadzorowane przez te jednostki, realizujące zadania Funduszu, w terminie 15 dni od dnia upływu każdego kwartału danego roku, informują dysponenta części budżetowej,

od którego otrzymały środki z Funduszu, lub Prezesa Rady Ministrów, w przypadku gdy środki otrzymały od niego, o wysokości niewykorzystanych środków pochodzących z Funduszu oraz o wysokości niewykorzystanych odsetek, o których mowa w ust. 4c, według stanu na koniec każdego kwartału.

16a. Jednostki samorządu terytorialnego, realizujące zadania Funduszu, w terminie 15 dni od zakończenia kwartału, informują właściwego wojewodę o wysokości niewykorzystanych środków pochodzących z Funduszu oraz o wysokości niewykorzystanych odsetek, o których mowa w ust. 4c, według stanu na koniec każdego kwartału.

17. Dysponent części budżetowej oraz właściwy wojewoda w zakresie środków wydatkowanych przez jednostki samorządu terytorialnego przekazują Prezesowi Rady Ministrów odpowiednio informację, o której mowa w ust. 16 i 16a, w terminie 10 dni od dnia jej otrzymania.

18. W terminie wskazanym przez Prezesa Rady Ministrów, jednostki, o których mowa w ust. 16, zwracają niewykorzystane środki pochodzące z Funduszu, na wyodrębniony rachunek Funduszu.

19. Po zakończeniu roku budżetowego organy, o których mowa w ust. 15, przedkładają organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego informację o wykonaniu planu finansowego rachunku, o którym mowa w ust. 14.

20. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków Funduszu stanowi przychód jednostki sektora finansów publicznych, o której mowa w art. 9 pkt 5–8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. W planie finansowym jednostka wyodrębnia przychody z tytułu wsparcia i koszty związane z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1.

21. Prezes Rady Ministrów może zwrócić się z wiążącym poleceniem do dysponentów części budżetowych, którym podlegają albo którzy nadzorują jednostki sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5–8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, o informację dotyczące w szczególności:

- 1) wysokości środków pieniężnych jednostek na dzień przekazania informacji, z wyodrębnieniem środków z dotacji z budżetu i środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,

2) znanych w dniu przekazania informacji zobowiązań jednostki dotyczących danego roku

– w terminie wyznaczonym, informując równocześnie ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

22. Prezes Rady Ministrów na podstawie informacji, o których mowa w ust. 17 i 21, może wydać jednostkom sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5–8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, wiążące polecenie dokonania wpłaty środków pieniężnych do Funduszu, określając ich wysokość oraz termin wpłaty.

22a. W przypadku, o którym mowa w ust. 22, do zmian w planie finansowym jednostek sektora finansów publicznych wymogów określonych w art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz innych przepisach regulujących zwiększenie kosztów tych jednostek nie stosuje się.

22b. W przypadku, o którym mowa w ust. 22, w planie finansowym:

- 1) agencji wykonawczej – mogą być dokonywane zmiany przychodów lub kosztów mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 21 ust. 4–6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
- 2) instytucji gospodarki budżetowej – mogą być dokonywane zmiany przychodów lub kosztów mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 24 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
- 3) państwowego funduszu celowego – mogą być dokonywane zmiany mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 29 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych

– oraz innych przepisach regulujących zmianę planów finansowych tych jednostek.

22c. O zmianach, o których mowa w ust. 22a i 22b, informuje się niezwłocznie ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

23. Wpłaty środków pieniężnych, o których mowa w ust. 22, stanowią koszty tych jednostek, które ich dokonały.

24. Prezes Rady Ministrów może nakazać Bankowi Gospodarstwa Krajowego zwrócić z Funduszu niewykorzystane w całości albo w części środki pieniężne tym jednostkom, które dokonały ich wpłaty, z wyłączeniem wpłat z budżetu państwa.

25. Zwrot środków dokonany w bieżącym roku budżetowym stanowi zmniejszenie:

- 1) wpływów Funduszu;
- 2) wydatków lub kosztów jednostki sektora finansów publicznych, która otrzymała zwrot środków pieniężnych.

26. Zwrot środków dokonany w kolejnym roku budżetowym stanowi:

- 1) wydatki Funduszu;
- 2) wpływy jednostki sektora finansów publicznych, która otrzymała zwrot środków pieniężnych.

27. Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza plan finansowy Funduszu, który określa w szczególności:

- 1) przeznaczenie środków Funduszu zgodnie z ust. 6;
- 2) kwotę planowanych do wyemitowania przez Bank Gospodarstwa Krajowego obligacji w kraju i za granicą na rzecz Funduszu, o których mowa w art. 16 ust. 3;
- 3) maksymalną kwotę oraz termin obowiązywania gwarancji, o których mowa w art. 16 ust. 4.

28. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia Prezesowi Rady Ministrów do dnia 15 kwietnia danego roku bilans oraz rachunek zysków i strat za rok poprzedni.

29. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje Prezesowi Rady Ministrów sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących sprawozdawczości budżetowej.

30. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia projekt planu finansowego Funduszu do:

- 1) uzgodnienia – ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan;
- 2) zatwierdzenia – Prezesowi Rady Ministrów.

31. Prezes Rady Ministrów zatwierdza projekt planu finansowego Funduszu w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.

32. Plan finansowy Funduszu stanowi podstawę dokonywania wypłat ze środków Funduszu oraz podstawę do przeprowadzenia emisji obligacji, o których mowa w art. 16 ust. 3.

33. Okresowo wolne środki Funduszu Bank Gospodarstwa Krajowego może lokować w formie depozytu, o którym mowa w art. 78b ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 14a. Zwroty wydatków, o których mowa w art. 14 ust. 9 i 9a, uzyskane przez państwowe jednostki budżetowe zmniejszają wykonanie planu tych wydatków.

Art. 14b. 1. W budżecie państwa tworzy się rezerwę celową z przeznaczeniem na wpłatę, o której mowa w art. 14 ust. 5 pkt 3.

2. Wysokość rezerwy, o której mowa w ust. 1, jest ustalana corocznie w ustawie budżetowej.

Art. 15. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, może przekazać Funduszowi skarbowe papiery wartościowe na dofinansowanie zadań, o których mowa w art. 14 ust. 6.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, i przekazuje skarbowe papiery wartościowe, o których mowa w ust. 1, Funduszowi w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, przez wydanie listu emisyjnego, warunki emisji skarbowych papierów wartościowych oraz sposób realizacji świadczeń z nich wynikających.

4. List emisyjny zawiera w szczególności:

- 1) datę emisji;
- 2) powołanie podstawy prawnej emisji;
- 3) jednostkową wartość nominalną w złotych;
- 4) cenę zbycia lub sposób jej ustalenia;
- 5) stopę procentową lub sposób jej obliczania;
- 6) określenie sposobu i terminów wypłaty należności głównej oraz należności ubocznych;
- 7) datę, od której nalicza się oprocentowanie skarbowych papierów wartościowych tej emisji;
- 8) termin wykupu oraz zastrzeżenia w przedmiocie możliwości wcześniejszego wykupu.

5. Emisja skarbowych papierów wartościowych następuje z dniem zarejestrowania skarbowych papierów wartościowych w depozycie papierów

wartościowych oraz w kwocie równej wartości nominalnej wyemitowanych papierów wartościowych.

6. Do emisji skarbowych papierów wartościowych nie stosuje się przepisów art. 98 i art. 102 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz przepisów wydanych na podstawie art. 97 tej ustawy.

7. Przekazane i niewykorzystane skarbowe papiery wartościowe na dofinansowanie zadań, o których mowa w art. 14 ust. 6, są przekazywane na rachunek wskazany przez ministra właściwego do spraw budżetu.

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje do Funduszu środki niezbędne do terminowej obsługi zobowiązań z tytułu wyemitowanych obligacji, o których mowa w ust. 3, w przypadku gdy poziom środków Funduszu jest niewystarczający do obsługi tych zobowiązań.

2. W przypadku niedoboru na rachunku Funduszu środków niezbędnych do terminowej obsługi działań, o których mowa w art. 14 ust. 6, finansowanie ich realizacji może odbywać się, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ze środków Banku Gospodarstwa Krajowego.

3. Bank Gospodarstwa Krajowego może emitować obligacje w kraju i za granicą na rzecz Funduszu.

4. Zobowiązania Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu wyemitowanych obligacji, o których mowa w ust. 3, są objęte gwarancją Skarbu Państwa, reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

5. Do gwarancji, o której mowa w ust. 4, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2023 r. poz. 926 i 1114), z wyjątkiem stosowanych odpowiednio art. 43b, art. 44, art. 45 i art. 46 tej ustawy.

6. Gwarancja, o której mowa w ust. 4, jest udzielana do wysokości 100% pozostających do wypłaty świadczeń pieniężnych wynikających z wyemitowanych obligacji objętych gwarancją wraz ze 100% należnych odsetek od tej kwoty i innych kosztów bezpośrednio związanych obligacjami.

7. Gwarancja, o której mowa w ust. 4, jest wolna od opłaty prowizyjnej.

8. Jeżeli odzyskanie wierzytelności Skarbu Państwa, powstałych z tytułu udzielonej gwarancji, nie jest możliwe, Rada Ministrów, na wniosek ministra

właściwego do spraw finansów publicznych, może umorzyć wierzytelność w całości albo części.

9. Bank Gospodarstwa Krajowego jest zwolniony z obowiązku udzielania zabezpieczenia do gwarancji, o których mowa w ust. 4.

10. Do emisji obligacji stosuje się odpowiednio art. 39p–39w ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2483 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 760, 1193 i 1688).

Art. 17. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego opracuje projekt planu finansowego Funduszu, o którym mowa w art. 14 ust. 27, na rok 2022 r., w uzgodnieniu z Prezesem Rady Ministrów, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Projekt planu, o którym mowa w ust. 1, podlega w ciągu 10 dni:

- 1) uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych;
- 2) zatwierdzeniu przez Prezesa Rady Ministrów.

3. Do dnia zatwierdzenia przez Prezesa Rady Ministrów planu finansowego Funduszu na 2022 r. Fundusz funkcjonuje w oparciu o projekt tego planu.

Art. 18. W okresie do dnia 31 grudnia 2022 r. podmioty prawa publicznego, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, mogą, niezależnie od swoich celów ustawowych lub statutowych, dokonywać wpłat lub darowizn na państwowe fundusze celowe lub fundusze utworzone, powierzone lub przekazane Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw, z przeznaczeniem na zadania, o których mowa w art. 14 ust. 1, lub realizację ich zadań ustawowych.

Art. 19. 1. Ze środków budżetu państwa mogą być dokonywane wpłaty na Fundusz na zadania realizowane przez Fundusz.

2. Prezes Rady Ministrów może wydać wiążące polecenie dysponentowi części budżetu państwa lub ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w zakresie rezerw celowych wpłaty środków na Fundusz.

Art. 20. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 14 ust. 1:

- 1) przepisu art. 155 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się;
- 2) minister właściwy do spraw finansów publicznych, na polecenie Prezesa Rady Ministrów, utworzy nową rezerwę celową i może przenieść do tej rezerwy kwoty

wydatków zablokowane na podstawie art. 177 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Utworzenie przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych nowej rezerwy celowej nie wymaga uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu. Przepisu art. 177 ust. 7 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się;

- 3) przepisu art. 177 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się;
- 4) nie obowiązują terminy określone w art. 170 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w przypadku finansowania lub dofinansowania zadań realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego;
- 5) przepisu art. 173 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się;
- 6) do udzielenia jednostkom samorządu terytorialnego dotacji na dofinansowanie zadań własnych bieżących i inwestycyjnych nie stosuje się art. 128 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2267 oraz z 2023 r. poz. 1586 i 2005);
- 7) do udzielenia jednostkom niezaliczanym do sektora finansów publicznych dotacji celowej na dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji nie stosuje się art. 133 ustawy z dnia 27 sierpnia 2019 r. o finansach publicznych.

Art. 21. 1. Środki zaplanowane w ustawie budżetowej na rok 2022, w tym środki ujęte w ramach rezerw celowych budżetu państwa, mogą zostać przeznaczone na realizację zadań związanych z udzielaniem pomocy obywatelom Ukrainy lub kosztów obsługi długu Skarbu Państwa.

2. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, Prezes Rady Ministrów może podjąć decyzję o zablokowaniu planowanych wydatków w zakresie całego budżetu państwa, określając część budżetu państwa i łączną kwotę wydatków, która podlega blokowaniu. Do blokowania planowanych wydatków budżetu państwa przepisu art. 177 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się.

3. Prezes Rady Ministrów powierza ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wykonanie decyzji, o której mowa w ust. 2. Szczegółową klasyfikację wydatków, które podlegają blokowaniu, ustala dysponent części budżetowej.

W przypadku blokowania środków ujętych w rezerwach celowych budżetu państwa szczegółową klasyfikację wydatków ustala minister właściwy do spraw finansów publicznych.

4. Ze środków zablokowanych na podstawie ust. 2 minister właściwy do spraw finansów publicznych może utworzyć nową rezerwę celową z przeznaczeniem na realizację zadań, o których mowa w ust. 1.

5. Utworzenie rezerwy, o której mowa w ust. 4, może nastąpić w terminie do dnia 21 grudnia 2022 r. i nie wymaga uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu.

6. Podziału rezerwy celowej, o której mowa w ust. 4, dokonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek dysponenta realizującego zadania, o których mowa w ust. 1, zaakceptowany przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 21a. 1. W związku ze skutkami konfliktu zbrojnego na terytorium Ukrainy Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać, we własnym imieniu i na własny rachunek, poręczeń i gwarancji spłaty kredytów lub innych zobowiązań, zaciągniętych przez przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, z przeznaczeniem na zapewnienie płynności finansowej i finansowanie inwestycji.

2. Poręczenie lub gwarancja mogą stanowić pomoc publiczną.

3. Do poręczenia i gwarancji stosuje się art. 2b ust. 1 i odpowiednio art. 34ca ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

4. Poręczenie lub gwarancja obejmują nie więcej niż 80% pozostającej do spłaty kwoty kredytu lub innego zobowiązania, objętych poręczeniem lub gwarancją.

5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, w szczególności ze względu na ważny interes gospodarczy lub społeczny, poręczenie lub gwarancja mogą zostać udzielone w wysokości do 90% pozostającej do spłaty kwoty kredytu lub innego zobowiązania, objętych poręczeniem lub gwarancją.

6. Poręczenie lub gwarancja są udzielane na wniosek przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1.

Art. 21b. 1. W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Fundusz Gwarancji Kryzysowych, zwany dalej „FGK”.

2. Środki FGK przeznacza się na:

- 1) pokrycie kosztów i wydatków związanych z udzielaniem poręczeń i gwarancji spłaty kredytów lub innych zobowiązań, o których mowa w art. 21a ust. 1, w tym wypłat z tytułu tych poręczeń i gwarancji;
- 2) spłatę zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów, pożyczek oraz wyemitowanych obligacji, o których mowa w art. 21c ust. 1, w tym na pokrycie kosztów emisji obligacji;
- 3) zwrot Bankowi Gospodarstwa Krajowego środków własnych, wydatkowanych zgodnie z art. 21c ust. 3 na finansowanie terminowej obsługi działań, o których mowa w pkt 1 i 2, wraz z wynagrodzeniem z tytułu tego finansowania, w wysokości ustalonej z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

3. Środki FGK pochodzą:

- 1) z opłat prowizyjnych za poręczenia i gwarancje finansowane ze środków FGK;
- 2) z wpływów z tytułu odzyskanych kwot zapłaconych przez Bank Gospodarstwa Krajowego w wykonaniu umowy poręczenia lub gwarancji finansowanej ze środków FGK;
- 3) z odsetek z tytułu oprocentowania środków FGK;
- 4) ze środków z budżetu państwa przekazywanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów i wydatków, o których mowa w ust. 2, i które nie znajdują pokrycia ze środków, o których mowa w pkt 1–3 oraz 5–7;
- 5) z darowizn i zapisów;
- 6) ze środków z zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji na rzecz FGK przez Bank Gospodarstwa Krajowego;
- 7) z wpływów z innych tytułów.

Art. 21c. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego może zaciągać na rzecz FGK kredyty, pożyczki lub emitować obligacje w kraju i za granicą.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje do FGK środki niezbędne do terminowej obsługi zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy poziom środków FGK jest niewystarczający do obsługi tych zobowiązań.

3. W przypadku gdy poziom środków FGK jest niewystarczający do terminowej obsługi działań, o których mowa w art. 21b ust. 2 pkt 1 i 2, finansowanie ich realizacji

może odbywać się, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ze środków własnych Banku Gospodarstwa Krajowego.

4. Za zobowiązania Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielane przez Skarb Państwa gwarancje i poręczenia, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, z zastrzeżeniem, że przepisu art. 7 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, w zakresie, w jakim wymaga się, aby środki przeznaczone na spłatę kredytu pochodziły ze źródeł innych niż budżet państwa, oraz art. 8 tej ustawy nie stosuje się.

5. Gwarancje i poręczenia, o których mowa w ust. 4, mogą być udzielane do wysokości 100% pozostającej do spłaty kwoty kredytu lub pożyczki objętych poręczeniem lub gwarancją lub 100% pozostających do wypłaty świadczeń pieniężnych wynikających z wyemitowanych obligacji objętych poręczeniem lub gwarancją, wraz z 100% należnych odsetek od tych kwot i innych kosztów bezpośrednio związanych odpowiednio z tym kredytem, pożyczką lub obligacjami.

6. Gwarancje i poręczenia, o których mowa w ust. 4, są wolne od opłaty prowizyjnej.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje czynności zmierzające do odzyskania kwot zapłaconych z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji, o których mowa w ust. 4, na zasadach określonych przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, z wyłączeniem art. 43 tej ustawy.

8. Jeżeli odzyskanie wierzytelności Skarbu Państwa, powstałych z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji, o których mowa w ust. 4, nie jest możliwe, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może umorzyć wierzytelność w całości lub części.

9. Do emisji obligacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 39p–39w ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.

Art. 21d. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego:

- 1) sporządza dla FGK odrębny bilans, rachunek zysków i strat oraz pozycji pozabilansowych;

2) wyodrębnić plan finansowy FGK w planie finansowym Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. Plan finansowy FGK, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest opracowywany przez Bank Gospodarstwa Krajowego w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy FGK ma obowiązywać.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych zatwierdza plan finansowy FGK w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy FGK ma obowiązywać.

4. Plan finansowy FGK określa w szczególności:

- 1) łączną kwotę, do wysokości której Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać poręczeń i gwarancji;
- 2) przewidywane koszty i wydatki wynikające z udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego poręczeń i gwarancji;
- 3) przewidywaną kwotę wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji;
- 4) przewidywaną wysokość zasilenia FGK z poszczególnych źródeł.

5. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje ministrom, o których mowa w ust. 2, półroczne informacje o realizacji planu finansowego FGK w terminie 90 dni po upływie półrocza.

Art. 21e. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą w szczególności:

- 1) szczegółowe warunki i tryb udzielania gwarancji i poręczeń;
- 2) wysokość, warunki i tryb pobierania opłat prowizyjnych z tytułu udzielonych gwarancji i poręczeń;
- 3) warunki i tryb przekazywania środków, o których mowa w art. 21b ust. 3 pkt 4 i art. 21c ust. 2;
- 4) okres, w jakim Bank Gospodarstwa Krajowego będzie udzielał gwarancji i poręczeń w ramach FGK;
- 5) zasady udzielania finansowania, o którym mowa w art. 21c ust. 3, oraz zwrotu Bankowi Gospodarstwa Krajowego środków własnych, o których mowa w art. 21c ust. 3, wraz z wynagrodzeniem z tytułu tego finansowania.

Art. 21f. W przypadku zapłaty przez Bank Gospodarstwa Krajowego kwoty z tytułu gwarancji lub poręczenia spłaty kredytu lub innego zobowiązania, udzielonych na podstawie art. 21a, Bank Gospodarstwa Krajowego wstępuje, z chwilą zapłaty, w prawa beneficjenta gwarancji lub poręczenia do wysokości dokonanej zapłaty.

Art. 21g. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego opracuje projekt planu finansowego FGK na rok 2022 r. w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki w terminie do dnia 15 sierpnia 2022 r.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych zatwierdza plan finansowy FGK, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia opracowania jego projektu.

3. Do dnia zatwierdzenia planu finansowego FGK na 2022 r., o którym mowa w ust. 1, FGK funkcjonuje w oparciu o projekt tego planu.

Art. 22. 1. Obywatel Ukrainy jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pobytu zgodnego z obowiązującymi przepisami, w przypadku gdy:

- 1) jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 lub
- 2) jest obywatelem Ukrainy przebywającym legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– jeżeli podmiot powierzający wykonywanie pracy powiadomi w terminie 14 dni od dnia podjęcia pracy przez obywatela Ukrainy powiatowy urząd pracy właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu o powierzeniu wykonywania pracy temu obywatelowi, a praca jest powierzana w wymiarze czasu pracy nie niższym niż wskazany w powiadomieniu lub liczbie godzin nie mniejszej niż wskazana w powiadomieniu oraz za wynagrodzeniem nie niższym niż ustalone według stawki określonej w powiadomieniu, proporcjonalnie zwiększonym w przypadku podwyższenia wymiaru czasu pracy lub liczby godzin pracy.

1a. Obowiązek powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przypadku, w którym obywatel Ukrainy wykonuje pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

zgodnie z przepisami art. 87 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

1b. Jeżeli zezwolenie na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2023 r. poz. 519, 185 i 547), zostało udzielone z zastrzeżeniem wymogu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przepisu ust. 1a nie stosuje się.

1c. W przypadku gdy obywatel Ukrainy rozpoczął pracę przed udzieleniem zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, rozpoczyna się w dniu doręczenia decyzji o udzieleniu tego zezwolenia obywatelowi Ukrainy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiadomienie następuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego – praca.gov.pl.

3. W powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, podmiot powierzający wykonywanie pracy obywatelowi Ukrainy przekazuje:

- 1) informacje dotyczące podmiotu powierzającego wykonywanie pracy obywatelowi Ukrainy:
 - a) nazwę albo imię (imiona) i nazwisko,
 - b) adres siedziby albo miejsca zamieszkania,
 - c) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej o charakterze służbowym,
 - d) numer identyfikacyjny NIP i REGON – w przypadku podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą albo numer PESEL – w przypadku osoby fizycznej,
 - e) numer wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia – w przypadku podmiotu powierzającego wykonywanie pracy obywatelowi Ukrainy, który prowadzi agencję zatrudnienia świadczącą usługi pracy tymczasowej,
 - f) symbol PKD oraz opis wykonywanej działalności związanej z pracą obywateli Ukrainy;
- 2) dane osobowe obywatela Ukrainy:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) datę urodzenia,
 - c) płeć,
 - d) obywatelstwo,

- e) rodzaj, numer i serię dokumentu podróży lub innego dokumentu stwierdzającego lub pozwalającego ustalić tożsamość oraz państwo, w którym wydano ten dokument,
 - f) numer PESEL – o ile został nadany;
- 3) rodzaj umowy pomiędzy podmiotem powierzającym wykonywanie pracy a obywatelem Ukrainy;
 - 4) stanowisko lub rodzaj wykonywanej pracy;
 - 5) miejsce wykonywanej pracy;
 - 6) miesięczną lub godzinową stawkę wynagrodzenia;
 - 7) wymiar czasu pracy lub liczbę godzin pracy w tygodniu lub w miesiącu;
 - 8) liczbę wszystkich osób wykonujących pracę na podstawie umowy o pracę i na podstawie umów cywilnoprawnych według stanu na dzień 23 lutego 2022 r. oraz na dzień złożenia powiadomienia.

4. Minister właściwy do spraw pracy oraz właściwy powiatowy urząd pracy przetwarza dane, o których mowa w ust. 3, w celu realizacji zadań ustawowych.

5. Minister właściwy do spraw pracy zapewnia udostępnienie danych, o których mowa w ust. 3, w drodze teletransmisji danych:

- 1) Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
- 2) Państwowej Inspekcji Pracy,
- 3) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej,
- 4) Straży Granicznej,
- 5) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych,
- 6) Głównemu Urzędowi Statystycznemu

– w zakresie niezbędnym do realizacji ich zadań ustawowych.

5a. Zakład Ubezpieczeń Społecznych udostępnia dane o objęciu obywatela Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, ubezpieczeniami społecznymi lub o zgłoszeniu umowy o dzieło, o której mowa w art. 36 ust. 17 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1230, 1429, 1672 i 1941), zawartej z tym obywatelem, w drodze teletransmisji danych:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw pracy,
- 2) Państwowej Inspekcji Pracy,
- 3) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej,
- 4) Straży Granicznej,

5) Głównemu Urzędowi Statystycznemu

– w celu dostarczanie aktualnych informacji pozwalających ocenić liczbę obywateli Ukrainy, którzy wykonują pracę zgodnie z art. 22 ust. 1.

5b. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego udostępnia dane o objęciu obywatela Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, ubezpieczeniem społecznym rolników, w drodze teletransmisji danych:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw pracy,
- 2) Państwowej Inspekcji Pracy,
- 3) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej,
- 4) Straży Granicznej,
- 5) Głównemu Urzędowi Statystycznemu

– w celu dostarczanie aktualnych informacji pozwalających ocenić liczbę obywateli Ukrainy, którzy wykonują pracę zgodnie z art. 22 ust. 1.

5c. W przypadku gdy podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi nie dopełnił obowiązku powiadomienia o powierzeniu wykonywania pracy obywatelowi Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, przepisu art. 120 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie stosuje się.

5d. W zakresie udostępnienia danych, o którym mowa w ust. 5a, Zakład Ubezpieczeń Społecznych i podmioty wymienione w ust. 5a zawierają dwustronne porozumienie, określając sposób wymiany danych i termin jej wdrożenia.

5e. W zakresie udostępnienia danych, o którym mowa w ust. 5b, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i podmioty wymienione w ust. 5b zawierają dwustronne porozumienie, określając sposób wymiany danych i termin jej wdrożenia.

6. Obywatel Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, może zarejestrować się oraz zostać uznany jako osoba bezrobotna albo poszukująca pracy, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 albo 22 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Do obywateli Ukrainy, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie stosuje się warunku określonego w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, przepisy wydane na podstawie art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy stosuje się odpowiednio.

8. Minister właściwy do spraw pracy może określić, w drodze rozporządzenia, liczbę obywateli Ukrainy, o których mowa w ust. 1, którym podmiot powierzający wykonywanie pracy może powierzyć wykonywanie pracy, ustaloną w stosunku do liczby wszystkich osób, którym ten podmiot powierza wykonywanie pracy, kierując się względami bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego, ochroną lokalnych rynków pracy oraz zasadą komplementarności zatrudnienia cudzoziemców w stosunku do obywateli polskich.

Art. 22a. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego służącego do ułatwienia nawiązywania kontaktów między pracodawcami a poszukującymi pracy obywatelami Ukrainy, o których mowa w art. 22 ust. 1, w tym:

- 1) zapewnia ochronę przed nieuprawnionym dostępem do systemu teleinformatycznego;
- 2) zapewnia integralność danych w systemie teleinformatycznym;
- 3) zapewnia dostępność systemu teleinformatycznego dla podmiotów przetwarzających dane w tym systemie;
- 4) przeciwdziała uszkodzeniom systemu teleinformatycznego;
- 5) określa zasady bezpieczeństwa przetwarzanych danych, w tym danych osobowych;
- 6) określa zasady zgłoszenia naruszenia ochrony danych osobowych;
- 7) zapewnia rozliczalność działań dokonywanych na danych w systemie teleinformatycznym.

2. System teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 1, zawiera funkcjonalności pozwalające na:

- 1) przetwarzanie, w tym wprowadzanie, gromadzenie i usuwanie ofert pracy;
- 2) przetwarzanie, w tym wprowadzanie, gromadzenie i usuwanie informacji dotyczących kompetencji i doświadczenia zawodowego;
- 3) dokonywanie analiz informacji, o których mowa w pkt 1 i 2, w celu przygotowania rekomendacji w zakresie dostępnych ofert pracy, odpowiednio do danych zgromadzonych w tym systemie.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji umożliwia obywatelom Ukrainy, o których mowa w art. 22 ust. 1, korzystanie z funkcjonalności systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, przy użyciu:

- 1) usługi online udostępnionej w tym systemie;
- 2) usługi udostępnionej w aplikacji mObywatel.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest administratorem danych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1.

Art. 22b. 1. Użytkownikiem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 22a ust. 1, może być obywatel Ukrainy, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1, który:

- 1) posiada numer PESEL nadany w trybie art. 4;
- 2) został uwierzytniony w tym systemie:
 - a) w sposób określony w art. 20a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne albo
 - b) z wykorzystaniem wydanego mu certyfikatu, o którym mowa w art. 10 ust. 3.

2. Użytkownikiem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 22a ust. 1, może być obywatel Ukrainy, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2, który został uwierzytniony w tym systemie w sposób określony w ust. 1 pkt 2.

3. Korzystanie z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 22a ust. 1, wymaga utworzenia w tym systemie przez obywatela Ukrainy, o którym mowa w art. 22 ust. 1, profilu pracownika, stanowiącego wydzieloną część systemu zawierającą zbiór danych identyfikujących pracownika z przyporządkowanymi zasobami systemu.

4. System teleinformatyczny, o którym mowa w art. 22a ust. 1, przyłączony jest do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 21a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797 oraz z 2023 r. poz. 1234).

Art. 22c. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 22a ust. 1, funkcjonalność pozwalającą na automatyczną weryfikację, czy użytkownik, o którym mowa w art. 22b ust. 1, posiada numer PESEL podany podczas tworzenia profilu pracownika.

2. Weryfikacja, o której mowa w ust. 1, polega na porównaniu danych wprowadzanych w procesie tworzenia profilu pracownika, o których mowa w art. 22e ust. 1 pkt 1 i 3, z danymi zawartymi w rejestrze PESEL.

3. Utworzenie profilu pracownika w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 22a ust. 1, wymaga uzyskania pozytywnego wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 22d. 1. Utworzenie przez obywatela Ukrainy, o którym mowa w art. 22 ust. 1, profilu pracownika w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 22a ust. 1, oraz korzystanie z tego systemu jest dobrowolne.

2. Obywatel Ukrainy, o którym mowa w art. 22 ust. 1, ma prawo do aktualizacji swoich danych albo do usunięcia z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 22a ust. 1, profilu pracownika.

Art. 22e. 1. W systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 22a ust. 1, gromadzone są następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) data urodzenia;
- 3) numer PESEL – w przypadku obywatela Ukrainy, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1, w celu utworzenia jego profilu pracownika i weryfikacji, o której mowa w art. 22c ust. 1;
- 4) wiek;
- 5) płeć;
- 6) obywatelstwo;
- 7) adres poczty elektronicznej;
- 8) numer telefonu;
- 9) wykształcenie;
- 10) kwalifikacje zawodowe;
- 11) przebieg dotychczasowego zatrudnienia.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 22a ust. 1, podmiotom, o których mowa w art. 22f ust. 1, wgląd do danych, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1, 2 i 6–8, jeżeli obywatel Ukrainy, o którym mowa w art. 22 ust. 1, wyraził zgodę na wgląd do tych danych;

2) pkt 4, 5 i 9–11.

Art. 22f. 1. Oferty pracy przetwarzane w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 22a ust. 1, mogą być wprowadzane, aktualizowane oraz usuwane z tego systemu przez:

- 1) pracodawców;
- 2) podmioty świadczące usługi związane z udostępnieniem ofert pracy;
- 3) podmioty świadczące usługi pośrednictwa między pracodawcami a osobami poszukującymi pracy.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji umożliwia dokonanie czynności, o których mowa w ust. 1, przy użyciu udostępnionej w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 22a ust. 1, usługi online lub usługi sieciowej.

3. Użytkownik usługi online, o której mowa w ust. 2, uwierzytelniany jest w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 22a ust. 1, w sposób określony w art. 20a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 22g. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji przetwarza w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 22a ust. 1, dane osobowe użytkowników tego systemu w zakresie niezbędnym do obsługi tego systemu oraz realizacji czynności, o których mowa w art. 22a ust. 2, a także do zapewnienia bezpieczeństwa teleinformatycznego i bezpieczeństwa obrotu prawnego.

2. Dane są przetwarzane przez okres 12 miesięcy od dnia ostatniej aktywności użytkownika w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 22a ust. 1. Po upływie tego okresu minister właściwy do spraw informatyzacji powiadamia użytkownika o zamiarze usunięcia jego danych. W przypadku dalszego braku aktywności użytkownika w terminie 30 dni od przesłania powiadomienia jego dane są usuwane niezwłocznie.

3. Dane są usuwane niezwłocznie po usunięciu z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 22a ust. 1, profilu pracownika.

Art. 22h. Minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej, na swojej stronie podmiotowej oraz w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 22a ust. 1, informacje o podstawie prawnej oraz warunkach organizacyjnych i technicznych korzystania z:

- 1) usług online, o których mowa w art. 22a ust. 3 pkt 1 oraz art. 22f ust. 2;
- 2) usługi, o której mowa w art. 22a ust. 3 pkt 2;
- 3) usługi sieciowej, o której mowa w art. 22f ust. 2.

Art. 22i. 1. Minister właściwy do spraw pracy może dofinansować z Funduszu Pracy koszty szkolenia z języka polskiego dla obywateli Ukrainy posiadających:

- 1) dyplom, o którym mowa w art. 7 ust. 2a pkt 7 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2023 r. poz. 1516, 1617, 1831 i 1972), z wyłączeniem obowiązku posiadania uwierzytelnień, o których mowa w tym przepisie – na wniosek okręgowej izby lekarskiej, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 1342 oraz z 2023 r. poz. 1234), zwanej dalej „okręgową izbą lekarską”;
- 2) dyplom, o którym mowa w art. 35a ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2702 i 2705 oraz z 2023 r. poz. 185 i 1234), z wyłączeniem obowiązku posiadania uwierzytelnień, o których mowa w tym przepisie – na wniosek okręgowej izby pielęgniarek i położnych, o której mowa w art. 2 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 628), zwanej dalej „okręgową izbą pielęgniarek i położnych”.

2. Dofinansowanie kosztu szkolenia, o którym mowa w ust. 1, nie może przekraczać kwoty 3000 zł dla jednej osoby za jedno szkolenie. Obywatel Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, może wziąć udział w maksymalnie trzech szkoleniach.

3. Okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych składa do ministra właściwego do spraw pracy, raz w miesiącu, wniosek o dofinansowanie kosztów szkolenia, o których mowa w ust. 1, zawierający:

- 1) nazwę i adres instytucji przeprowadzającej szkolenie;
- 2) termin i zakres szkolenia oraz liczbę godzin szkolenia;
- 3) planowaną wysokość kosztów szkolenia;
- 4) planowaną liczbę osób uczestniczących w szkoleniu.

4. W przypadku braku środków finansowych wniosek o dofinansowanie kosztów szkolenia, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się negatywnie.

5. Minister właściwy do spraw pracy po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku podpisuje umowę z okręgową izbą lekarską albo z okręgową izbą pielęgniarek

i położnych i przekazuje kwotę na dofinansowanie kosztów szkolenia, o których mowa w ust. 1.

6. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności:

- 1) okręgową izbę lekarską albo okręgową izbę pielęgniarek i położnych, z którą zawierana jest umowa;
- 2) numer rachunku bankowego okręgowej izby lekarskiej albo okręgowej izby pielęgniarek i położnych, na który mają być przekazane środki finansowe;
- 3) termin i zakres szkolenia oraz liczbę godzin szkolenia;
- 4) planowaną wysokość kosztów szkolenia;
- 5) planowaną liczbę osób uczestniczących w szkoleniu.

7. Po zakończeniu szkolenia okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych przekazuje do ministra właściwego do spraw pracy sprawozdanie zawierające:

- 1) wykaz osób, które ukończyły szkolenie, obejmujący:
 - a) imię (imiona) i nazwisko (nazwiska),
 - b) datę urodzenia,
 - c) rodzaj dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje,
 - d) serię i numer dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje,
 - e) numer PESEL – jeżeli został nadany;
- 2) rozliczenie otrzymanych środków na podstawie ostatecznych kosztów szkolenia wraz z określeniem poniesionych wydatków.

8. Okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych załącza do sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, zaświadczenia o ukończeniu szkolenia osób wykazanych w sprawozdaniu oraz dokumenty potwierdzające poniesienie wydatków w wysokości wynikającej ze sprawozdania.

9. W przypadku gdy ostateczny koszt szkolenia jest niższy niż koszt szkolenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych zwraca nadwyżkę ministrowi właściwemu do spraw pracy.

10. Okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych zwraca koszt szkolenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy szkolenie się nie odbędzie.

11. W przypadku wykorzystania przyznanego dofinansowania kosztu szkolenia, o którym mowa w ust. 1, niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania go nienależnie lub w nadmiernej wysokości przepisy art. 169 ust. 1–6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio.

12. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw pracy informuje okręgową izbę lekarską albo okręgową izbę pielęgniarek i położnych o przyczynach nieuwzględnienia tego wniosku.

Art. 23. 1. Obywatele Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie niniejszej ustawy lub ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem uzyskania przez obywatela Ukrainy numeru PESEL.

3. W przypadku gdy pobyt przedsiębiorcy – obywatela Ukrainy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przestanie być legalny na podstawie niniejszej ustawy lub ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, przedsiębiorca podlega wykreśleniu z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Przepis art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541) stosuje się odpowiednio.

Art. 23a. 1. Obywatele Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, lub obywatele Ukrainy przebywający legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą być zatrudniani na stanowiskach pomocniczych i obsługi w jednostkach wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 530).

2. Obywatele Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, lub obywatele Ukrainy przebywający legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą być zatrudniani na stanowisku pracy, na którym wykonywana praca nie polega na bezpośrednim lub pośrednim udziale

w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji mających na celu ochronę generalnych interesów państwa w urzędach, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1691 oraz z 2023 r. poz. 1195 i 1598).

3. Przepis ust. 2 stosuje się również do stanowisk pracy, na których wykonywana praca nie polega na bezpośrednim lub pośrednim udziale w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji mających na celu ochronę generalnych interesów państwa w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1917), wobec których nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

4. Wymogu potwierdzenia znajomości języka polskiego dokumentem, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, nie stosuje się do obywateli Ukrainy przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, lub obywateli Ukrainy przebywających legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 23b. 1. Obywatele Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, lub obywatele Ukrainy przebywający legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy nabyli kwalifikacje zawodowe do wykonywania górniczych zawodów regulowanych w Ukrainie, mogą uzyskać decyzję w sprawie uznania tych kwalifikacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Do uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania górniczych zawodów regulowanych, nabytych w Ukrainie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334).

Art. 24. 1. Ochotnicze Hufce Pracy mogą realizować zadania, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, na rzecz obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 22 ust. 1, którzy ukończyli 15 lat i nie ukończyli 25 lat.

2. Podmioty prowadzące centra integracji społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2241),

mogą realizować zadania na rzecz obywateli Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1.

Art. 24a. 1. Obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, może zostać skierowany do uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez centrum integracji społecznej na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym.

2. Obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, przed skierowaniem do uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez centrum integracji społecznej składa ośrodkowi pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818) – centrum usług społecznych oświadczenie o sytuacji życiowej.

3. Przed skierowaniem do uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez centrum integracji społecznej nie przeprowadza się rodzinnego wywiadu środowiskowego, chyba że powstaną wątpliwości co do treści oświadczenia, o którym mowa w ust. 2.

4. Obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, może uczestniczyć w klubie integracji społecznej, o którym mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym. Przepisu art. 18 ust. 4 tej ustawy nie stosuje się.

Art. 25. 1. Małoletniego obywatela Ukrainy, o którym mowa w art. 1 ust. 1, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych odpowiedzialnych za niego zgodnie z prawem obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej, reprezentuje oraz sprawuje pieczę nad jego osobą i majątkiem opiekun tymczasowy.

2. Opiekun tymczasowy, o ile przy jego ustanowieniu nie określono inaczej zakresu jego praw i obowiązków, jest upoważniony do reprezentowania małoletniego oraz sprawowania pieczy nad jego osobą i majątkiem. Opiekun tymczasowy powinien

uzyskiwać zezwolenie sądu opiekuńczego we wszelkich ważniejszych sprawach, które dotyczą osoby lub majątku małoletniego.

3. Nadzór nad realizacją praw i obowiązków opiekuna tymczasowego sprawuje ośrodek pomocy społecznej lub centrum usług społecznych – w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych albo inna jednostka organizacyjna wskazana przez wójta, burmistrza, prezydenta miasta właściwe ze względu na miejsce pobytu małoletniego.

3a. Powiatowe centrum pomocy rodzinie zapewnia wsparcie przy sprawowaniu przez jednostki, o których mowa w ust. 3, nadzoru nad realizacją praw i obowiązków opiekuna tymczasowego wyznaczonego dla małoletnich, o których mowa w ust. 7 zdanie trzecie.

3aa. Opiekunom tymczasowym oraz przebywającym pod ich opieką małoletnim przysługuje prawo do nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego, w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 945).

3b. Opiekunom tymczasowym wyznaczonym dla małoletnich, o których mowa w ust. 7 zdanie trzecie, oraz przebywającym pod ich opieką małoletnim powiat zapewnia pomoc psychologiczną.

3ba. Opiekunom tymczasowym wyznaczonym dla małoletnich, o których mowa w ust. 7 zdanie trzecie, powiat zapewnia, w zakresie zadań związanych z wykonywaniem obowiązków opiekuna tymczasowego, pomoc organizacyjną polegającą w szczególności na zapewnieniu pomocy wolontariuszy, tłumaczy lub pomocy przy załatwianiu spraw urzędowych.

3bb. Nadzór, o którym mowa w ust. 3, sprawowany przez ośrodek pomocy społecznej obejmuje w szczególności kontrolę zapewnienia przez opiekunów tymczasowych małoletnim odpowiednich warunków opieki i wychowania.

3bc. Nadzór, o którym mowa w ust. 3a, sprawowany przez powiatowe centrum pomocy rodzinie obejmuje w szczególności kontrolę zapewnienia przez opiekunów tymczasowych małoletnim, o których mowa w ust. 7 zdanie trzecie, odpowiednich warunków opieki i wychowania.

3bd. Dyrektor odpowiednio ośrodka pomocy społecznej lub powiatowego centrum pomocy rodzinie może upoważnić, w formie pisemnej, pracownika odpowiednio ośrodka lub centrum do sprawowania kontroli, o której mowa odpowiednio w ust. 3bb i 3bc.

3be. Podmiotom zapewniającym zakwaterowanie i wyżywienie małoletnim, o których mowa w ust. 7 zdanie trzecie, oraz ich opiekunom tymczasowym powiat może dofinansować koszty niezbędne do zapewnienia odpowiednich warunków opieki i wychowania.

3bf. Przyznanie dofinansowania, o którym mowa w ust. 3be, następuje na wniosek podmiotu zapewniającego zakwaterowanie i wyżywienie małoletnim, o których mowa w ust. 7 zdanie trzecie, oraz ich opiekunom tymczasowym. Warunkiem przyznania dofinansowania jest uprzednie przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 3bd.

3c. W przypadku gdy opiekun tymczasowy ma pod opieką więcej niż 15 dzieci, kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie zatrudnia, na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia, realizowanych w wymiarze co najmniej 40 godzin w tygodniu, na każdą grupę 15 małoletnich, liczoną począwszy od 16. małoletniego, nad którym opiekun tymczasowy sprawuje opiekę, osobę do pomocy w sprawowaniu opieki. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie, biorąc pod uwagę wiek małoletnich lub stan ich zdrowia, może zatrudnić dodatkową osobę do pomocy w sprawowaniu opieki.

4. Opiekuna tymczasowego ustanawia sąd opiekuńczy właściwy ze względu na miejsce pobytu małoletniego.

5. Ustanawiając opiekuna tymczasowego, sąd kieruje się dobrem dziecka. Opiekun tymczasowy powinien być ustanowiony przede wszystkim spośród krewnych, powinowatych lub innych osób dających rękojmię należytego wykonywania obowiązków opiekuna. Przepisy art. 148 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2809) stosuje się.

6. W przypadku braku osób wskazanych w ust. 5 kandydata na opiekuna tymczasowego wskazuje, na wniosek sądu, jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 3, w terminie 48 godzin. Wraz ze wskazaniem kandydata na opiekuna tymczasowego jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 3, przesyła jego pisemną zgodę na ustanowienie opiekunem tymczasowym.

7. Tę samą osobę można ustanowić opiekunem tymczasowym dla więcej niż jednego małoletniego, jeżeli nie zachodzi sprzeczność między interesami małoletnich. Opiekunem tymczasowym dla rodzeństwa, w miarę możliwości, ustanawia się tę samą osobę. Jeżeli małoletni przed przybyciem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej byli umieszczeni w pieczy zastępczej na terytorium Ukrainy i przybyli wraz z osobą sprawującą nad nimi tę pieczę, sąd ustanawia tę osobę opiekunem tymczasowym dla wszystkich tych małoletnich. Sąd ustanawia inną osobę opiekunem tymczasowym, jeżeli z jakichkolwiek przyczyn osoba sprawująca pieczę nie może jej sprawować.

8. Postępowanie o ustanowienie opiekuna tymczasowego może być wszczęte na wniosek lub z urzędu.

9. Wniosek o wszczęcie postępowania zawiera:

- 1) oznaczenie sądu, do którego jest skierowany;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy, jego adres zamieszkania lub pobytu albo siedziby, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
- 3) imię i nazwisko małoletniego, jego adres zamieszkania lub pobytu;
- 4) imiona i nazwiska rodziców oraz nazwisko rodowe matki małoletniego bądź informację, że nie są one znane;
- 5) płeć małoletniego;
- 6) datę i miejsce urodzenia małoletniego;
- 7) rodzaj oraz serię i numer dokumentu, stanowiącego podstawę przekroczenia granicy przez małoletniego, jeżeli występuje;
- 8) imię i nazwisko kandydata na opiekuna tymczasowego, jego datę urodzenia, adres zamieszkania lub pobytu oraz serię i numer dokumentu tożsamości albo informację o braku kandydata;
- 9) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub pobytu osoby sprawującej faktyczną pieczę nad małoletnim, jeżeli małoletni nie znajduje się pod pieczę kandydata na opiekuna tymczasowego;
- 10) osnovę wniosku.

10. Jeżeli we wniosku wskazano kandydata na opiekuna tymczasowego, należy ponadto podać stopień pokrewieństwa albo powinowactwa kandydata na opiekuna tymczasowego z małoletnim bądź informację o braku pokrewieństwa albo powinowactwa, a w przypadku osoby sprawującej faktyczną pieczę nad małoletnim – datę, od której piecza jest sprawowana.

10a. Kandydat na opiekuna tymczasowego składa oświadczenie, że nie zachodzą wobec niego okoliczności, o których mowa w art. 148 § 1 i 1a ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Oświadczenie to składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

11. Uprawnionymi do złożenia wniosku są:

- 1) Straż Graniczna;
- 2) wójt, burmistrz, prezydent miasta, starosta, marszałek województwa;
- 3) prokurator;
- 4) Policja;
- 5) kierownicy jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, o których mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901, 1693, 1938 i 2760);
- 6) przedstawiciele organizacji międzynarodowych lub pozarządowych zajmujących się udzielaniem pomocy cudzoziemcom;
- 7) osoba sprawująca faktyczną pieczę nad małoletnim;
- 8) osoba, która objęła faktyczną pieczę nad małoletnim po wjeździe przez małoletniego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i sprawuje ją w dniu złożenia wniosku;
- 9) inne osoby lub podmioty, w ramach swoich zadań.

12. W sprawie o ustanowienie opiekuna tymczasowego sąd orzeka w postępowaniu nieprocesowym po przeprowadzeniu rozprawy. Sąd przesłuchuje kandydata na opiekuna tymczasowego i osobę sprawującą faktyczną pieczę nad małoletnim oraz wysłuchuje małoletniego, jeżeli jego rozwój umysłowy, stan zdrowia i stopień dojrzałości na to pozwala, uwzględniając w miarę możliwości jego rozsądne życzenie.

13. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli kandydat na opiekuna tymczasowego sprawuje faktyczną pieczę nad małoletnim, a okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości co do prawidłowego wykonywania tej pieczy i dobro małoletniego

się temu nie sprzeciwia, sąd może ograniczyć postępowanie dowodowe wyłącznie do dowodów z dokumentów i rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym.

14. Sąd może dokonywać doręczeń zawiadomień i wezwań w sposób, który uzna za najbardziej celowy, kierując się sprawnością postępowania. Wezwanie lub zawiadomienie dokonane w ten sposób wywołuje skutki doręczenia, jeżeli jest niewątpliwe, że doszło ono do wiadomości adresata.

15. Sąd rozpoznaje sprawę bezzwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od dnia wpływu do sądu wniosku lub powzięcia informacji o konieczności ustanowienia opiekuna tymczasowego.

16. Odpis postanowienia sąd doręcza uczestnikom postępowania, jednostce organizacyjnej wskazanej w ust. 3 oraz właściwemu ze względu na miejsce pobytu małoletniego kierownikowi powiatowego centrum pomocy rodzinie.

17. Postanowienie o ustanowieniu opiekuna tymczasowego jest skuteczne i wykonalne z chwilą jego ogłoszenia, a gdy ogłoszenia nie było, z chwilą jego wydania.

18. W postępowaniu o ustanowienie opiekuna tymczasowego nie pobiera się opłat, a wydatki ponosi Skarb Państwa.

19. Do postępowania o ustanowienie opiekuna tymczasowego w zakresie nieuregulowanym w ustawie przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem art. 130.

20. Powiat może zlecić zatrudnienie osoby do pomocy, o której mowa w ust. 3c, organizacjom pozarządowym prowadzącym działalność w zakresie wspierania rodziny, pieczy zastępczej lub pomocy społecznej lub osobom prawnym i jednostkom organizacyjnym działającym na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancji wolności sumienia i wyznania, jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej lub pomocy społecznej.

21. Zadania, o których mowa w ust. 3b, 3ba, 3be i 3c, stanowią zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

22. Do zlecenia realizacji zadań, o których mowa w ust. 3c i 20, przepis art. 12 ust. 6–9 stosuje się odpowiednio.

23. Finansowanie pobytu osób, o których mowa w ust. 7 zdanie trzecie lub czwarte, a także małoletnich dzieci opiekuna tymczasowego, o którym mowa w ust. 7 zdanie trzecie lub czwarte, odbywa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 ust. 3.

24. Przepisy art. 186 pkt 3 i 3a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1426 i 1429) stosuje się odpowiednio do zadań wykonywanych przez powiatowe centra pomocy rodzinie, o których mowa w ust. 3a–3c oraz w art. 25a.

Art. 25a. 1. Małoletni obywatel Ukrainy, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osoby sprawującej faktyczną pieczę nad nim, oraz małoletni obywatel Ukrainy, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przed przybyciem był umieszczony w pieczy zastępczej na terytorium Ukrainy, podlega wpisowi do ewidencji, zwanej dalej „ewidencją małoletnich”.

2. Ewidencja małoletnich jest prowadzona przez ministra właściwego do spraw rodziny i powiatowe centra pomocy rodzinie za pomocą systemu teleinformatycznego umożliwiającego prowadzenie tej ewidencji, przekazywanie do niej danych, usuwanie z niej danych oraz udostępnianie z niej danych.

3. Utrzymanie i rozwój ewidencji małoletnich, w celu realizacji zadań określonych w ustawie, zapewnia administrator, w tym:

- 1) zapewnia ochronę przed nieuprawnionym dostępem do ewidencji małoletnich;
- 2) zapewnia integralność danych w ewidencji małoletnich;
- 3) zapewnia dostępność systemu teleinformatycznego, w którym ewidencja małoletnich jest prowadzona, dla podmiotów przetwarzających dane w tej ewidencji;
- 4) przeciwdziała uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym ewidencja małoletnich jest prowadzona;
- 5) określa zasady bezpieczeństwa przetwarzanych danych, w tym danych osobowych;
- 6) określa zasady zgłoszenia naruszenia ochrony danych osobowych;
- 7) zapewnia rozliczalność działań dokonywanych na danych w ewidencji małoletnich;
- 8) zapewnia poprawność danych przetwarzanych w ewidencji małoletnich.

4. Minister właściwy do spraw rodziny może upoważnić inne osoby niż pracownicy urzędu obsługującego tego ministra do wprowadzania, aktualizacji i usuwania danych w ewidencji małoletnich.

5. W ewidencji małoletnich przechowuje się:

1) dane obejmujące:

- a) imię (imiona) i nazwisko (nazwiska) osoby, która przybyła na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z małoletnim, w stosunku do którego sprawowała pieczę zastępczą na terytorium Ukrainy, oraz osoby reprezentującej małoletniego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „sprawującym opiekę”,
- b) imię (imiona) i nazwisko (nazwiska) małoletniego,
- c) obywatelstwo małoletniego i sprawującego opiekę,
- d) adres ostatniego miejsca pobytu małoletniego w Ukrainie,
- e) niepełnosprawność małoletniego,
- f) stan zdrowia małoletniego,
- g) pokrewieństwo małoletniego z innymi małoletnimi, którzy przekroczyli granicę,
- h) numer PESEL małoletniego i sprawującego opiekę – jeżeli zostały nadane,
- i) datę urodzenia małoletniego i sprawującego opiekę – jeżeli nie nadano numeru PESEL,
- j) adres miejsca pobytu małoletniego i sprawującego opiekę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- k) datę przybycia małoletniego i sprawującego opiekę do miejsca pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- l) rodzaj dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy przez małoletniego i sprawującego opiekę – jeżeli występuje,
- m) serię i numer dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy przez małoletniego i sprawującego opiekę – jeżeli występują,
- n) adres poczty elektronicznej sprawującego opiekę,
- o) numer telefonu sprawującego opiekę,
- p) rodzaj, numer i odwzorowanie cyfrowe dokumentu potwierdzającego tożsamość małoletniego,

- q) rodzaj, numer i odwzorowanie cyfrowe dokumentu potwierdzającego tożsamość sprawującego opiekę,
 - r) fotografię małoletniego,
 - s) fotografię osoby, która przybyła z małoletnim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do którego sprawowała pieczę zastępczą na terytorium Ukrainy;
- 2) informacje o miejscu i dacie przekroczenia granicy przez małoletniego i sprawującego opiekę;
 - 3) informacje o sytuacji opiekuńczej małoletniego, w tym wskazanie informacji o ustanowieniu opiekuna tymczasowego, o którym mowa w art. 25 ust. 7 zdanie trzecie, oraz dane sprawującego opiekę, o których mowa w pkt 1 lit. a, c, h–o, q i s oraz pkt 2;
 - 4) informację o dacie zakończenia sprawowania opieki przez sprawującego opiekę lub opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez sprawującego opiekę.

6. Dane do ewidencji małoletnich wprowadza się, aktualizuje i usuwa niezwłocznie po powzięciu informacji wymagających wpisu, aktualizacji lub usunięcia.

7. Dane, o których mowa w ust. 5 pkt 3, w zakresie opiekuna tymczasowego, o którym mowa w art. 25 ust. 7 zdanie trzecie, wprowadza, aktualizuje i usuwa powiatowe centrum pomocy rodzinie.

8. Zadania związane z prowadzeniem ewidencji małoletnich realizowane przez powiatowe centra pomocy rodzinie są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej.

8a. Koszty obsługi przez powiat zadań związanych z prowadzeniem ewidencji małoletnich oraz z obsługą zadań, o których mowa w art. 25 ust. 3b, 3ba i 3c, obejmują:

- 1) 15 zł za każde dziecko wpisane przez powiat do ewidencji małoletnich;
- 2) koszty zapewnienia przez powiat tłumaczeń związanych z wpisem do ewidencji małoletnich.

9. Zadania związane z prowadzeniem ewidencji małoletnich realizowane przez ministra właściwego do spraw rodziny oraz przez powiatowe centra pomocy rodzinie są finansowane ze środków budżetu państwa.

Art. 25b. 1. Dane z ewidencji małoletnich przetwarza się w zakresie niezbędnym do realizacji zadań ustawowych i mogą one być udostępniane:

- 1) konsulom Ukrainy – w zakresie niezbędnym do realizacji umowy między Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych i karnych, sporządzonej w Kijowie dnia 24 maja 1993 r. (Dz. U. z 1994 r. poz. 465);
- 2) wojewodzie właściwemu dla miejsca pobytu małoletniego;
- 3) ministrowi właściwemu do spraw rodziny;
- 4) powiatowym centrom pomocy rodzinie;
- 4a) właściwemu organowi gminy – w celu weryfikacji danych dotyczących osób, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ust. 3;
- 5) organowi właściwemu w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny – w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o świadczenia, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1, osób pobierających te świadczenia oraz członków ich rodzin;
- 6) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych – w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o świadczenia, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2–4, oraz dofinansowanie, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5, osób pobierających te świadczenia i dofinansowanie oraz członków ich rodzin;
- 7) sądom;
- 8) prokuratorom;
- 9) jednostce podległej ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwej w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia;
- 10) Straży Granicznej.

2. Administratorami danych osobowych, o których mowa w art. 25a ust. 5, w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

„rozporządzeniem 2016/679”, są minister właściwy do spraw rodziny i powiatowe centra pomocy rodzinie, z tym że administratorem danych osobowych w zakresie zapewnienia, utrzymania i rozwoju systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25a ust. 2, jest minister właściwy do spraw rodziny.

3. Minister właściwy do spraw rodziny może, w drodze umowy, powierzyć przetwarzanie danych osobowych w systemie teleinformatycznym wyspecjalizowanemu podmiotowi dającemu rękojmię stworzenia warunków organizacyjnych i technicznych zapewniających ochronę danych gromadzonych i przetwarzanych w ewidencji małoletnich, w szczególności zabezpieczenie tych danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem, przetwarzaniem, zmianą, uszkodzeniem, zniszczeniem lub utratą.

4. Minister właściwy do spraw rodziny przechowuje dane, o których mowa w art. 25a ust. 5, w systemie teleinformatycznym przez okres 12 miesięcy od dnia ustania przesłanek, dla których dane te zostały wprowadzone. Dane, o których mowa w art. 25a ust. 5, usuwa się niezwłocznie po upływie okresu przechowywania.

5. Administrator danych osobowych może wykonać obowiązek, o którym mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, przez udostępnienie informacji, o których mowa w tych przepisach, w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej lub w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 25a ust. 2. Realizacja obowiązku informacyjnego jest możliwa również przez umieszczenie stosownych informacji w miejscach widocznych w siedzibie lub miejscu działania administratora danych osobowych.

6. Zabezpieczenia stosowane przez administratorów danych w celu ochrony danych osobowych polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Art. 25c. 1. Minister właściwy do spraw rodziny może dokonać zakupu sprzętu komputerowego i oprogramowania informatycznego niezbędnego do prowadzenia ewidencji małoletnich na rzecz powiatowych centrów pomocy rodzinie oraz urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rodziny.

2. Minister właściwy do spraw rodziny nieodpłatnie przekazuje powiatowym centrom pomocy rodzinie zakupiony sprzęt, o którym mowa w ust. 1.

3. Do zakupu sprzętu, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 12 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

Art. 26. 1. Obywatelowi Ukrainy przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, przysługuje prawo do:

- 1) świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, jeżeli zamieszkuje z dziećmi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2023 r. poz. 810 i 1565), jeżeli zamieszkuje z dziećmi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) świadczenia dobry start, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 187a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1426 i 1429), jeżeli zamieszkuje z dziećmi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) rodzinnego kapitału opiekuńczego, o którym mowa w ustawie z dnia 17 listopada 2021 r. o rodzinnym kapitale opiekuńczym (Dz. U. z 2023 r. poz. 883), jeżeli zamieszkuje z dziećmi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 5) dofinansowania obniżenia opłaty rodzica za pobyt dziecka w żłobku, klubie dziecięcym lub u dziennego opiekuna, o którym mowa w art. 64c ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2023 r. poz. 204 i 1429), jeżeli zamieszkuje z dzieckiem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– odpowiednio na zasadach i w trybie określonych w tych przepisach, z wyłączeniem warunku posiadania karty pobytu z adnotacją „dostęp do rynku pracy”.

2. Ustalając prawo do świadczeń rodzinnych uzależnionych od kryterium dochodowego, przy ustalaniu dochodu rodziny w przeliczeniu na osobę nie uwzględnia się członka rodziny, który, zgodnie z oświadczeniem osoby ubiegającej się o te świadczenia, nie przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2a. Koszty obsługi świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, oraz dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wynoszą 1,5% kwoty przeznaczonej na wypłatę tych świadczeń oraz dofinansowania.

3. Obywatelowi Ukrainy przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1, ustala się, począwszy od miesiąca, w którym wpłynął wniosek, nie wcześniej niż od miesiąca, w którym obywatel ten został wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 3, a w przypadku świadczeń przysługujących na dziecko – również dziecko zostało wpisane do tego rejestru. Wniosek o przyznanie świadczeń, o których mowa w ust. 1, zawiera numer PESEL wnioskodawcy oraz, jeżeli występuje, rodzaj, serię i numer dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, a w przypadku świadczeń przysługujących na dziecko – numer PESEL dziecka oraz, jeżeli występuje, rodzaj, serię i numer dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy.

3a. Komendant Główny Straży Granicznej udostępnia Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, ustalającemu prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, oraz dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, oraz, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny, organowi właściwemu w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych ustalającemu prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, informację o okoliczności, o której mowa w art. 11 ust. 2.

3b. Informację, o której mowa w ust. 3a, udostępnia się w drodze teletransmisji danych i obejmuje ona następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko (nazwiska);
- 2) datę urodzenia;
- 3) rodzaj dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje;
- 4) serię i numer dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje;
- 5) numer PESEL – jeżeli został nadany;

6) informację o dacie końcowej okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznawanego za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 oraz informację o datach wjazdów i wyjazdów z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3c. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz organ właściwy w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych mogą wzywać obywatela Ukrainy przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, ubiegającego się lub otrzymującego świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, oraz dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, do osobistego stawiennictwa we wskazanej w wezwaniu jednostce organizacyjnej w terminie 3 dni roboczych, w celu złożenia wyjaśnień niezbędnych do prawidłowego ustalenia i realizacji świadczeń lub tego dofinansowania.

3d. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz organ właściwy w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych pozostawiają bez rozpatrzenia wnioski o ustalenie prawa do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, lub dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jeżeli obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który został wezwany do osobistego stawiennictwa, nie stawił się we wskazanej jednostce organizacyjnej w wyznaczonym terminie.

3e. Wypłata świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, oraz dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, podlega wstrzymaniu, jeżeli otrzymujący te świadczenia lub to dofinansowanie obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który został wezwany do osobistego stawiennictwa, nie stawił się we wskazanej jednostce organizacyjnej w wyznaczonym terminie.

3f. W przypadku gdy obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który został wezwany do osobistego stawiennictwa, stawił się we wskazanej jednostce organizacyjnej po upływie wyznaczonego terminu, świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, oraz dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wypłaca się od miesiąca

następującego po miesiącu, w którym obywatel ten stawiał się we wskazanej jednostce organizacyjnej, o ile spełnia warunki uprawniające do świadczeń lub dofinansowania.

3g. Wypłata świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, oraz dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, podlega wstrzymaniu, jeżeli otrzymujący te świadczenia lub to dofinansowanie obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, lub dziecko, na które przysługuje świadczenie lub dofinansowanie, wyjedzie z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3h. W przypadku gdy osoba, o której mowa w ust. 3g, wjedzie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, oraz dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wypłaca się od miesiąca, w którym wstrzymano ich wypłatę, o ile są spełnione warunki uprawniające do tych świadczeń lub dofinansowania.

3i. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz organ właściwy w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych są obowiązani do weryfikacji dalszego prawa do świadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–4, oraz dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, w szczególności na podstawie danych dostępnych z rejestrów publicznych, w tym z rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 3, i z rejestru PESEL.

4. Przysługujące na dziecko świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, z wyłączeniem świadczenia rodzicielskiego, o którym mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, oraz świadczenia lub dofinansowanie, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 5, przysługują także opiekunowi tymczasowemu, o którym mowa w art. 25. Ustalając prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przepisy art. 5 ust. 11 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych stosuje się odpowiednio.

4a. Wniosek o wypłatę jednorazowej zapomogi, o której mowa w art. 15b ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, opiekun tymczasowy składa w terminie 12 miesięcy od dnia narodzin dziecka.

4b. W postępowaniach o przyznanie świadczeń i dofinansowania, o których mowa w ust. 1, w imieniu i na rzecz opiekuna tymczasowego, o którym mowa w art. 25 ust. 7 zdanie trzecie, wnioski o świadczenia i dofinansowanie składa i działa

w tych postępowaniach wyłącznie starosta lub upoważniony przez niego pracownik jednostki organizacyjnej powiatu.

4ba. W zakresie, o którym mowa w ust. 4b, odpowiednio do starosty lub upoważnionego przez niego pracownika jednostki organizacyjnej powiatu przepisów art. 24 i art. 25 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

4c. Opiekunowi tymczasowemu, o którym mowa w art. 25 ust. 7 zdanie trzecie, przyznane świadczenia wypłaca się na rachunek bankowy powiatu, na terenie którego opiekun ten sprawuje opiekę nad dziećmi. Powiat przekazuje przyznane opiekunowi tymczasowemu świadczenia w szczególności w formie rzeczowej lub w formie opłacania usług.

4d. Termin na ustalenie prawa do świadczeń lub dofinansowania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 5, oraz wypłatę przysługujących opiekunowi tymczasowemu świadczeń i dofinansowania liczony jest nie wcześniej niż od dnia udostępnienia odpowiednio organowi właściwemu w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych lub Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych elektronicznego dostępu do danych gromadzonych w ewidencji małoletnich.

4e. Zadania związane z realizacją przez powiat świadczeń i dofinansowania, o których mowa w ust. 1, dla opiekuna tymczasowego, o którym mowa w art. 25 ust. 7 zdanie trzecie, są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej.

4f. Koszty obsługi przez powiat świadczeń i dofinansowania, o których mowa w ust. 1, wypłacanych opiekunowi tymczasowemu, o którym mowa w art. 25 ust. 7 zdanie trzecie, wynoszą 2% wartości świadczeń przekazanych w formie rzeczowej lub w formie opłacania usług.

5. Do zamówień publicznych niezbędnych do zapewnienia prawa do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, oraz dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

6. Podmiot udzielający zamówienia, o którym mowa w ust. 5, w terminie 3 miesięcy od końca miesiąca, w którym udzielono tego zamówienia, zamieszcza w Biuletynie Zamówień Publicznych informację o jego udzieleniu, w której podaje:

1) nazwę i adres siedziby zamawiającego;

- 2) datę i miejsce zawarcia umowy lub informację o zawarciu umowy drogą elektroniczną;
- 3) opis przedmiotu umowy, z wyszczególnieniem odpowiednio ilości rzeczy lub innych dóbr oraz zakresu usług;
- 4) cenę albo cenę maksymalną, jeżeli cena nie jest znana w chwili zamieszczenia ogłoszenia;
- 5) wskazanie okoliczności faktycznych uzasadniających udzielenie zamówienia bez zastosowania przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych;
- 6) nazwę (firmę) podmiotu albo imię i nazwisko osoby, z którymi została zawarta umowa.

Art. 26a. 1. Wydatki związane z realizacją przez zespoły orzekające o niepełnosprawności, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, zadań wynikających z tej ustawy na rzecz obywateli Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, są pokrywane ze środków finansowych budżetu państwa.

2. W przypadku osób, o których mowa w ust. 1, właściwość miejscową zespołu orzekającego o niepełnosprawności ustala się według ich miejsca pobytu.

Art. 27. 1. Sąd może powierzyć pełnienie funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenie rodzinnego domu dziecka wobec dziecka będącego obywatelem Ukrainy, przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, obywatelowi Ukrainy przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 i który nie spełnia warunków dotyczących rodzin zastępczych lub prowadzących rodzinne domy dziecka w zakresie niezbędnych szkoleń.

2. Do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka przez obywatela Ukrainy przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 i któremu sąd polski powierzył sprawowanie pieczy

zastępczej nad dzieckiem będącym obywatelem Ukrainy przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

2a. Kandydat do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, będący obywatelem Ukrainy przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, składa oświadczenie, że spełnia warunki, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 1–4 oraz ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Oświadczenie to składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

2b. Sąd może tymczasowo, nie dłużej jednak niż na 6 miesięcy, powierzyć pełnienie funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenie rodzinnego domu dziecka wobec dziecka będącego obywatelem Ukrainy, przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, obywatelowi Rzeczypospolitej Polskiej, który nie jest wstępnym albo rodzeństwem dziecka, niespełniającemu warunku niezbędnych szkoleń, określonego w przepisach ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, dotyczących rodzin zastępczych.

3. Do limitów, o których mowa w art. 28 ust. 2, art. 53 ust. 1, art. 61 ust. 1, art. 67 ust. 2 i 3, art. 95 ust. 3, 4 i 4a, art. 109 ust. 2 i 3 i art. 111 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, oraz limitów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 127 tej ustawy nie wlicza się umieszczonych w pieczy zastępczej dzieci będących obywatelami Ukrainy, przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1. Każdorazowe przyjęcie dziecka do miejsc wskazanych w przepisach wymienionych

w zdaniu pierwszym wymaga zgody wojewody oraz odpowiednio wójta, starosty lub marszałka województwa.

4. W placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego są umieszczane dzieci będące obywatelami Ukrainy, przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, w wieku powyżej 3. roku życia. Umieszczenie dziecka w wieku do 3. roku życia w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego jest możliwe w przypadku, gdy w danej placówce opiekuńczo-wychowawczej umieszczona jest matka lub ojciec tego dziecka oraz w innych wyjątkowych przypadkach, szczególnie gdy przemawia za tym stan zdrowia dziecka lub dotyczy to rodzeństwa.

4a. W systemie pieczy zastępczej, o której mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, nie umieszcza się małoletniego, o którym mowa w art. 25 ust. 7 zdanie trzecie, z wyłączeniem przypadków, gdy dobro dziecka jest zagrożone.

5. Wojewoda, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, może wydać zezwolenie na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej, w której będą umieszczane wyłącznie dzieci będące obywatelami Ukrainy, przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, pomimo niespełnienia warunków, o których mowa w art. 106 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

6. Wojewoda, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w związku z koniecznością zapewnienia pieczy zastępczej dzieciom będącym obywatelami Ukrainy, przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, może wydawać starostom oraz marszałkom województw polecenia w zakresie organizacji pieczy zastępczej. Do poleceń stosuje się odpowiednio art. 12 ust. 10–16.

7. Obywatele Ukrainy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na

podstawie art. 2 ust. 1, są uprawnieni do uzyskania wsparcia, o którym mowa w dziale II ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

8. Do limitów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18b ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej nie wlicza się umieszczonych dzieci będących obywatelami Ukrainy, przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1.

9. Za zgodą wojewody oraz odpowiednio starosty lub marszałka województwa obywatele Ukrainy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, mogą być zatrudniani jako wychowawcy oraz opiekunowie dziecięcy w instytucjonalnych formach pieczy zastępczej pomimo niespełniania wymagań, o których mowa w art. 98 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych.

10. Za zgodą wojewody oraz odpowiednio starosty lub marszałka województwa obywatele Ukrainy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, mogą być zatrudniani jako psychologowie w instytucjonalnych formach pieczy zastępczej pomimo niespełniania wymogu, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych.

11. Za zgodą wojewody oraz odpowiednio starosty lub marszałka województwa obywatele Ukrainy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, mogą być zatrudniani jako pedagodzy w instytucjonalnych formach pieczy zastępczej pomimo niespełniania wymogu, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych.

12. Za zgodą odpowiednio wójta lub starosty obywatele Ukrainy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, mogą być zatrudniani jako osoby pracujące z dziećmi w placówce wsparcia dziennego pomimo niespełniania wymagań, o których mowa w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia

9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych.

13. Za zgodą odpowiednio wójta lub starosty obywatele Ukrainy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, mogą być zatrudniani jako psychologzy w placówce wsparcia dziennego pomimo niespełniania wymogu, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych.

14. Za zgodą odpowiednio wójta lub starosty obywatele Ukrainy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, mogą być zatrudniani jako pedagodzy w placówce wsparcia dziennego pomimo niespełniania wymogu, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych.

14a. Obywatel Ukrainy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, starający się o zatrudnienie w placówce wsparcia dziennego lub instytucjonalnej formie pieczy zastępczej, składa oświadczenie, że spełnia warunki, o których mowa odpowiednio w art. 26 ust. 2, art. 27 ust. 1 oraz art. 98 ust. 3 pkt 1–3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Oświadczenie to składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

14b. Obywatel Ukrainy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, starający się o zatrudnienie jako osoba do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich, o której mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, składa oświadczenie, że spełnia warunki, o których mowa w art. 64 ust. 5 tej ustawy. Oświadczenie to składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę

o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

14c. Przepisy ust. 14a i 14b stosuje się odpowiednio do wolontariuszy, o których mowa w art. 28 ust. 3, art. 66 ust. 1 i art. 99 ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

15. Za zgodą starosty obywatele Ukrainy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, mogą być zatrudniani jako psychologowie u organizatora rodzinnej pieczy zastępczej pomimo niespełniania wymogu, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych.

16. Za zgodą starosty obywatele Ukrainy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, mogą być zatrudniani jako pedagodzy u organizatora rodzinnej pieczy zastępczej pomimo niespełniania wymogu, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych.

17. Pobyt w pieczy zastępczej dziecka będącego obywatelem Ukrainy, przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, jest finansowany z budżetu państwa.

Art. 28. 1. W celu zapewnienia opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 będącymi obywatelami Ukrainy, przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, wójt, burmistrz lub prezydent miasta mogą utworzyć żłobek lub klub dziecięcy w lokalu niespełniającym warunków, o których mowa w art. 25 ust. 1–2c ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 3 tej ustawy.

2. Utworzenie odpowiednio żłobka lub klubu dziecięcego na podstawie ust. 1 jest możliwe również przez podmiot inny niż gmina po uzyskaniu zgody odpowiednio wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Wzór zgody określa odpowiednio wójt, burmistrz lub prezydent miasta.

3. W stosunku do instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 zapewniających opiekę dzieciom będącym obywatelami Ukrainy, przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, nie stosuje się art. 28 ust. 1 pkt 3 i 3a ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. W przypadku instytucji opieki, o których mowa w ust. 2, wniosek o wpis do rejestru żłobków i klubów dziecięcych zawiera zgodę odpowiednio wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, o której mowa w ust. 2.

4. W celu zapewnienia opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 będącymi obywatelami Ukrainy, przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, dopuszcza się niestosowanie odpowiednio przez podmiot prowadzący żłobek, klub dziecięcy lub zatrudniający dziennego opiekuna przepisów art. 7 ust. 2 i 3, art. 15 ust. 1–3 oraz art. 38 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3.

5. W przypadku gdy odpowiednio żłobek lub klub dziecięcy jest prowadzony przez podmioty, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 lub 3 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, lub dzienny opiekun jest zatrudniany przez podmioty, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 lub 3 tej ustawy, odstępnie, na podstawie ust. 3, od każdego z warunków określonych odpowiednio w art. 7 ust. 2 i 3, art. 15 ust. 1–3 oraz art. 38 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, jest możliwe po uzyskaniu zgody odpowiednio wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Wzór zgody określa odpowiednio wójt, burmistrz lub prezydent miasta.

6. W celu zapewnienia opieki nad dzieckiem będącym obywatelem Ukrainy przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, dopuszcza się sprawowanie przez dziennego opiekuna opieki nad tym dzieckiem do czasu rozpoczęcia przez dziecko obowiązku, o którym mowa w art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900, 1672, 1718 i 2005).

7. Podmiot zatrudniający dziennego opiekuna oraz dzienny opiekun prowadzący działalność na własny rachunek mogą uwzględnić, przy przyjmowaniu pod opiekę

dziennego opiekuna dziecka, o którym mowa w ust. 6, preferencje dla rodzica zatrudnionego lub wykonującego inną pracę zarobkową.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, rodzic ubiegający się o objęcie dziecka, o którym mowa w ust. 6, opieką przez dziennego opiekuna, przedstawia, w formie oświadczenia lub zaświadczenia, informację odpowiednio o zatrudnieniu lub wykonywaniu innej pracy zarobkowej.

9. Podmiot zatrudniający dziennego opiekuna oraz dzienny opiekun prowadzący działalność na własny rachunek przetwarzają informacje, o których mowa w ust. 8, wyłącznie w związku z przyjmowaniem dziecka pod opiekę dziennego opiekuna.

Art. 29. 1. Obywatelowi Ukrainy przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 i który został wpisany do rejestru PESEL, mogą być przyznawane świadczenia pieniężne i niepieniężne, na zasadach i w trybie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

2. Obywatel Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, ubiegający się o świadczenia z pomocy społecznej składa oświadczenie o sytuacji osobistej, rodzinnej, dochodowej i majątkowej oraz o tym, że nie jest osobą, o której mowa w art. 2 ust. 3.

2a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. W postępowaniu o przyznanie świadczeń, o których mowa w ust. 1, nie przeprowadza się rodzinnego wywiadu środowiskowego, chyba że powstaną wątpliwości co do treści oświadczenia, o którym mowa w ust. 2.

4. Do udzielania świadczeń, o których mowa w ust. 1, właściwa jest gmina miejsca pobytu osoby ubiegającej się o te świadczenia. Przepisów art. 101 ust. 1–4 i 7 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej nie stosuje się.

5. Sprawienie pogrzebu obywatelowi Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, należy do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej.

Art. 30. 1. Obywatelowi Ukrainy przebywającemu legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego członek rodziny powrócił na terytorium Ukrainy, mogą być przyznawane świadczenia pieniężne i niepieniężne, na zasadach i w trybie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

2. Do składu rodziny, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się członka rodziny, który powrócił na terytorium Ukrainy.

3. Przepisy art. 29 ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 31. 1. Obywatelowi Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 i który został wpisany do rejestru PESEL, przysługuje pomoc w postaci jednorazowego świadczenia pieniężnego w wysokości 300 zł na osobę, przeznaczonego na utrzymanie, w szczególności na pokrycie wydatków na żywność, odzież, obuwie, środki higieny osobistej oraz opłaty mieszkaniowe.

2. Organem właściwym w sprawach jednorazowego świadczenia pieniężnego jest wójt, burmistrz, prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce pobytu osoby, o której mowa w ust. 1.

3. Organ właściwy może upoważnić, w formie pisemnej, swojego zastępcę, pracownika urzędu albo kierownika ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – dyrektora centrum usług społecznych, lub kierownika innej jednostki organizacyjnej gminy, a także inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – dyrektora centrum usług społecznych, lub kierownika innej jednostki organizacyjnej gminy do prowadzenia postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 2, a także do wydawania w tych sprawach decyzji.

4. Wniosek o wypłatę jednorazowego świadczenia pieniężnego składa osoba uprawniona, jej przedstawiciel ustawowy, opiekun tymczasowy albo osoba sprawująca faktyczną pieczę nad dzieckiem.

5. Wniosek o wypłatę jednorazowego świadczenia pieniężnego zawiera dane osoby składającej wniosek lub dane osoby, w imieniu której wniosek jest składany:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) datę urodzenia;
- 3) obywatelstwo;
- 4) płeć;
- 5) rodzaj dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy;
- 6) serię i numer dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy;
- 7) informację o dacie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) adres pobytu;
- 9) dane kontaktowe, w tym numer telefonu lub adres poczty elektronicznej – o ile je posiada;
- 10) numer PESEL.

6. Przyznanie przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta jednorazowego świadczenia pieniężnego nie wymaga wydania decyzji. Odmowa przyznania jednorazowego świadczenia pieniężnego wymaga wydania decyzji.

7. Wypłata jednorazowego świadczenia pieniężnego jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej, realizowanym przez gminy.

8. Jednorazowe świadczenie pieniężne i koszty jego obsługi są finansowane z budżetu państwa.

9. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 8, wynoszą 2% kwoty przeznaczonej na wypłatę jednorazowego świadczenia.

10. Ośrodek pomocy społecznej, centrum usług społecznych albo inna jednostka organizacyjna gminy, do celów udzielania pomocy, o której mowa w ust. 1, przetwarza dane osób, o których mowa w ust. 5.

Art. 31a. Na realizację zadań z zakresu pomocy i usług społecznych, zapewniania schronienia, edukacji, opieki i wychowania, organizacji czasu wolnego, w tym kultury i sportu oraz zdrowia publicznego, w związku z pobytem na jej terenie osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, jednostka samorządu terytorialnego może przeznaczyć dochody z opłat za zezwolenia wydane na podstawie art. 9², art. 11¹, art. 18 oraz art. 18¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 2151). Przepisy art. 12 ust. 6, 8 lub 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 31b. Na realizację zadań, wskazanych w art. 31a w związku z pobytem na jej terenie osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, jednostka samorządu terytorialnego może przeznaczyć dochody z opłat za zezwolenia wydane na podstawie art. 9 ust. 1 oraz 2 w związku z art. 9² ust. 11 oraz art. 9³ ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Przepisy art. 12 ust. 6, 8 lub 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 32. 1. Obywatelowi Ukrainy przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, może być zapewniona bezpłatna pomoc psychologiczna.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest zapewniana przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta gminy właściwej ze względu na miejsce pobytu obywatela Ukrainy.

3. Zapewnienie pomocy psychologicznej należy do zadań zleconych gminy z zakresu administracji rządowej i finansowane jest w formie dotacji celowej z budżetu państwa.

Art. 33. 1. Obywatelowi Ukrainy przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, może być przyznana pomoc żywnościowa w ramach Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest przyznawana pod warunkiem spełniania przez obywatela Ukrainy kryteriów kwalifikowania do pomocy żywnościowej w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014–2020 na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 33a. (uchylony)

Art. 34. 1. Środki Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, o których mowa w art. 47 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, mogą być przeznaczane na działania kierowane do obywateli Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, na podstawie programów zatwierdzanych przez Radę Nadzorczą Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, są kierowane do obywateli Ukrainy z niepełnosprawnością, według zasad określonych w programach zatwierdzanych przez Radę Nadzorczą Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Art. 35. 1. W celu realizacji zadań dotyczących wsparcia obywateli Ukrainy z niepełnosprawnością, o których mowa w art. 34 ust. 2, mogą być dokonywane zmiany w planie finansowym Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, mimo niespełniania wymogów określonych w art. 29 ust. 9–12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz innych przepisach regulujących zmianę planów finansowych tej jednostki.

2. Zmiany, o których mowa w ust. 1, wymagają zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 36. 1. Środki Funduszu Solidarnościowego, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 647, 1407 i 1429), mogą być przeznaczane na realizację programów, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 5 tej ustawy, kierowanych do obywateli Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, są kierowane do obywateli Ukrainy z niepełnosprawnością, według zasad określonych w programach finansowanych ze środków Funduszu Solidarnościowego.

Art. 37. 1. Obywatel Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, jest uprawniony do opieki medycznej udzielanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obejmującej świadczenia opieki zdrowotnej na zasadach i w zakresie, w jakim osobom objętym obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniem zdrowotnym przysługuje prawo do świadczeń na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2561, z późn. zm.⁷⁾), z wyłączeniem leczenia uzdrowiskowego i rehabilitacji uzdrowiskowej, a także podania produktów leczniczych wydawanych

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2674 i 2770 oraz z 2023 r. poz. 605, 650, 658, 1234, 1429, 1675, 1692, 1733, 1831, 1872, 1938 i 2730.

świadczeniobiorcom w ramach programów polityki zdrowotnej ministra właściwego do spraw zdrowia.

1a. W przypadku nadania numeru PESEL w trybie, o którym mowa w art. 4, uznaje się, że osobie, której nadano ten numer, przysługuje uprawnienie, o którym mowa w ust. 1.

1b. Opieka medyczna, o której mowa w ust. 1, przysługuje również osobom, które odniosły obrażenia w wyniku działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy, niespełniającym warunków, o których mowa w art. 2, i nieuprawnionym do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie innych przepisów lub umów międzynarodowych, które zostały przetransportowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu udzielania świadczeń opieki zdrowotnej.

2. Świadczenia opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, są udzielane przez świadczeniodawców na podstawie umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej oraz przez apteki na podstawie umów na realizację recept, zawartych z Narodowym Funduszem Zdrowia. Produkty lecznicze, o których mowa w ust. 1, są podawane przez podmioty realizujące programy polityki zdrowotnej ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. Koszty świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, są rozliczane ze świadczeniodawcami oraz aptekami przez Narodowy Fundusz Zdrowia, a finansowane z dotacji celowej z budżetu państwa udzielanej z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia. Szczegółowy tryb i sposób finansowania kosztów świadczeń, o których mowa w zdaniu pierwszym, zostanie określony w umowie zawartej między ministrem właściwym do spraw zdrowia a Prezesem Narodowego Funduszu Zdrowia.

4. Do zmian planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia w zakresie środków przekazywanych Narodowemu Funduszowi Zdrowia z Funduszu, o którym mowa w art. 14 ust. 1, stosuje się przepis art. 124 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz nie stosuje się przepisów art. 118 ust. 3 i art. 121 tej ustawy.

Art. 38. (uchylony)

Art. 39. (uchylony)

Art. 40. 1. W przypadku obywatela Ukrainy przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, łączny czas świadczenia pomocy przy zbiorach chmielu, owoców, warzyw, tytoniu, ziół i roślin zielarskich na podstawie umów o pomocy przy zbiorach, o którym mowa w art. 91c ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2023 r. poz. 208, 337, 641 i 1429), ulega przedłużeniu z mocy prawa na okres tego pobytu.

2. Pomocnik rolnika w okresie, o którym mowa w ust. 1, może świadczyć pomoc przy wykonywaniu wszystkich czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników albo pozostających w związku z wykonywaniem tych czynności.

Art. 41. 1. Od obywatela polskiego, który:

1) w dniu 24 lutego 2022 r. był studentem studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, 1088, 1234, 1672, 1872 i 2005), w uczelni działającej na terytorium Ukrainy oraz

2) został przyjęty przez uczelnię polską na studia na kierunku odpowiadającym odbywanym przez niego studiom, o których mowa w pkt 1

– opłaty za usługi edukacyjne związane z kształceniem na studiach niestacjonarnych albo studiach w języku obcym pobiera się w wysokości nieprzekraczającej wysokości udokumentowanych przez studenta opłat za kształcenie dotychczas ponoszonych w uczelni działającej na terytorium Ukrainy w pierwszym semestrze roku akademickiego 2021/2022.

2. W roku akademickim 2021/2022 od osoby, o której mowa w ust. 1, która przed dniem 24 lutego 2022 r. wniosła w uczelni działającej na terytorium Ukrainy opłatę za kształcenie w drugim semestrze tego roku, nie pobiera się opłaty za usługi edukacyjne związane z kształceniem na studiach niestacjonarnych albo studiach w języku obcym w uczelni polskiej.

3. Uczelni, która nie pobrała od studenta opłaty za usługi edukacyjne związane z kształceniem na studiach niestacjonarnych albo studiach w języku obcym na podstawie ust. 2 albo pobrała tę opłatę w wysokości niższej niż wynosi wysokość

opłaty za te usługi ustalona przez uczelnię, przysługuje refundacja odpowiednio w wysokości:

- 1) opłaty ustalonej dla drugiego semestru studiów w roku akademickim 2021/2022 na określonym kierunku i poziomie studiów w tej uczelni – w przypadku jej niepobrania na podstawie ust. 2, albo
- 2) różnicy między wysokością opłaty ustalonej dla danego semestru na określonym kierunku i poziomie studiów w tej uczelni a wysokością udokumentowanej opłaty wniesionej przez studenta w uczelni działającej na terytorium Ukrainy w pierwszym semestrze roku akademickiego 2021/2022.

4. W przypadku skreślenia studenta z listy studentów refundacja, o której mowa w ust. 3, przysługuje w wysokości proporcjonalnej do okresu kształcenia studenta w tej uczelni w danym semestrze.

5. Refundacja, o której mowa w ust. 3, jest dokonywana na wniosek uczelni zawierający:

- 1) oznaczenie uczelni;
- 2) imię, nazwisko i numer PESEL studenta;
- 3) datę przyjęcia studenta na studia w tej uczelni;
- 4) rok i semestr studiów;
- 5) datę skreślenia z listy studentów, jeżeli dotyczy;
- 6) wysokość wniesionej opłaty za usługi edukacyjne w uczelni działającej na terytorium Ukrainy za drugi semestr roku akademickiego 2021/2022, wyrażoną w złotych polskich; jeżeli opłata została wniesiona w walucie obcej, przeliczenie następuje według średniego kursu tej waluty, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, z dnia 31 grudnia 2021 r., w przypadku refundacji przysługującej na podstawie ust. 3 pkt 1;
- 6a) wysokość wniesionej opłaty za usługi edukacyjne w uczelni działającej na terytorium Ukrainy za pierwszy semestr roku akademickiego 2021/2022, wyrażoną w złotych polskich; jeżeli opłata została wniesiona w walucie obcej, przeliczenie następuje według średniego kursu tej waluty, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, z dnia 31 grudnia 2021 r., w przypadku refundacji przysługującej na podstawie ust. 3 pkt 2;
- 7) wysokość opłaty za usługi edukacyjne w tej uczelni w danym semestrze, wyrażoną w złotych polskich;

8) kwotę przysługującej refundacji w złotych polskich.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, dołącza się dokumenty potwierdzające wysokość opłaty za kształcenie poniesionej w uczelni działającej na terytorium Ukrainy i wniesienie tej opłaty.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, składa się do ministra nadzorującego daną uczelnię, w terminie do dnia:

- 1) 30 kwietnia – za pierwszy semestr danego roku akademickiego;
- 2) 31 października – za drugi semestr danego roku akademickiego.

8. Refundacja, o której mowa w ust. 3, przysługuje nie dłużej niż przez łączny okres 12 semestrów.

9. Refundacja, o której mowa w ust. 3, nie przysługuje za okres udzielonych studentowi urlopów, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Okresu tych urlopów nie wlicza się do okresu, o którym mowa w ust. 8.

10. Obywatel Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, będący studentem, może ubiegać się o stypendium socjalne, o którym mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, oraz o kredyt studencki, o którym mowa w art. 98 ust. 1 tej ustawy.

11. Obywatel Ukrainy, o którym mowa w ust. 10, ubiegający się o stypendium socjalne albo o kredyt studencki składa oświadczenie o sytuacji rodzinnej i materialnej.

12. Do obywateli Ukrainy, o których mowa w ust. 10, nie stosuje się ograniczenia w zakresie liczby zapomóg, o których mowa w art. 92 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Art. 42. 1. Jeżeli ostatni dzień okresu pobytu obywatela Ukrainy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej przypada w okresie od dnia 24 lutego 2022 r., okres pobytu na podstawie tej wizy oraz okres ważności tej wizy ulegają przedłużeniu z mocy prawa do dnia 31 grudnia 2022 r.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w dokumencie podróży obywatela Ukrainy nie umieszcza się nowej naklejki wizowej.

3. Wiza krajowa w okresie przedłużenia okresu pobytu oraz okresu ważności na podstawie ust. 1 nie uprawnia do przekraczania granicy.

3a. Jeżeli ostatni dzień okresu pobytu obywatela Ukrainy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej przypada w okresie od dnia 24 lutego 2022 r., okres pobytu na podstawie tej wizy oraz okres ważności tej wizy ulegają przedłużeniu z mocy prawa do dnia 30 czerwca 2024 r. W takim przypadku w dokumencie podróży obywatela Ukrainy nie umieszcza się nowej naklejki wizowej. Wiza krajowa w okresie przedłużenia okresu pobytu oraz okresu ważności nie uprawnia do przekraczania granicy.

4. Przepisu ust. 3a zdanie drugie i trzecie nie stosuje się do kierowcy będącego obywatelem Ukrainy wykonującego międzynarodowy transport drogowy w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2201, z późn. zm.⁸⁾) lub niezarobkowy międzynarodowy przewóz drogowy w rozumieniu art. 4 pkt 6 tej ustawy.

4a. W dokumencie podróży kierowcy, o którym mowa w ust. 4, naklejkę wizową potwierdzającą przedłużenie wizy krajowej umieszcza wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu tego kierowcy. Okres pobytu na podstawie przedłużonej wizy krajowej wynikający ze wskazania w naklejce wizowej, która potwierdza przedłużenie wizy krajowej, nie może przekraczać okresu pobytu przewidzianego dla wizy krajowej.

5. Jeżeli ostatni dzień okresu ważności zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego obywatelowi Ukrainy przypada w okresie od dnia 24 lutego 2022 r., okres ważności tego zezwolenia ulega przedłużeniu z mocy prawa do dnia 31 grudnia 2022 r.

5a. Jeżeli ostatni dzień okresu ważności zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego obywatelowi Ukrainy przypada w okresie od dnia 24 lutego 2022 r., okres ważności tego zezwolenia ulega przedłużeniu z mocy prawa do dnia 30 czerwca 2024 r.

6. Jeżeli termin do opuszczenia przez obywatela Ukrainy terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 299 ust. 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, przypada w okresie od dnia 24 lutego 2022 r., ulega on przedłużeniu z mocy prawa do dnia 30 czerwca 2024 r. W okresie, na który termin

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 760, 919, 1123, 1193, 1195, 1523 i 1720.

został przedłużony, nie stosuje się przepisów art. 99 ust. 1 pkt 9, art. 196 ust. 1 pkt 5 oraz art. 213 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

7. Jeżeli termin dobrowolnego powrotu, o którym mowa w art. 315 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, określony w decyzji wydanej wobec obywatela Ukrainy, przypada w okresie od dnia 24 lutego 2022 r., ulega on przedłużeniu z mocy prawa do dnia 30 czerwca 2024 r. W okresie, na który termin został przedłużony, nie stosuje się przepisów art. 99 ust. 1 pkt 8, art. 196 ust. 1 pkt 4 oraz art. 213 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

8. Jeżeli ostatni dzień okresu ważności:

- 1) kart pobytu,
- 2) polskich dokumentów tożsamości cudzoziemca,
- 3) dokumentów „zgoda na pobyt tolerowany”

– wydanych obywatelom Ukrainy przypada w okresie od dnia 24 lutego 2022 r., ulega on przedłużeniu z mocy prawa do dnia 30 czerwca 2024 r.

9. Przedłużenie okresu ważności dokumentów, o których mowa w ust. 8, nie stanowi podstawy do wydania lub wymiany tych dokumentów.

10. Karta pobytu w okresie, na jaki uległ przedłużeniu okres jej ważności na podstawie ust. 8, nie uprawnia do przekraczania granicy.

11. Jeżeli ostatni dzień dopuszczalnego okresu pobytu obywatela Ukrainy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) na podstawie wizy Schengen wydanej przez organ polski,
- 2) na podstawie wizy wydanej przez inne państwo obszaru Schengen,
- 3) na podstawie dokumentu, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.⁹⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 3, z późn. zm.), wydanego przez właściwy organ innego państwa obszaru Schengen, albo innego dokumentu pobytowego wydanego przez organ tego państwa, uprawniającego do podróży po terytorium innych państw tego obszaru,
- 4) w ramach ruchu bezwizowego

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 115 z 29.04.2008, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 286 z 01.11.2017, str. 9.

– przypada w okresie od dnia 24 lutego 2022 r., jego pobyt na tym terytorium uznaje się za legalny do dnia 30 czerwca 2024 r.

12. W okresie do dnia 31 grudnia 2022 r. w postępowaniach w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej nie stosuje się art. 142 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli o udzielenie tego zezwolenia ubiega się obywatel Ukrainy, który wykonuje działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

12a. W okresie do dnia 30 czerwca 2024 r. w postępowaniach w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej nie stosuje się art. 142 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli o udzielenie tego zezwolenia ubiega się obywatel Ukrainy, który wykonuje działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

13. Do obywatela Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, i który posiada status UKR, nie stosuje się art. 99 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w zakresie, w jakim przepis ten odwołuje się do udzielenia ochrony czasowej, jeżeli ubiega się on o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, o którym mowa w art. 127 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 142 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

14. W przypadku, o którym mowa w ust. 13, minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia wojewodzie, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, dostęp do odcisków palców zgromadzonych w rejestrze, o którym mowa w art. 6 ust. 1, i możliwość ich umieszczenia w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w celu wydania obywatelowi Ukrainy karty pobytu.

15. Odciski palców pobrane w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 8, umieszcza się w karcie pobytu wydanej obywatelowi Ukrainy w związku z wydaniem mu jednego z zezwoleń na pobyt czasowy, o którym mowa w ust. 13.

16. W przypadku, o którym mowa w ust. 13, nie stosuje się wymogów osobistego złożenia wniosku i przedstawienia ważnego dokumentu podróży przy złożeniu wniosku. W uzasadnionych przypadkach wojewoda może w toku postępowania wezwać cudzoziemca do przedłożenia ważnego dokumentu podróży lub jego kopii lub do przedłożenia innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, jeżeli zachodzi przypadek, o którym mowa w art. 106 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

17. Przez osobiste złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 16, rozumie się osobiste stawiennictwo wnioskodawcy w urzędzie wojewódzkim, w którym jest składany wniosek.

18. W przypadku, o którym mowa w ust. 13, nie stosuje się przepisów art. 99 ust. 1a i art. 106 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

19. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 13, odciski palców obywatela Ukrainy nie znajdują się w rejestrze, o którym mowa w art. 6 ust. 1, lub nie jest możliwe ich umieszczenie, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, wojewoda pobiera od obywatela Ukrainy odciski palców w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach po udzieleniu temu obywatelowi zezwolenia na pobyt czasowy.

Art. 42a. 1. W przypadku gdy obywatel Ukrainy nie spełnia wymogów udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące, lub wobec obywatela Ukrainy zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy inne niż określone w art. 100 ust. 1 pkt 2–5 lub art. 165 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w okresie do dnia 30 czerwca 2024 r. udziela mu się zezwolenia na pobyt czasowy na okres 1 roku, licząc od dnia wydania decyzji.

2. Do określenia okresu, na jaki udziela się zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się art. 57 § 3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do obywatela Ukrainy, do którego ma zastosowanie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 91).

4. Opłata skarbową uiszczoną przez obywatela Ukrainy w wysokości odpowiadającej stawce opłaty skarbowej właściwej dla podstawy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu nie podlega zwrotowi, jeżeli zezwolenia udzielono w przypadku, o którym mowa w ust. 1.

5. Zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w przypadku, o którym mowa w ust. 1, cofa się, gdy:

- 1) obowiązuje wpis danych obywatela Ukrainy do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub
- 2) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską.

Art. 42b. W okresie do dnia 30 czerwca 2024 r. w przypadkach, o których mowa w art. 302 ust. 1 pkt 1–8 i 10–16 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, można nie wszczynać postępowania w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu wobec obywatela Ukrainy, a wszczęte postępowanie w tej sprawie umorzyć, jeżeli przemawia za tym ważny interes tego obywatela.

Art. 43. W przypadku gdy komendant placówki Straży Granicznej na odcinku granicy Rzeczypospolitej Polskiej z Ukrainą zezwolił obywatelowi Ukrainy na wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w okresie do dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 4, Komendant Główny Straży Granicznej może umieścić dane dotyczące tego obywatela w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w terminie 30 dni od dnia, w którym zezwolono mu na wjazd.

Art. 44. Pobyt obywatela Ukrainy, któremu komendant placówki Straży Granicznej na odcinku granicy Rzeczypospolitej Polskiej z Ukrainą zezwolił na wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, uznaje się za legalny przez okres 18 miesięcy.

Art. 45. 1. Obywatelowi polskiemu albo obywatelowi Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, którzy w dniu 24 lutego 2022 r. byli studentami uczelni działającej na terytorium Ukrainy i którzy oświadczą, że w tym dniu studiowali na określonym roku studiów na danym kierunku i poziomie studiów w uczelni działającej na terytorium Ukrainy i nie dysponują dokumentami poświadczającymi okresy studiów, zdane egzaminy, zaliczenia lub praktyki zawodowe, wydanymi przez tę uczelnię, mogą zostać uznane odpowiednie okresy tych studiów w drodze weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się.

2. Uczelnia, w której student, o którym mowa w ust. 1, ubiega się o przyjęcie na studia, przeprowadza weryfikację osiągniętych efektów uczenia się zgodnie z ustalonymi przez siebie zasadami.

3. W przypadku stwierdzenia różnic w programie studiów lub efektach uczenia się uczelnia może zobowiązać studenta, o którym mowa w ust. 1, do złożenia określonych egzaminów lub odbycia praktyk zawodowych.

Art. 46. 1. Obywatel polski, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 4, albo obywatel Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który oświadczy, że w dniu 24 lutego 2022 r. pracował jako nauczyciel akademicki w uczelni działającej na terytorium Ukrainy oraz posiada wymagany tytuł zawodowy, stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł profesora i odpowiednie kwalifikacje do zajmowania danego stanowiska, może zostać zatrudniony w uczelni jako nauczyciel akademicki bez przeprowadzenia konkursu, o którym mowa w art. 119 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

2. Przy zatrudnianiu na stanowisku, o którym mowa w art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, osoby, o której mowa

w ust. 1, która uzyskała tytuł profesora, stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy za granicą, można odstąpić od wymagań dotyczących tego tytułu albo stopnia określonych w art. 116 ust. 2 tej ustawy.

Art. 47. Obywatel polski, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 4, albo obywatel Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który oświadczy, że w dniu 24 lutego 2022 r. pracował w charakterze pracownika naukowego na terytorium Ukrainy oraz ma odpowiedni tytuł zawodowy, stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł profesora i odpowiednie kwalifikacje do zajmowania danego stanowiska, może zostać zatrudniony w jednostkach naukowych oraz innych jednostkach organizacyjnych Polskiej Akademii Nauk bez przeprowadzenia konkursu, o którym mowa w art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2020 r. poz. 1796).

Art. 48. Obywatel polski, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 4, albo obywatel Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który oświadczy, że w dniu 24 lutego 2022 r. pracował w charakterze pracownika naukowego na terytorium Ukrainy oraz ma odpowiedni tytuł zawodowy, stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł profesora i odpowiednie kwalifikacje do zajmowania danego stanowiska, może zostać zatrudniony w instytucie bez przeprowadzenia konkursu, o którym mowa w art. 43 ust. 6 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 498 oraz z 2023 r. poz. 1672).

Art. 49. Obywatel polski, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 4, albo obywatel Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który oświadczy, że w dniu 24 lutego 2022 r. spełniał wymogi kwalifikacyjne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 48 ust. 2 ustawy

z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. z 2020 r. poz. 2098 oraz z 2023 r. poz. 1672) do zajmowania stanowisk, na których są zatrudniani pracownicy Centrum Łukasiewicz i instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, może zostać zatrudniony w Centrum Łukasiewicz lub instytucie działającym w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, bez przeprowadzenia konkursu, o którym mowa w art. 50 ust. 1 tej ustawy.

Art. 50. 1. W roku 2022 w celu wsparcia jednostek samorządu terytorialnego w realizacji dodatkowych zadań oświatowych związanych z kształceniem, wychowaniem i opieką nad dziećmi i uczniami będącymi obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1:

- 1) rezerwa części oświatowej subwencji ogólnej, o której mowa w art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, może ulec zwiększeniu o środki pochodzące z budżetu państwa;
- 2) jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymać środki z Funduszu; przepisy art. 28 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego stosuje się odpowiednio.

2. Do podziału środków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się wyłączenia zadań, o których mowa w art. 28 ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

2a. Przy podziale środków, o których mowa w ust. 1, nie uwzględnia się obywateli Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, kształcących się w szkołach podstawowych dla dorosłych, liceach ogólnokształcących dla dorosłych, branżowych szkołach II stopnia lub szkołach policealnych.

3. W latach 2022–2024 części budżetowe, których dysponentami są ministrowie, o których mowa w art. 8 ust. 4–14a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900, 1672, 1718 i 2005), mogą być zwiększone o dodatkowe środki finansowe w celu wsparcia zadań oświatowych związanych z kształceniem, wychowaniem i opieką nad dziećmi i uczniami będącymi obywatelami Ukrainy, których pobyt jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, w szkołach prowadzonych przez tych ministrów.

4. Jednostki samorządu terytorialnego, w terminie do dnia 30 września 2024 r., zwracają środki z Funduszu niewykorzystane do dnia 31 sierpnia 2024 r., na wydzielony rachunek Funduszu. Przepisu art. 14 ust. 18 nie stosuje się.

5. W roku 2023 jednostki samorządu terytorialnego przekazują informacje, o których mowa w art. 14 ust. 16, wyłącznie w zakresie wykorzystania środków z Funduszu, według stanu na dzień 31 grudnia 2022 r. oraz według stanu na dzień 31 sierpnia 2023 r., odpowiednio w terminie do dnia 1 marca 2023 r. oraz do dnia 15 września 2023 r.

5a. W roku 2024 jednostki samorządu terytorialnego przekazują informacje, o których mowa w art. 14 ust. 16, wyłącznie w zakresie wykorzystania środków z Funduszu, według stanu na dzień 31 grudnia 2023 r. oraz według stanu na dzień 31 sierpnia 2024 r., odpowiednio w terminie do dnia 1 marca 2024 r. oraz do dnia 15 września 2024 r.

6. W latach 2023 i 2024 w celu wsparcia jednostek samorządu terytorialnego w realizacji dodatkowych zadań oświatowych związanych z kształceniem, wychowaniem i opieką nad dziećmi i uczniami będącymi obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa:

- 1) rezerwa części oświatowej subwencji ogólnej, o której mowa w art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, może ulec zwiększeniu o środki pochodzące z budżetu państwa;
- 2) jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymać środki z Funduszu; przepisy art. 28 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego stosuje się odpowiednio.

7. Do podziału środków, o których mowa w ust. 6, nie stosuje się wyłączenia zadań, o których mowa w art. 28 ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

8. Przy podziale środków, o których mowa w ust. 6, nie uwzględnia się obywateli Ukrainy, o których mowa w ust. 6, kształcących się w niepublicznych szkołach podstawowych dla dorosłych, niepublicznych liceach ogólnokształcących dla

dorosłych, niepublicznych branżowych szkołach II stopnia lub niepublicznych szkołach policealnych.

Art. 50a. Prowadzone przez osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego oraz osoby fizyczne niepubliczne szkoły podstawowe dla dorosłych, niepubliczne licea ogólnokształcące dla dorosłych, niepubliczne branżowe szkoły II stopnia oraz niepubliczne szkoły policealne nie otrzymują dotacji, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 4–5a oraz art. 31a ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1400 i 2005), na uczniów będących obywatelami Ukrainy, o których mowa w art. 50 ust. 6.

Art. 50b. W latach 2023 i 2024 jednostki samorządu terytorialnego otrzymują środki z Funduszu na zakup podręczników, materiałów edukacyjnych i materiałów ćwiczeniowych dla uczniów publicznych i niepublicznych szkół podstawowych dla dzieci i młodzieży oraz szkół artystycznych realizujących kształcenie ogólne w zakresie szkoły podstawowej, będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa, w zakresie, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, przeznaczonych do obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia ogólnego, określonych w ramowych planach nauczania ustalonych dla tych szkół. Przepisy art. 55 ust. 5 i 6 oraz art. 69 ust. 5 w zakresie stosowania art. 55 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych stosuje się odpowiednio. Jednostki samorządu terytorialnego składają wnioski o przyznanie środków z Funduszu do wojewodów.

Art. 50c. 1. W latach 2023 i 2024 przy ustalaniu statystycznej liczby dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów, wychowanków lub uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, o której mowa w art. 11 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, nie uwzględnia się dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy

albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa.

2. W latach 2023 i 2024 przy ustalaniu wysokości podstawowych kwot dotacji, o których mowa w art. 12 i art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, nie uwzględnia się zaplanowanych odpowiednio na 2023 r. lub 2024 r. w budżecie jednostki samorządu terytorialnego wydatków bieżących związanych z kształceniem, wychowaniem i opieką nad dziećmi i uczniami będącymi obywatelami Ukrainy, o których mowa w ust. 1.

3. W latach 2023 i 2024 przy ustalaniu wysokości podstawowej kwoty dotacji, o której mowa w art. 13 ust. 1–4 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, nie uwzględnia się wydatków bieżących związanych z kształceniem, wychowaniem i opieką nad dziećmi i uczniami będącymi obywatelami Ukrainy, o których mowa w ust. 1.

4. W roku 2023 wskaźnik zwiększający, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, oblicza się według następującego wzoru:

$$Wz_t = \frac{\frac{Wb_{t-1} - (O_{t-1} + WbUE_{t-1} + Dp_{t-1} + WbI_{t-1} + WbP_{t-1} + WbU_{t-1})}{\frac{2}{3}Lu_{t-2} + \frac{1}{3}Lu_{t-1}}}{\frac{S_{t-1}}{LuS_{t-1}}}$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

Wz_t – wskaźnik zwiększający dla szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi w 2023 r.,

Wb_{t-1} – wydatki bieżące poniesione w 2022 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi, z tym że do tych wydatków nie wlicza się wsparcia:

- 1) wydatkowanego zgodnie z art. 65 ust. 28a ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem,

przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.¹⁰⁾) w związku z art. 9 ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2368);

- 2) uzyskanego na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 65 ust. 36 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw i wydatkowanego na podstawie tych przepisów,

O_{t-1} – wykonane w 2022 r. w budżecie jednostki samorządu terytorialnego dochody z tytułu opłat za wyżywienie w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,

$WbUE_{t-1}$ – poniesione w 2022 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące finansowane z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,

Dp_{t-1} – wykorzystaną w 2022 r. przez jednostkę samorządu terytorialnego kwotę dotacji, o której mowa w art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, dla prowadzonych przez tę jednostkę szkół danego typu, w których jest

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368, z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730, 1967, 2127, 2236 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295, 556, 803, 1641, 1785 i 2760.

realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,

WbI_{t-1} – poniesione w 2022 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące na finansowanie działalności internatów w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,

WbP_{t-1} – poniesione w 2022 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące na realizację programów rządowych, o których mowa w art. 90u ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2022 r. poz. 2230), w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,

WbU_{t-1} – poniesione w 2022 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego, inne niż wymienione w WbUE_{t-1}, WbI_{t-1} i WbP_{t-1}, wydatki bieżące na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi, związane z kształceniem, wychowaniem i opieką nad dziećmi i uczniami będącymi obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa,

S_{t-1} – kwotę przewidzianą w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego w 2022 r. na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi, bez uwzględnienia kwoty przewidzianej w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego na wychowanków internatów w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu,

w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,

$Lu_{S_{t-1}}$ – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, przyjętą do naliczenia części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego w 2022 r. w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,

Lu_{t-2} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ustaloną na podstawie danych systemu informacji oświatowej według stanu na dzień 30 września 2021 r., w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,

Lu_{t-1} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ustaloną na podstawie danych systemu informacji oświatowej według stanu na dzień 30 września 2022 r., w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi, z wyłączeniem dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa.

5. W roku 2023 wskaźnik zwiększający, o którym mowa w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, oblicza się według następującego wzoru:

$$Wz_t = \frac{\frac{Wb_{t-1} - (O_{t-1} + WbUE_{t-1} + Dp_{t-1} + WbI_{t-1} + WbP_{t-1} + WbU_{t-1})}{\frac{2}{3}Lu_{t-2} + \frac{1}{3}Lu_{t-1}}}{\frac{S_{t-1}}{LuS_{t-1}}}$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

Wz_t – wskaźnik zwiększający dla szkół danego typu będących szkołami specjalnymi w 2023 r.,

Wb_{t-1} – wydatki bieżące poniesione w 2022 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu będących szkołami specjalnymi, z tym że do tych wydatków nie wlicza się wsparcia:

- 1) wydatkowanego zgodnie z art. 65 ust. 28a ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 9 ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw;
- 2) uzyskanego na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 65 ust. 36 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw i wydatkowanego na podstawie tych przepisów,

O_{t-1} – wykonane w 2022 r. w budżecie jednostki samorządu terytorialnego dochody z tytułu opłat za wyżywienie w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,

$WbUE_{t-1}$ – poniesione w 2022 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące finansowane z udziałem środków pochodzących

- z budżetu Unii Europejskiej na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu będących szkołami specjalnymi,
- Dp_{t-1} – wykorzystaną w 2022 r. przez jednostkę samorządu terytorialnego kwotę dotacji, o której mowa w art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, dla prowadzonych przez tę jednostkę szkół danego typu będących szkołami specjalnymi,
- WbI_{t-1} – poniesione w 2022 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące na finansowanie działalności internatów w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,
- WbP_{t-1} – poniesione w 2022 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące na realizację programów rządowych, o których mowa w art. 90u ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,
- WbU_{t-1} – poniesione w 2022 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego, inne niż wymienione w $WbUE_{t-1}$, WbI_{t-1} i WbP_{t-1} , wydatki bieżące na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu będących szkołami specjalnymi, związane z kształceniem, wychowaniem i opieką nad dziećmi i uczniami będącymi obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa,
- S_{t-1} – kwotę przewidzianą w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego w 2022 r. na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu będących szkołami specjalnymi, bez uwzględnienia kwoty przewidzianej w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego na wychowanków

internatów w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,

LuS_{t-1} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, przyjętą do naliczenia części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego w 2022 r. w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,

Lu_{t-2} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ustaloną na podstawie danych systemu informacji oświatowej według stanu na dzień 30 września 2021 r., w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,

Lu_{t-1} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ustaloną na podstawie danych systemu informacji oświatowej według stanu na dzień 30 września 2022 r., w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi, z wyłączeniem dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa.

6. W roku 2024 wskaźnik zwiększający, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, oblicza się według następującego wzoru:

$$Wz_t = \frac{\frac{Wb_{t-1} - (O_{t-1} + WbUE_{t-1} + Dp_{t-1} + Wbl_{t-1} + WbP_{t-1} + WbU_{t-1})}{\frac{2}{3}Lu_{t-2} + \frac{1}{3}Lu_{t-1}}}{\frac{S_{t-1}}{LuS_{t-1}}}$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

- Wz_t – wskaźnik zwiększający dla szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi w 2024 r.,
- Wb_{t-1} – wydatki bieżące poniesione w 2023 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi, z tym że do tych wydatków nie wlicza się wsparcia:
- 1) wydatkowanego zgodnie z art. 65 ust. 28a ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 9 ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw;
 - 2) uzyskanego na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 65 ust. 36 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw i wydatkowanego na podstawie tych przepisów,
- O_{t-1} – wykonane w 2023 r. w budżecie jednostki samorządu terytorialnego dochody z tytułu opłat za wyżywienie w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,
- $WbUE_{t-1}$ – poniesione w 2023 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące finansowane z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej na prowadzenie przez tę

- jednostkę szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,
- Dp_{t-1} – wykorzystaną w 2023 r. przez jednostkę samorządu terytorialnego kwotę dotacji, o której mowa w art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, dla prowadzonych przez tę jednostkę szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,
- WbI_{t-1} – poniesione w 2023 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące na finansowanie działalności internatów w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,
- WbP_{t-1} – poniesione w 2023 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące na realizację programów rządowych, o których mowa w art. 90u ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,
- WbU_{t-1} – poniesione w 2023 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego, inne niż wymienione w WbUE_{t-1}, WbI_{t-1} i WbP_{t-1} wydatki bieżące na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi, związane z kształceniem, wychowaniem i opieką nad dziećmi i uczniami będącymi obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa,
- S_{t-1} – kwotę przewidzianą w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego w 2023 r. na prowadzenie przez tę

jednostkę szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi, bez uwzględnienia kwoty przewidzianej w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego na wychowanków internatów w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,

LuS_{t-1} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, przyjętą do naliczenia części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego w 2023 r. w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,

Lu_{t-2} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ustaloną na podstawie danych systemu informacji oświatowej według stanu na dzień 30 września 2022 r., w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi, z wyłączeniem dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa,

Lu_{t-1} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ustaloną na podstawie danych systemu informacji oświatowej według stanu na dzień 30 września 2023 r., w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami

specjalnymi, z wyłączeniem dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa.

7. W roku 2024 wskaźnik zwiększający, o którym mowa w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, oblicza się według następującego wzoru:

$$Wz_t = \frac{Wb_{t-1} - (O_{t-1} + WbUE_{t-1} + Dp_{t-1} + WbI_{t-1} + WbP_{t-1} + WbU_{t-1})}{\frac{\frac{2}{3}Lu_{t-2} + \frac{1}{3}Lu_{t-1}}{S_{t-1}}}$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

Wz_t – wskaźnik zwiększający dla szkół danego typu będących szkołami specjalnymi w 2024 r.,

Wb_{t-1} – wydatki bieżące poniesione w 2023 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu będących szkołami specjalnymi, z tym że do tych wydatków nie wlicza się wsparcia:

- 1) wydatkowanego zgodnie z art. 65 ust. 28a ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 9 ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw;
- 2) uzyskanego na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 65 ust. 36 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie

ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw i wydatkowanego na podstawie tych przepisów,

- O_{t-1} – wykonane w 2023 r. w budżecie jednostki samorządu terytorialnego dochody z tytułu opłat za wyżywienie w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,
- $WbUE_{t-1}$ – poniesione w 2023 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące finansowane z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu będących szkołami specjalnymi,
- Dp_{t-1} – wykorzystana w 2023 r. przez jednostkę samorządu terytorialnego kwotę dotacji, o której mowa w art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, dla prowadzonych przez tę jednostkę szkół danego typu będących szkołami specjalnymi,
- WbI_{t-1} – poniesione w 2023 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące na finansowanie działalności internatów w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,
- WbP_{t-1} – poniesione w 2023 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące na realizację programów rządowych, o których mowa w art. 90u ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,
- WbU_{t-1} – poniesione w 2023 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego, inne niż wymienione w $WbUE_{t-1}$, WbI_{t-1} i WbP_{t-1} wydatki bieżące na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu będących szkołami specjalnymi, związane z kształceniem, wychowaniem i opieką nad dziećmi i uczniami będącymi obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa,

S_{t-1} – kwotę przewidzianą w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego w 2023 r. na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu będących szkołami specjalnymi, bez uwzględnienia kwoty przewidzianej w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego na wychowanków internatów w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,

LuS_{t-1} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, przyjętą do naliczenia części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego w 2023 r. w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,

Lu_{t-2} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ustaloną na podstawie danych systemu informacji oświatowej według stanu na dzień 30 września 2022 r., w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi, z wyłączeniem dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa,

Lu_{t-1} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ustaloną na podstawie danych systemu informacji oświatowej według stanu na dzień 30 września 2023 r., w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,

z wyłączeniem dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa.

8. W roku 2025 wskaźnik zwiększający, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, oblicza się według następującego wzoru:

$$Wz_t = \frac{Wb_{t-1} - (O_{t-1} + WbUE_{t-1} + Dp_{t-1} + Wbl_{t-1} + WbP_{t-1} + WbU_{t-1})}{\frac{\frac{2}{3}Lu_{t-2} + \frac{1}{3}Lu_{t-1}}{S_{t-1}}} \cdot LuS_{t-1}$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

Wz_t – wskaźnik zwiększający dla szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi w 2025 r.,

Wb_{t-1} – wydatki bieżące poniesione w 2024 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi, z tym że do tych wydatków nie wlicza się wsparcia:

- 1) wydatkowanego zgodnie z art. 65 ust. 28a ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 9 ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw;

- 2) uzyskanego na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 65 ust. 36 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw i wydatkowanego na podstawie tych przepisów,
- O_{t-1} – wykonane w 2024 r. w budżecie jednostki samorządu terytorialnego dochody z tytułu opłat za wyżywienie w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,
- $WbUE_{t-1}$ – poniesione w 2024 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące finansowane z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,
- Dp_{t-1} – wykorzystaną w 2024 r. przez jednostkę samorządu terytorialnego kwotę dotacji, o której mowa w art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, dla prowadzonych przez tę jednostkę szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,
- WbI_{t-1} – poniesione w 2024 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące na finansowanie działalności internatów w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,
- WbP_{t-1} – poniesione w 2024 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące na realizację programów rządowych, o których mowa w art. 90u ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,

WbU_{t-1} – poniesione w 2024 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego, inne niż wymienione w WbUE_{t-1}, WbI_{t-1} i WbP_{t-1} wydatki bieżące na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi, związane z kształceniem, wychowaniem i opieką nad dziećmi i uczniami będącymi obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa,

S_{t-1} – kwotę przewidzianą w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego w 2024 r. na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi, bez uwzględnienia kwoty przewidzianej w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego na wychowanków internatów w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,

LuS_{t-1} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, przyjętą do naliczenia części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego w 2024 r. w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi,

Lu_{t-2} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ustaloną na podstawie danych systemu informacji oświatowej według stanu na dzień 30 września 2023 r., w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu, w których jest realizowany

obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi, z wyłączeniem dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa,

Lu_{t-1} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ustaloną na podstawie danych systemu informacji oświatowej według stanu na dzień 30 września 2024 r., w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu, w których jest realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, niebędących szkołami specjalnymi, z wyłączeniem dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa.

9. W roku 2025 wskaźnik zwiększający, o którym mowa w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, oblicza się według następującego wzoru:

$$Wz_t = \frac{\frac{Wb_{t-1} - (O_{t-1} + WbUE_{t-1} + Dp_{t-1} + WbI_{t-1} + WbP_{t-1} + WbU_{t-1})}{\frac{2}{3}Lu_{t-2} + \frac{1}{3}Lu_{t-1}}}{\frac{S_{t-1}}{LuS_{t-1}}}$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

Wz_t – wskaźnik zwiększający dla szkół danego typu będących szkołami specjalnymi w 2025 r.,

Wb_{t-1} – wydatki bieżące poniesione w 2024 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu

będących szkołami specjalnymi, z tym że do tych wydatków nie wlicza się wsparcia:

- 1) wydatkowanego zgodnie z art. 65 ust. 28a ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 9 ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw;
- 2) uzyskanego na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 65 ust. 36 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw i wydatkowanego na podstawie tych przepisów,

O_{t-1} – wykonane w 2024 r. w budżecie jednostki samorządu terytorialnego dochody z tytułu opłat za wyżywienie w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,

$WbUE_{t-1}$ – poniesione w 2024 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące finansowane z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu będących szkołami specjalnymi,

Dp_{t-1} – wykorzystaną w 2024 r. przez jednostkę samorządu terytorialnego kwotę dotacji, o której mowa w art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, dla prowadzonych przez tę jednostkę szkół danego typu będących szkołami specjalnymi,

- WbI_{t-1} – poniesione w 2024 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące na finansowanie działalności internatów w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,
- WbP_{t-1} – poniesione w 2024 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego wydatki bieżące na realizację programów rządowych, o których mowa w art. 90u ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,
- WbU_{t-1} – poniesione w 2024 r. z budżetu jednostki samorządu terytorialnego, inne niż wymienione w WbUE_{t-1}, WbI_{t-1} i WbP_{t-1} wydatki bieżące na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu będących szkołami specjalnymi, związane z kształceniem, wychowaniem i opieką nad dziećmi i uczniami będącymi obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa,
- S_{t-1} – kwotę przewidzianą w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego w 2024 r. na prowadzenie przez tę jednostkę szkół danego typu będących szkołami specjalnymi, bez uwzględnienia kwoty przewidzianej w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego na wychowanków internatów w prowadzonych przez tę jednostkę szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,
- LuS_{t-1} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, przyjętą do naliczenia części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego w 2024 r. w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi,

- Lu_{t-2} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ustaloną na podstawie danych systemu informacji oświatowej według stanu na dzień 30 września 2023 r., w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi, z wyłączeniem dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa,
- Lu_{t-1} – liczbę dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ustaloną na podstawie danych systemu informacji oświatowej według stanu na dzień 30 września 2024 r., w prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego szkołach danego typu będących szkołami specjalnymi, z wyłączeniem dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa.

Art. 51. 1. W celu zapewnienia kształcenia, wychowania i opieki nad dziećmi i uczniami będącymi obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa, mogą być tworzone inne lokalizacje prowadzenia zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych podporządkowane organizacyjnie szkołom lub

przedszkolom, zwane dalej „innymi lokalizacjami prowadzenia zajęć”. Przepisu nie stosuje się do szkół artystycznych.

2. Do tworzenia i likwidacji innych lokalizacji prowadzenia zajęć nie stosuje się przepisów art. 39 ust. 5a oraz art. 89 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

2a. Do tworzenia innych lokalizacji prowadzenia zajęć w budynkach użyteczności publicznej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, nie stosuje się przepisów art. 71 tej ustawy.

3. W przypadku innej lokalizacji prowadzenia zajęć podporządkowanej organizacyjnie szkole podstawowej, oprócz klas szkoły podstawowej mogą funkcjonować oddziały przedszkolne.

4. Utworzenie innej lokalizacji prowadzenia zajęć podporządkowanej szkole prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego lub przedszkolu prowadzonemu przez jednostkę samorządu terytorialnego następuje w drodze uchwały organu stanowiącego tej jednostki samorządu terytorialnego, po uzyskaniu pozytywnej opinii kuratora oświaty. Opinia jest wydawana w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Uchwała nie podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

5. Uchwała w sprawie utworzenia innej lokalizacji prowadzenia zajęć, o której mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) okres funkcjonowania innej lokalizacji prowadzenia zajęć;
- 2) nazwę i adres siedziby odpowiednio przedszkola lub szkoły, której będzie podporządkowana organizacyjnie inna lokalizacja prowadzenia zajęć;
- 3) adres innej lokalizacji prowadzenia zajęć;
- 4) w przypadku innej lokalizacji prowadzenia zajęć podporządkowanej organizacyjnie szkole podstawowej – informację o funkcjonowaniu oddziałów przedszkolnych.

6. Osoba prawna inna niż jednostka samorządu terytorialnego lub osoba fizyczna prowadząca publiczne lub niepubliczne przedszkole lub publiczną lub niepubliczną szkołę może utworzyć inną lokalizację prowadzenia zajęć podporządkowaną organizacyjnie odpowiednio temu przedszkolu lub tej szkole po zawarciu porozumienia z jednostką samorządu terytorialnego będącą odpowiednio dla tego

przedszkola lub dla tej szkoły organem rejestrującym, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych.

7. Porozumienie, o którym mowa w ust. 6, zawiera w szczególności:

- 1) okres funkcjonowania innej lokalizacji prowadzenia zajęć;
- 2) nazwę i adres siedziby odpowiednio przedszkola lub szkoły, której będzie podporządkowana organizacyjnie inna lokalizacja prowadzenia zajęć;
- 3) adres innej lokalizacji prowadzenia zajęć;
- 4) w przypadku innej lokalizacji prowadzenia zajęć podporządkowanej organizacyjnie szkole podstawowej – informację o funkcjonowaniu oddziałów przedszkolnych.

8. Do tworzenia innej lokalizacji prowadzenia zajęć, o której mowa w ust. 6, stosuje się odpowiednio art. 90a ust. 1 i 4 lub art. 168 ust. 13 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, z tym że:

- 1) opinia kuratora oświaty, o której mowa odpowiednio w art. 88 ust. 4 pkt 1 i art. 168 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe,
- 2) opinie komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej i państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, o których mowa odpowiednio w przepisach wydanych na podstawie art. 88 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe oraz w art. 168 ust. 4 pkt 3 lit. d tej ustawy

– są wydawane w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii.

9. W przypadku utworzenia innej lokalizacji prowadzenia zajęć, o której mowa w ust. 6:

- 1) złożenie wniosku o zmianę zezwolenia, o którym mowa w art. 88 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe,
- 2) zgłoszenie zmiany wpisu do ewidencji, o którym mowa w art. 168 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe

– może nastąpić w każdym czasie.

10. Statut przedszkola lub szkoły, której jest podporządkowana organizacyjnie inna lokalizacja prowadzenia zajęć, ulega niezwłocznemu dostosowaniu.

Art. 52. Jednostka samorządu terytorialnego, na terenie której zapewnia się kształcenie, wychowanie i opiekę nad dziećmi i uczniami będącymi obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za

legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa, może zorganizować tym dzieciom i uczniom bezpłatny transport do miejsca, w którym zapewnia się im kształcenie, wychowanie i opiekę. W przypadku zorganizowania tego transportu jednostka samorządu terytorialnego jest obowiązana w czasie przewozu zapewnić opiekę dzieciom korzystającym z wychowania przedszkolnego oraz uczniom, którym zapewniono kształcenie, wychowanie i opiekę w szkole podstawowej dla dzieci i młodzieży.

Art. 52a. Do dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa, nie stosuje się przepisów art. 50 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 51 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych.

Art. 53. 1. Obywatelowi Ukrainy przebywającemu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo który przebywa legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa, mogą być przyznane świadczenia pomocy materialnej o charakterze socjalnym na zasadach określonych w rozdziale 8a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, z zastrzeżeniem ust. 2–5.

2. Wniosek o przyznanie świadczenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) imię i nazwisko obywatela Ukrainy i jego rodziców;
- 2) miejsce pobytu obywatela Ukrainy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) oświadczenie o sytuacji rodzinnej i dochodowej.

3. Ustalając prawo do świadczenia, o którym mowa w ust. 1, przy ustalaniu dochodu rodziny w przeliczeniu na osobę nie uwzględnia się członka rodziny, który,

zgodnie z oświadczeniem osoby ubiegającej się o te świadczenia, nie przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przyznaje wójt gminy (burmistrz, prezydent miasta), na terenie której przebywa osoba ubiegająca się o te świadczenia.

5. Do świadczeń, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 70 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych.

Art. 54. Do dzieci i uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa, nie stosuje się przepisów art. 37 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, z wyjątkiem dzieci i uczniów z niepełnosprawnościami sprzężonymi, z których jedną z niepełnosprawności jest niepełnosprawność intelektualna, posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego i realizujących obowiązek, o którym mowa w art. 31 ust. 4 tej ustawy, obowiązek szkolny lub obowiązek nauki w ośrodku rewalidacyjno-wychowawczym.

Art. 55. 1. Nauczanie w oddziale przygotowawczym, o którym mowa w art. 165 ust. 11 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, może być prowadzone w grupie międzyszkolnej.

2. W przypadkach uzasadnionych warunkami demograficznymi organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego będącej organem prowadzącym szkołę, w której zorganizowano oddział przygotowawczy, może kierować do tego oddziału uczniów innych szkół tego samego typu, prowadzonych przez tę samą jednostkę samorządu terytorialnego.

3. Jednostki samorządu terytorialnego prowadzące szkoły mogą zawierać porozumienia w celu kierowania przez organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego uczniów prowadzonej przez siebie szkoły do oddziału przygotowawczego zorganizowanego w szkole tego samego typu prowadzonej przez inną jednostkę samorządu terytorialnego.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, przepisy art. 39 ust. 2–4a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe stosuje się odpowiednio.

5. Nauczanie w oddziale przygotowawczym jest prowadzone w oparciu o realizowane w szkole programy nauczania z zakresu kształcenia ogólnego dostosowane pod względem zakresu treści nauczania oraz metod i form ich realizacji do potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów.

Art. 55a. Do słuchaczy szkół policealnych kształcących w zawodzie technik pożarnictwa prowadzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, którzy realizują zadania na rzecz osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 44w ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty do czasu zakończenia realizacji tych zadań.

Art. 55b. 1. W latach szkolnych 2022/2023 i 2023/2024 dodatkowa nauka języka polskiego, o której mowa w art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, może być prowadzona w grupie międzyszkolnej.

2. W przypadkach uzasadnionych warunkami demograficznymi organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego będącej organem prowadzącym szkołę, w której zorganizowano dodatkową naukę języka polskiego, o której mowa w art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, może kierować do tej szkoły uczniów, o których mowa w art. 165 ust. 7 tej ustawy, uczęszczających do innych szkół prowadzonych przez tę samą jednostkę samorządu terytorialnego w celu korzystania z dodatkowej nauki języka polskiego.

3. Jednostki samorządu terytorialnego prowadzące szkoły mogą zawierać porozumienia w celu kierowania przez organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego uczniów prowadzonej przez siebie szkoły na dodatkową naukę języka polskiego, o której mowa w art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, którą zorganizowano w szkole prowadzonej przez inną jednostkę samorządu terytorialnego.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, przepisy art. 39 ust. 2–4a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe stosuje się odpowiednio.

Art. 55c. Dyrektor przedszkola, szkoły lub placówki, a w przypadku innej formy wychowania przedszkolnego prowadzonej przez osobę prawną inną niż jednostka samorządu terytorialnego lub osobę fizyczną – osoba kierująca tą inną formą wychowania przedszkolnego, może, w drodze decyzji, skreślić dziecko, ucznia albo

wychowanka, będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa, z listy odpowiednio dzieci, uczniów, albo wychowanków, jeżeli dziecko, uczeń albo wychowanek:

- 1) nie zamieszkuje na obszarze gminy, w której jest położone przedszkole, inna forma wychowania przedszkolnego, szkoła lub placówka, oraz
- 2) ma nieusprawiedliwioną nieobecność w okresie dwóch miesięcy na co najmniej 50% dni zajęć odpowiednio w przedszkolu, oddziale przedszkolnym w szkole podstawowej, innej formie wychowania przedszkolnego, szkole lub placówce.

Art. 56. W latach szkolnych 2021/2022–2023/2024 w szkole, w której utworzono dodatkowy oddział w celu zapewnienia kształcenia, wychowania i opieki dzieciom i uczniom będącym obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa, nauczycielowi mogą być przydzielone, za jego zgodą, godziny ponadwymiarowe w wymiarze wyższym niż określony w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2023 r. poz. 984, 1234, 1586, 1672 i 2005).

Art. 56a. Do dnia 31 sierpnia 2024 r. godziny ponadwymiarowe w wymiarze wyższym niż określony w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela mogą być przydzielone nauczycielowi języka polskiego, za jego zgodą, także w szkole, w której nie utworzono dodatkowego oddziału w celu zapewnienia kształcenia, wychowania i opieki dzieciom i uczniom będącym obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa.

Art. 57. W latach szkolnych 2021/2022–2023/2024 na stanowisku pomocy nauczyciela, o którym mowa w art. 165 ust. 8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, może być zatrudniona osoba nieposiadająca obywatelstwa polskiego, jeżeli posiada znajomość języka polskiego w mowie i piśmie w stopniu umożliwiającym pomoc uczniowi, który nie zna języka polskiego albo zna go na poziomie niewystarczającym do korzystania z nauki. Wymogu znajomości języka polskiego potwierdzonej dokumentem, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych, nie stosuje się.

Art. 58. 1. Od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia 31 sierpnia 2024 r. przepisu art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 301 oraz z 2023 r. poz. 1672) nie stosuje się w razie podjęcia przez uprawnionego pracy w jednostkach, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, na stanowisku:

- 1) pomocy nauczyciela, o którym mowa w art. 165 ust. 8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.
- 2) (uchylony)
2. (uchylony)

3. Do dnia 31 sierpnia 2024 r. przepisu art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych nie stosuje się w razie podjęcia przez uprawnionego pracy w jednostkach, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, na stanowisku:

- 1) nauczyciela języka polskiego lub nauczyciela prowadzącego dodatkową naukę języka polskiego, o której mowa w art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;
- 2) nauczyciela innego niż wymieniony w pkt 1, jeżeli w dniu nawiązania z nauczycielem stosunku pracy do szkoły uczęszcza co najmniej jeden uczeń będący obywatelem Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo który przebywa legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24

lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa.

Art. 58a. 1. W przypadku konieczności obsadzenia stanowiska dyrektora jednostki systemu oświaty przed dniem 2 września 2022 r. organ prowadzący może:

- 1) przedłużyć powierzenie stanowiska dyrektorowi jednostki systemu oświaty, po uzyskaniu pozytywnej opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny oraz po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej i rady szkoły lub placówki, na okres nie dłuższy niż do dnia 31 sierpnia 2023 r., jednak nie krótszy niż jeden rok szkolny, albo
- 2) powierzyć pełnienie obowiązków dyrektora jednostki systemu oświaty wicedyrektorowi, a w jednostce, w której nie ma wicedyrektora – nauczycielowi tej jednostki, po uzyskaniu pozytywnej opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny oraz po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej i rady szkoły lub placówki, jednak nie dłużej niż do dnia 31 sierpnia 2023 r., albo
- 3) przedłużyć powierzenie pełnienia obowiązków dyrektora jednostki systemu oświaty, po uzyskaniu pozytywnej opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny oraz po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej i rady szkoły lub placówki, jednak nie dłużej niż do dnia 31 sierpnia 2023 r.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, łączny okres pełnienia obowiązków dyrektora jednostki systemu oświaty może być dłuższy niż 10 miesięcy.

3. W przypadku jednostek systemu oświaty nowo zakładanych organ prowadzący może powierzyć stanowisko dyrektora jednostki systemu oświaty ustalonemu przez siebie kandydatowi, po uzyskaniu pozytywnej opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny, na okres nie dłuższy niż do dnia 31 sierpnia 2023 r., jednak nie krótszy niż jeden rok szkolny.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do osoby, o której mowa w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

5. Do dnia 1 września 2022 r. nie stosuje się przepisów art. 63 ust. 13 oraz art. 63 ust. 22 w zakresie stosowania przepisów ust. 13 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

Art. 59. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może określić, w drodze rozporządzenia, organizację kształcenia, wychowania i opieki dzieci

i młodzieży będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie niniejszej ustawy albo którzy przebywają legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r. w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa, w szczególności w zakresie oceniania, klasyfikowania i promowania, przeprowadzania egzaminów, organizacji pracy jednostek systemu oświaty, przeprowadzania postępowania rekrutacyjnego i wprowadzić w tym zakresie odrębne unormowania, uwzględniając dostosowanie procesu kształcenia, wychowania i opieki do potrzeb i możliwości dzieci i młodzieży będących obywatelami Ukrainy.

Art. 60. 1. Do zadań Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2500), zwanej dalej „ustawą o ubezpieczeniach obowiązkowych”, należy zwrot zakładowi ubezpieczeń wypłaconego odszkodowania lub świadczenia i poniesionych kosztów z tytułu roszczeń wynikających z ubezpieczenia granicznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, dotyczącego posiadaczy pojazdów mechanicznych, którzy spełniają łącznie następujące wymagania:

- 1) są cudzoziemcami w rozumieniu ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 2) są obywatelami Ukrainy albo w momencie przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej mieli zalegalizowany pobyt na terytorium Ukrainy;
- 3) przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r.;
- 4) zawarli umowę ubezpieczenia granicznego albo umowa ubezpieczenia granicznego została zawarta na ich rachunek, na okres 30 dni, a składka ubezpieczeniowa z tytułu tego ubezpieczenia jest finansowana jednorazowo przez zakład ubezpieczeń zawierający umowę ubezpieczenia granicznego lub podmiot powiązany z tym zakładem ubezpieczeń w rozumieniu ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2023 r. poz. 656, 614, 825, 1723, 1843 i 1941).

2. W przypadku wypłaty przez zakład ubezpieczeń odszkodowania lub świadczenia z tytułu ubezpieczenia granicznego w przypadku, o którym mowa w ust. 1, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny jest obowiązany do zwrotu zakładowi ubezpieczeń wypłaconego odszkodowania lub świadczenia i poniesionych kosztów.

3. W zakresie roszczeń, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 106 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych nie stosuje się.

4. W zakresie roszczeń, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 109 i art. 109a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych stosuje się odpowiednio.

5. Umowy ubezpieczenia granicznego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, zawierane są przez okres 2 miesięcy, począwszy od dnia 24 lutego 2022 r.

6. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu oraz zakładom ubezpieczeń udostępnia się w drodze teletransmisji danych, dane z rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 3.

Art. 61. 1. Od dnia 24 lutego 2022 r., przez okres 28 miesięcy, niezależnie od trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, obywatelowi Ukrainy, który uzyskał kwalifikacje lekarza lub lekarza dentysty poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, można udzielić zgody na wykonywanie zawodu lekarza albo zgody na wykonywanie zawodu lekarza dentysty oraz przyznać warunkowe prawo wykonywania zawodu lekarza albo warunkowe prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty, jeżeli spełnia warunki, o których mowa w art. 7 ust. 2a pkt 3–5 i 7 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2023 r. poz. 1516, 1617, 1831 i 1972).

2. Do osób, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7 ust. 9–14 i 17–22 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty.

3. Lekarz albo lekarz dentysta, posiadający prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1, może wykonywać zawód wyłącznie w podmiocie leczniczym oraz jest zobowiązany do zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres został zatrudniony, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w ust. 1. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.

4. Obywatel Ukrainy, który posiada zgodę na wykonywanie zawodu lekarza albo zgodę na wykonywanie zawodu lekarza dentysty oraz warunkowe prawo wykonywania zawodu lekarza albo warunkowe prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty wydane na podstawie art. 7 ust. 9–22 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, może wykonywać zawód również poza podmiotem leczniczym przeznaczonym do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19 w przypadku:

- 1) zniesienia stanu zagrożenia epidemicznego oraz zniesienia stanu epidemii lub
- 2) braku wyodrębnienia podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19.

5. Lekarz albo lekarz dentysta, o którym mowa w ust. 4, zgłasza ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres został zatrudniony, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w art. 7 ust. 9 i 10 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 62. 1. Lekarze i lekarze dentyści w trakcie stażu podyplomowego w ramach wykonywania zawodu lekarza albo lekarza dentysty mogą udzielać świadczeń zdrowotnych wymienionych w art. 15b ust. 3 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty osobom, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 także poza podmiotem, w którym odbywają staż.

2. Lekarze i lekarze dentyści w trakcie stażu podyplomowego mogą udzielać świadczeń zdrowotnych, o których mowa w ust. 1, w ramach zatrudnienia w podmiocie leczniczym lub w innej jednostce organizacyjnej utworzonej w celu udzielania świadczeń zdrowotnych osobom, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1.

3. Lekarze i lekarze dentyści w trakcie stażu podyplomowego udzielają świadczeń zdrowotnych, o których mowa w ust. 1:

- 1) poza czasem pracy, w ramach którego odbywają staż podyplomowy, lub
- 2) w ramach urlopu bezpłatnego udzielonego w miejscu odbywania stażu podyplomowego na czas nie dłuższy niż 3 miesiące.

4. Pracodawca lekarza lub lekarza dentystry w trakcie stażu podyplomowego nie może odmówić udzielenia urlopu, o którym mowa w ust. 3 pkt 2.

5. Lekarze i lekarze dentyści w trakcie stażu podyplomowego, udzielając świadczeń zdrowotnych, o których mowa w ust. 1, podlegają nadzorowi i kierownictwu lekarza uprawnionego do samodzielnego wykonywania zawodu, wyznaczonego przez kierownika jednostki, w ramach której udzielają tych świadczeń.

6. Na wniosek lekarza lub lekarza dentystry stażysty właściwa miejscowo okręgowa rada lekarska może uznać okres, w którym lekarz lub lekarz dentysta, udzielał świadczeń zdrowotnych, o których mowa w ust. 1, za równoważny z realizowaniem programu stażu podyplomowego, jeżeli świadczenia te były udzielane w czasie urlopu bezpłatnego udzielonego w miejscu odbywania stażu.

Art. 63. 1. Od dnia 24 lutego 2022 r. przez okres 28 miesięcy minister właściwy do spraw zdrowia może nadać numer odpowiadający numerowi prawa wykonywania zawodu na wniosek lekarza albo lekarza dentystry, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 9 ust. 7 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, i zgłosił zamiar udzielania świadczeń zdrowotnych osobom, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1.

2. Lekarz lub lekarz dentysta, o którym mowa w ust. 1, który uzyskał numer odpowiadający numerowi prawa wykonywania zawodu, może udzielać świadczeń zdrowotnych, w tym finansowanych ze środków publicznych, osobom, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1.

3. Od dnia 24 lutego 2022 r. przez okres 28 miesięcy przepisy ust. 1 i 2 oraz przepisy art. 9 ust. 2–14 i art. 9a ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry stosuje się odpowiednio do lekarza i lekarza dentystry, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, posiadającego prawo do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentystry w innym państwie niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli:

- 1) państwo, w którym lekarz lub lekarz dentysta posiada prawo wykonywania zawodu, znajduje się w wykazie, o którym mowa w ust. 4, oraz
- 2) lekarz lub lekarz dentysta przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu udzielania świadczeń zdrowotnych osobom, których pobyt na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, i będzie udzielał świadczeń wyłącznie tym osobom.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wykaz państw, w których posiadanie prawa wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentystry uprawnia do wykonywania zawodu na podstawie ust. 3.

Art. 64. 1. Od dnia 24 lutego 2022 r., przez okres 28 miesięcy, niezależnie od trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, obywatelowi Ukrainy, który uzyskał kwalifikacje pielęgniarki lub położnej poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, można udzielić zgody na wykonywanie zawodu pielęgniarki albo położnej oraz przyznać warunkowe prawo wykonywania zawodu pielęgniarki lub położnej, jeżeli spełnia warunki, o których mowa w art. 35a ust. 1 pkt 3–5 i 7 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2702 i 2705 oraz z 2023 r. poz. 185 i 1234).

2. Do osób, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 35a ust. 14–19 i 22–27 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej.

3. Pielęgniarka albo położna, posiadająca prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1, może wykonywać zawód wyłącznie w podmiocie leczniczym oraz jest zobowiązana do zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres została zatrudniona, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w ust. 1. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.

4. Obywatel Ukrainy, który posiada zgodę na wykonywanie zawodu pielęgniarki albo zgodę na wykonywanie zawodu położnej oraz warunkowe prawo wykonywania zawodu pielęgniarki albo warunkowe prawo wykonywania zawodu położnej wydane na podstawie art. 35a ust. 14–27 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, może wykonywać zawód również poza podmiotem leczniczym przeznaczonym do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19 w przypadku:

1) zniesienia stanu zagrożenia epidemicznego oraz zniesienia stanu epidemii lub

2) braku wyodrębnienia podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19.

5. Pielęgniarka albo położna, o której mowa w ust. 4, zgłasza ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres została zatrudniona, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w art. 35a ust. 14 i 16 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.

6. Osoba, o której mowa w ust. 1, za zgodą wojewody, może być zatrudniona jako pielęgniarka lub położna w domu pomocy społecznej pomimo niespełnienia wymogu, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych.

Art. 64a. Od dnia 24 lutego 2022 r., przez okres 18 miesięcy, obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pobytu zgodnego z obowiązującymi przepisami, w przypadkach, o których mowa w art. 22 ust. 1, posiadający uzyskany w Ukrainie dyplom:

- 1) jednolitych studiów na kierunku psychologia albo
- 2) dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia na kierunku psychologia i drugiego stopnia na kierunku psychologia

– zakończonych uzyskaniem tytułu zawodowego specjalisty na kierunku psychologia albo magistra na kierunku psychologia, może świadczyć usługi psychologiczne obywatelom Ukrainy przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym może udzielać świadczeń opieki zdrowotnej z zakresu opieka psychiatryczna i leczenie uzależnień.

Art. 65. 1. Czas służby funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Ochrony Państwa oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, którzy pełnili służbę, realizując zadania bezpośrednio związane z pobytem osób, które przybyły na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy, może przekraczać 40 godzin tygodniowo, z zachowaniem prawa do nieprzerwanego wypoczynku.

2. W zamian za czas służby przekraczający ustawowo określoną normę czasu służby funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1, przysługuje po zakończeniu okresu rozliczeniowego rekompensata pieniężna.

3. Do przedłużenia czasu służby funkcjonariuszy:

- 1) Policji – nie stosuje się przepisów art. 33 ust. 2a, 3 i 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2023 r. poz. 171, z późn. zm.¹¹⁾);
- 2) Straży Granicznej – nie stosuje się przepisów art. 37 ust. 2b, 3 i 3a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1080, 1088, 1489, 1723, 1860 i 2608);
- 3) Państwowej Straży Pożarnej – nie stosuje się przepisów art. 10 ust. 1 pkt 12, art. 12 ust. 5 pkt 8, art. 13 ust. 6 pkt 17 i art. 35 ust. 9, 10 i 10b ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1969 oraz z 2023 r. poz. 240, 347, 641, 1088 i 1560);
- 4) Służby Celno-Skarbowej – nie stosuje się przepisów art. 189 ust. 4 i 13 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.¹²⁾);
- 5) Służby Ochrony Państwa – nie stosuje się przepisu art. 81 ust. 2a, 4 i 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 66, z późn. zm.¹³⁾).

4. Do rekompensaty, o której mowa w ust. 2, stosuje się zasady, o których mowa w stosunku do funkcjonariuszy:

- 1) Policji – w art. 33 ust. 3a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;
- 2) Straży Granicznej – w art. 117c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej;
- 3) Państwowej Straży Pożarnej – w art. 97c ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej;
- 4) Służby Celno-Skarbowej – w przepisach wydanych na podstawie art. 189 ust. 20 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2600 oraz z 2023 r. poz. 185, 240, 289, 347, 535, 641, 1088 i 1860.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 556, 588, 641, 658, 760, 996, 1059, 1193, 1195, 1234, 1598, 1723 i 1860.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2600 oraz z 2023 r. poz. 240, 347, 641, 1586 i 1860.

5) Służby Ochrony Państwa – w art. 172a ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa.

4a. Rekompensatę pieniężną, o której mowa w ust. 2, w stosunku do funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przyznaje się w wysokości 1/172 uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego temu funkcjonariuszowi na stanowisku zajmowanym w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego za każdą godzinę służby przekraczającą normę określoną w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1136, 1834 i 1860). Łączny czas służby przekraczający normę w danym okresie rozliczeniowym zaokrągla się w górę do pełnej godziny.

5. Rekompensata pieniężna, o której mowa w ust. 2, jest wypłacana ze środków Funduszu.

Art. 66. 1. Kierownicy jednostek organizacyjnych Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Krajowej Administracji Skarbowej, Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz organizacje działające w tych służbach i podmiotach mogą przekazywać nieodpłatnie sprawny technicznie sprzęt, pojazdy i urządzenia jednostkom organizacyjnym Państwowej Służby Ukrainy do spraw Sytuacji Nadzwyczajnych, za zgodą odpowiednio Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej i Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych. Sprzęt, pojazdy i urządzenia, o których mowa w zdaniu pierwszym, mogą być również przekazywane przez Komendanta Służby Ochrony Państwa.

2. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, każdy w swoim zakresie, informuje odpowiednio ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo ministra właściwego do spraw środowiska, o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1. Komendant Służby Ochrony Państwa informuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych o zamiarze przekazania sprzętu, pojazdów i urządzeń, o których mowa w ust. 1.

3. Państwowa Straż Pożarna jest upoważniona do organizowania oraz przekazywania na rzecz Państwowej Służby Ukrainy do spraw Sytuacji Nadzwyczajnych sprawnego sprzętu, pojazdów i urządzeń, stanowiących wyposażenie innych jednostek ochrony przeciwpożarowej i darczyńców na terenie kraju.

4. Jednostki ochrony przeciwpożarowej i darczyńcy udzielają pisemnego upoważnienia kierownikowi jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej do czynności, o których mowa w ust. 3.

5. Przekazywany sprzęt, pojazdy i urządzenia zwolnione są z wszelkich opłat i podatków.

Art. 66a. 1. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych jest uprawniona do prowadzenia wszelkich działań obejmujących przyjęcie w formie darowizny, w tym w ramach Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności, o którym mowa w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/EU z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 924), albo nabycie oraz transport, przechowywanie i wydanie, a także wywóz na terytorium Ukrainy produktów leczniczych i wyrobów medycznych, w tym niedopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które będą przekazane:

- 1) na terytorium Ukrainy w celu przeciwdziałania skutkom działań wojennych prowadzonych na terytorium tego państwa;
- 2) podmiotom leczniczym prowadzącym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej leczenie antyretrowirusowe obywateli Ukrainy w ramach programu polityki zdrowotnej, o którym mowa w art. 5 pkt 29a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, pod nazwą „Leczenie antyretrowirusowe osób żyjących z wirusem HIV w Polsce na lata 2022–2026”;
- 3) podmiotom wykonującym działalność leczniczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu udzielenia świadczeń zdrowotnych.

2. Do działalności, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605, 650, 1859 i 1938), chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej.

3. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych przekazuje Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu tygodniowe zestawienie produktów leczniczych lub wyrobów medycznych dopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przyjętych w formie darowizny lub nabytych, zawierające nazwę, numer GTIN zgodny z systemem GS1, numer serii oraz liczbę opakowań jednostkowych przyjętego lub nabytego produktu leczniczego lub wyrobu medycznego.

4. Główny Inspektor Farmaceutyczny niezwłocznie, nie później niż 48 godzin od momentu przekazania zestawienia, o którym mowa w ust. 3, dokonuje analizy wpływu ewentualnego wywozu produktów leczniczych lub wyrobów medycznych wskazanych w zestawieniu na ich dostępność na rynku krajowym i w razie ryzyka wystąpienia braku dostępności produktów leczniczych lub wyrobów medycznych będących przedmiotem tego wywozu przekazuje jej wyniki ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

5. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych, nie później niż 24 godziny przed planowanym wywozem, zgłasza Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu zamiar dokonania wywozu poza granice Rzeczypospolitej Polskiej produktów leczniczych przeznaczonych na pomoc humanitarną na terytorium Ukrainy zawierających w swoim składzie środki odurzające lub substancje psychotropowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 44f ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939).

6. Główny Inspektor Farmaceutyczny niezwłocznie, nie później niż 24 godziny od momentu dokonania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5, zezwala albo odmawia zezwolenia na wywóz produktów leczniczych zawierających środki odurzające lub substancje psychotropowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 44f ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

7. Zgłoszenia, zestawienia, analizy i rozstrzygnięcia, o których mowa w ust. 3–6, doręcza się za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

8. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych może zlecić przechowywanie i transport produktów leczniczych lub wyrobów medycznych przeznaczonych na pomoc humanitarną na terytorium Ukrainy na podstawie umowy zawartej z podmiotem posiadającym zezwolenie, o którym mowa w art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, którego zakres pozwala na obrót

produktami leczniczymi lub wyrobami medycznymi, takimi jak przekazane na podstawie tej umowy.

9. Zleceniobiorca świadczący usługi przechowywania i transportu produktów leczniczych lub wyrobów medycznych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 8, jest zobowiązany do:

- 1) zapewnienia prawidłowych warunków przechowywania i transportu produktów leczniczych lub wyrobów medycznych;
- 2) weryfikowania warunków transportu przyjmowanych produktów leczniczych lub wyrobów medycznych w oparciu o warunki określone przez producenta i przekazania Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych informacji o ewentualnych nieprawidłowościach, które mogą mieć wpływ na jakość tych produktów lub wyrobów;
- 3) przekazywania Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych danych niezbędnych do sporządzenia zestawienia, o którym mowa w ust. 3.

10. Podmioty przekazujące w formie darowizny albo zbywające produkty lecznicze, które będą przekazane na terytorium Ukrainy w celu przeciwdziałania skutkom działań wojennych prowadzonych na terytorium tego państwa, na rzecz Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych:

- 1) przekazują informacje, o których mowa w art. 72a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, do systemu, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2023 r. poz. 2465);
- 2) dokonują weryfikowania zabezpieczeń, o których mowa w art. 54 lit. o dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz. Urz. WE L 311 z 28.11.2001, str. 67, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 27, str. 69), i wycofania niepowtarzalnego identyfikatora produktu leczniczego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2016/161 z dnia 2 października 2015 r. uzupełniającego dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady przez określenie szczegółowych zasad dotyczących zabezpieczeń umieszczanych na opakowaniach produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz. Urz. UE L 32 z 09.02.2016, str. 1).

11. Do wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 10, przepisy art. 36z ust. 2, art. 42a, art. 72a, art. 73e, art. 78 ust. 1 pkt 3a, 6a i 9 oraz art. 95 ust. 1b ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne stosuje się odpowiednio.

12. W przypadku niedopełnienia obowiązków, o których mowa w ust. 10, przepis art. 127c ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne stosuje się.

Art. 66b. 1. Prezes Rady Ministrów może powierzyć Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych realizację zadań związanych z udzielaniem Ukrainie pomocy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa.

2. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1, Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych jest uprawniona do nabywania, zbywania, transportowania, przechowywania, wydawania oraz do wywozu na terytorium Ukrainy i przywozu z terytorium tego państwa określonego asortymentu, a także do nabywania oraz świadczenia usług, w szczególności usług o charakterze logistycznym, transportowym i magazynowym, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na terytorium Ukrainy.

3. Działania, o których mowa w ust. 2, mogą być zrealizowane na rzecz podmiotów krajowych udzielających Ukrainie pomocy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz na rzecz jednostek organizacyjnych centralnej i terenowej administracji ukraińskiej.

Art. 67. Z zastrzeżeniem art. 14 ust. 22a, ust. 22b pkt 3 i ust. 22c, do zmian w planie finansowym Funduszu Pracy, umożliwiających realizację zadań wynikających z niniejszej ustawy, wymogów określonych w art. 29 ust. 12 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się. Zmiany wymagają zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 68. W przypadku użyczenia obywatelowi Ukrainy, o którym mowa w art. 1 ust. 1, budynku lub jego części w celu tymczasowego zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych, w zakresie tego użyczenia nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725) oraz art. 15zzu ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz

wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1327, 1429, 1723, 1860, 2029 i 2740).

Art. 69. Do zawarcia umowy najmu okazjonalnego lokalu przez najemcę będącego obywatelem Ukrainy, o którym mowa w art. 1 ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 19a ust. 2 pkt 2 i 3, ust. 3 oraz art. 19d ust. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego dotyczącego wskazania przez tego najemcę innego lokalu, w którym będzie mógł zamieszkać w przypadku wyegzekwowania od niego obowiązku opróżnienia i wydania lokalu zajmowanego na podstawie umowy najmu okazjonalnego oraz złożenia oświadczenia właściciela lokalu lub osoby posiadającej tytuł prawny do lokalu o wyrażeniu zgody na zamieszkanie najemcy i osób z nim zamieszkujących w lokalu wskazanym w oświadczeniu.

Art. 70. 1. W przypadku gdy społeczna inicjatywa mieszkaniowa:

- 1) użyczyła obywatelowi Ukrainy, o którym mowa w art. 1 ust. 1, opróżniony lokal mieszkalny w celu tymczasowego zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych albo
- 2) wynajęła obywatelowi Ukrainy, o którym mowa w art. 1 ust. 1, opróżniony lokal mieszkalny bez zawarcia z nim umowy, o której mowa w art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 790, 1114, 1463 i 1693)

– za ostatniego najemcę w rozumieniu art. 29a ust. 5 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa uznaje się ostatniego najemcę, wobec którego dokonano zwrotu partycypacji.

2. Społeczna inicjatywa mieszkaniowa może wynajmować lokal mieszkalny obywatelowi Ukrainy, o którym mowa w art. 1 ust. 1, bez zachowania warunków, o których mowa w art. 30 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa.

Art. 71. 1. Przepisu art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2454) nie stosuje się w przypadku, jeżeli organ prowadzący szkołę albo dyrektor szkoły, za zgodą tego organu, wystąpi do operatora OSE, o którym mowa w tej ustawie, z wnioskiem o świadczenie usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości przekraczającej 100 Mb/s w związku z uruchomieniem i funkcjonowaniem w danej

szkole punktu opieki nad cudzoziemcami, którzy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy. Koszty świadczenia usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości określonej we wniosku ponosi operator OSE w okresie funkcjonowania tego punktu opieki.

2. Jednostka samorządu terytorialnego może wystąpić do operatora OSE z wnioskiem o ponowne świadczenie usługi, o której mowa w art. 5 pkt 2 ustawy, o której mowa w ust. 1, w budynku, w którym zaprzestano świadczenia tej usługi w związku z zaprzestaniem prowadzenia działalności szkolnej i w którym uruchomiono punkt opieki, o którym mowa w ust. 1. Operator OSE może wznowić świadczenie usługi, o której mowa w zdaniu pierwszym, na czas funkcjonowania tego punktu, o ile umożliwiają to warunki techniczne. Koszty świadczenia tej usługi ponosi operator OSE w okresie funkcjonowania punktu opieki, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku skorzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1 i 2, dyrektor szkoły, organ prowadzący szkołę albo jednostka samorządu terytorialnego są obowiązani niezwłocznie poinformować operatora OSE o zaprzestaniu funkcjonowania punktu opieki, o którym mowa w ust. 1.

Art. 71a. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może odstąpić od wszczęcia postępowania z urzędu, jeżeli z przyczyn wynikających z działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy, w okresie ich trwania i nie dłużej niż 3 miesiące po ustaniu przyczyny uzasadniającej odstąpienie od wszczęcia postępowania z urzędu, nie jest możliwe wszczęcie postępowania przez doręczenie obywatelowi Ukrainy, niemającemu miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zawiadomienia o wszczęciu postępowania w miejscu zamieszkania na terytorium Ukrainy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wydaje postanowienie o odstąpieniu od wszczęcia postępowania, które pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. Przepis art. 83b ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wszczyna postępowanie z urzędu, jeżeli ustąpi przyczyna, o której mowa w ust. 1.

4. Bieg terminu przedawnienia, określony w przepisach szczególnych, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 2, do dnia wszczęcia postępowania.

Art. 71b. 1. Postępowanie przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub Prezesem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wszczęte:

- 1) przed dniem 24 lutego 2022 r. i niezakończone przed tym dniem,
- 2) od dnia 24 lutego 2022 r.

– może zostać zawieszona z przyczyn wynikających z działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy.

2. Zawieszenie postępowania, o którym mowa w ust. 1, trwa nie dłużej niż do 3 miesięcy po ustaniu przyczyny uzasadniającej zawieszenie postępowania.

3. W przypadku braku możliwości doręczenia obywatelowi Ukrainy postanowienia o zawieszeniu postępowania oraz podjęciu zawieszonych postępowania, o którym mowa w ust. 1, pozostawia się je w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. Przepis art. 83b ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Prezes Zakładu Ubezpieczeń podejmuje postępowanie z urzędu lub na wniosek, gdy ustąpią przyczyny uzasadniające zawieszenie postępowania, o których mowa w ust. 1.

5. W okresie zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 1, bieg terminu przedawnienia określony w przepisach szczególnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu.

Art. 71c. 1. Jeżeli zgłoszenie wniosku o zasiłek pogrzebowy w terminach określonych w art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251, 1429 i 1672) było niemożliwe z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy, prawo do zasiłku pogrzebowego dla obywateli Ukrainy wygasa po upływie 3 miesięcy po ustaniu przyczyny uzasadniającej niezgłoszenie wniosku.

2. Jeżeli z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość albo odpisu aktu stanu cywilnego nie może być ustalony stopień pokrewieństwa lub powinowactwa między osobą wnioskującą o zasiłek pogrzebowy a osobą zmarłą, podstawą do ustalenia prawa do

zasiłku pogrzebowego dla obywateli Ukrainy może być oświadczenie o stopniu pokrewieństwa lub powinowactwa.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 71d. W przypadku gdy obywatel Ukrainy przekazał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych informację o numerze rachunku płatniczego w Rzeczypospolitej Polskiej lub numerze wydanego w Rzeczypospolitej Polskiej instrumentu płatniczego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 30), Zakład Ubezpieczeń Społecznych może dokonywać na ten rachunek lub instrument płatniczy wypłaty także innych świadczeń pieniężnych niż te, dla celów wypłaty których zostały przekazane.

Art. 71e. Jeżeli z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy nie może być przedłożony w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych lub płatnikowi składek odpis skrócony aktu urodzenia dziecka lub jego kopia, potwierdzona za zgodność z oryginałem przez płatnika składek albo przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, podstawą do ustalenia prawa do zasiłku macierzyńskiego dla obywateli Ukrainy może być zaświadczenie stwierdzające datę porodu wystawione przez szpital.

Art. 71f. Jeżeli z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy nie może być przedłożone w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych lub płatnikowi składek zaświadczenie lekarskie wystawione w zagranicznym zakładzie leczniczym lub przez zagranicznego lekarza, podstawą do ustalenia prawa do zasiłku chorobowego lub zasiłku opiekuńczego dla obywateli Ukrainy mogą być nośniki informacji umożliwiające zapoznanie się z treścią zaświadczenia lekarskiego.

Art. 71g. Opiekunowi tymczasowemu, o którym mowa w art. 25, zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem przysługuje prawo do zasiłku opiekuńczego na zasadach określonych w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia

społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2780). W celu ustalenia prawa do zasiłku opiekuńczego opiekun tymczasowy załącza do wniosku o zasiłek opiekuńczy postanowienie o ustanowieniu opiekuna tymczasowego.

Art. 72. Skazując sprawcę, który w czasie trwania konfliktu zbrojnego na terytorium Ukrainy popełnił przestępstwo, o którym mowa w:

- 1) art. 189, art. 189a § 2, art. 191 § 1–2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17) – sąd orzeka karę pozbawienia wolności w wysokości nie niższej niż rok, a w wypadku przestępstwa określonego w art. 189 § 3, w wysokości nie niższej niż 5 lat, do górnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za przypisane sprawcy przestępstwo zwiększonego o połowę;
- 2) art. 204 § 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny – sąd orzeka karę pozbawienia wolności w wysokości od lat 5 do lat 15;
- 3) art. 203 lub art. 204 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny – sąd orzeka karę pozbawienia wolności w wysokości od lat 8 do lat 25;
- 4) art. 189a § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny – sąd orzeka karę pozbawienia wolności w wysokości od lat 10 do lat 25.

Art. 73–95. (pominięte)

Art. 96. 1. W roku akademickim 2021/2022 uczelnia może dokonać zmian w uchwale, o której mowa w art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustalającej warunki, tryb, termin rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji oraz sposób przeprowadzenia tej rekrutacji na studia rozpoczynające się w drugim semestrze roku akademickiego 2021/2022 oraz w roku akademickim 2022/2023.

2. Do dnia 30 września 2022 r. do zmiany regulaminu studiów, w zakresie niezbędnym do przyjęcia na studia osób, które w dniu 24 lutego 2022 r. były studentami uczelni działających na terytorium Ukrainy, nie stosuje się art. 75 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Termin uzgodnienia regulaminu z samorządem studenckim wynosi 5 dni roboczych, a w przypadku braku uzgodnienia regulamin wchodzi w życie na mocy ponownej uchwały senatu podjętej zwykłą większością głosów jego statutowego składu.

3. Rektor może zmienić organizację roku akademickiego 2021/2022 określoną w aktach wewnętrznych uczelni.

4. W roku akademickim 2021/2022 zajęcia na studiach stacjonarnych i studiach niestacjonarnych mogą być prowadzone łącznie w zakresie niezbędnym do umożliwienia odbywania studiów przez osoby, o których mowa w ust. 2.

5. Senat albo rada naukowa mogą dokonać zmiany w zasadach rekrutacji, o których mowa w art. 200 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, i w programie kształcenia, o którym mowa w art. 201 ust. 3 tej ustawy, określonych dla kształcenia rozpoczętego w 2021 r. i dla kształcenia rozpoczynającego się w 2022 r., oraz udostępnić te zmiany bez zachowania terminu, o którym mowa w art. 200 ust. 3 tej ustawy.

6. Do dnia 30 września 2022 r. do zmian regulaminu szkoły doktorskiej odnoszących się do obywateli Ukrainy nie stosuje się art. 205 ust. 2 w zakresie terminu uchwalenia regulaminu oraz art. 205 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Termin uzgodnienia regulaminu z samorządem doktorantów wynosi 5 dni roboczych, a w przypadku braku uzgodnienia regulaminu wchodzi w życie na mocy ponownej uchwały senatu albo rady naukowej podjętej zwykłą większością głosów ich statutowego składu.

Art. 97. 1. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, w porozumieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, włączy dane przetwarzane w rejestrze, o którym mowa w art. 3 ust. 3, do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, o którym mowa w art. 449 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 88¹⁴⁾, w terminie do dnia 1 stycznia 2023 r.

1a. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, w porozumieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, włączy dane przetwarzane w rejestrze, o którym mowa w art. 3 ust. 3, do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, o którym mowa w art. 449 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 88, w terminie do dnia 1 stycznia 2024 r. w zakresie, w jakim te dane nie zostały włączone do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców w terminie do dnia 1 stycznia 2023 r.

¹⁴⁾ Artykuł 88 zawiera zmiany do ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

2. Do czasu włączenia danych przetwarzanych w rejestrze, o którym mowa w art. 3 ust. 3, do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia udostępnienie w drodze teletransmisji danych, o których mowa w art. 3 ust. 4:

- 1) następującym podmiotom, w zakresie niezbędnym do realizacji ich zadań ustawowych:
 - a) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - b) Szefowi Agencji Wywiadu,
 - c) Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
 - d) Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego,
 - e) Szefowi Służby Wywiadu Wojskowego,
 - f) ministrowi właściwemu do spraw zdrowia,
 - g) ministrowi właściwemu do spraw pracy,
 - h) ministrowi właściwemu do spraw rodziny,
 - i) ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego,
 - j) ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji,
 - k) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki,
 - l) Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
 - m) organom Policji,
 - n) Komendantowi Służby Ochrony Państwa,
 - o) organom Krajowej Administracji Skarbowej,
 - p) Narodowemu Funduszowi Zdrowia,
 - q) Państwowej Inspekcji Pracy,
 - r) Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
 - s) Głównemu Urzędowi Statystycznemu,
 - t) jednostce podległej ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, właściwej w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia,
 - u) wojewodom;
- 2) organowi właściwemu w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 22c ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny, oraz Zakładowi

Ubezpieczeń Społecznych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań ustawowych;

- 3) ośrodkowi pomocy społecznej, centrum usług społecznych – w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych oraz powiatowemu centrum pomocy rodzinie, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

3. Do czasu włączenia danych, o których mowa w ust. 1a, do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców Komendant Główny Straży Granicznej udostępnia sądom i prokuratorom dane na pisemny wniosek bezzwłocznie.

Art. 98. 1. Pomoc, o której mowa w art. 12, może być zapewniona obywatelom Ukrainy w okresie od dnia 24 lutego 2022 r.

2. W okresie od dnia 24 lutego 2022 r. jednostki samorządu terytorialnego, związki jednostek samorządu terytorialnego, stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego oraz związek metropolitalny mogą udzielać pomocy obywatelom Ukrainy i wsparcia społecznościom lokalnym i regionalnym innych państw, w tym również poprzez wydatkowanie środków finansowych.

Art. 99. Przepisy art. 37 stosuje się do rozliczania świadczeń opieki zdrowotnej udzielonych od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia ogłoszenia ustawy osobom, które wjechały legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy.

Art. 100. W sprawach dotyczących uznania lub odmowy uznania obywatela Ukrainy za osobę bezrobotną wszczętych i niezakończonych do dnia 24 lutego 2022 r. stosuje się przepis art. 22 ust. 6.

Art. 100a. 1. Jeżeli cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lub 2 decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/382 z dnia 4 marca 2022 r. stwierdzającej istnienie masowego napływu wysiedleńców z Ukrainy w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2001/55/WE i skutkującej wprowadzeniem tymczasowej ochrony (Dz. Urz. UE L 71 z 4.3.2022, str. 1–6), do którego nie mają zastosowania przepisy ustawy, i który nie jest uprawniony do świadczeń opieki zdrowotnej na zasadach i w zakresie, w jakim

osobom objętym obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniem zdrowotnym przysługuje prawo do świadczeń na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, od dnia 24 lutego 2022 r. udzielono takich świadczeń, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców pokrywa koszty tych świadczeń, z wyłączeniem leczenia uzdrowiskowego lub rehabilitacji uzdrowiskowej, pod warunkiem, że temu cudzoziemcowi zostało wydane w terminie 2 miesięcy od dnia rozpoczęcia udzielania tych świadczeń zaświadczenie, o którym mowa w art. 110 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Do okresu udzielania świadczeń, których koszty podlegają pokryciu, stosuje się art. 112 ust. 1a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców może pokryć koszty świadczeń, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem podmiotu, z którym zawarł umowę cywilnoprawną na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 100b. 1. Jeżeli Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. wydał zaświadczenie, o którym mowa w art. 110 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lub 2 ustawy, zaświadczenie podlega unieważnieniu przez ten organ. Zaświadczenie unieważnia się poprzez wprowadzenie do rejestru, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informacji o unieważnieniu. Dniem unieważnienia zaświadczenia jest dzień wprowadzenia informacji do rejestru.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców zawiadamia cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, o unieważnieniu zaświadczenia i obowiązku jego zwrotu. Cudzoziemiec zwraca zaświadczenie w terminie 15 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

3. Jeżeli Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców zapewnił cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, pomoc polegającą na zakwaterowaniu i wyżywieniu albo pomoc w postaci świadczenia pieniężnego, o których mowa w art. 112 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej, pomoc ta przysługuje cudzoziemcowi za okres do dnia unieważnienia zaświadczenia.

Art. 100c. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2022 r. bieg terminów na załatwienie spraw dotyczących:

- 1) udzielenia cudzoziemcowi:
 - a) zezwolenia na pobyt czasowy,
 - b) zezwolenia na pobyt stały,
 - c) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej,
- 2) zmiany:
 - a) zezwolenia na pobyt czasowy i pracę,
 - b) zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji,
- 3) cofnięcia cudzoziemcowi:
 - a) zezwolenia na pobyt czasowy,
 - b) zezwolenia na pobyt stały,
 - c) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej

– w postępowaniach prowadzonych przez wojewodę nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres.

2. Czynności dokonane w okresie, o którym mowa w ust. 1, w postępowaniach w sprawach, o których mowa w ust. 1, są skuteczne.

3. W okresie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przepisów o bezczynności organu oraz o obowiązku organu prowadzącego postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, do powiadamiania strony lub uczestnika postępowania o niezakończonym w terminie nie stosuje się;
- 2) organowi prowadzącemu postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, nie wymierza się grzywny ani nie zasądza się od niego sum pieniężnych na rzecz skarżących za niewydanie rozstrzygnięć w terminach określonych przepisami prawa.

4. Zaprzestanie czynności przez organ prowadzący postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, lub ich dokonywanie z opóźnieniem, w okresie, o którym mowa w ust. 1, nie może być podstawą wywodzenia środków prawnych dotyczących bezczynności, przewlekłości lub naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki.

Art. 100d. 1. W okresie do dnia 30 czerwca 2024 r. bieg terminów na załatwienie spraw dotyczących:

- 1) udzielenia cudzoziemcowi:
 - a) zezwolenia na pobyt czasowy,
 - b) zezwolenia na pobyt stały,
 - c) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej,
- 2) zmiany:
 - a) zezwolenia na pobyt czasowy i pracę,
 - b) zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji,
- 3) cofnięcia cudzoziemcowi:
 - a) zezwolenia na pobyt czasowy,
 - b) zezwolenia na pobyt stały,
 - c) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej

– w postępowaniach prowadzonych przez wojewodę nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres.

2. Czynności dokonane w okresie, o którym mowa w ust. 1, w postępowaniach w sprawach, o których mowa w ust. 1, są skuteczne.

3. W okresie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przepisów o bezczynności organu oraz o obowiązku organu prowadzącego postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, do powiadamiania strony lub uczestnika postępowania o niezałatwieniu sprawy w terminie nie stosuje się;
- 2) organowi prowadzącemu postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, nie wymierza się grzywny ani nie zasądza się od niego sum pieniężnych na rzecz skarżących za niewydanie rozstrzygnięć w terminach określonych przepisami prawa.

4. Zaprzestanie czynności przez organ prowadzący postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, lub ich dokonywanie z opóźnieniem, w okresie, o którym mowa w ust. 1, nie może być podstawą wywodzenia środków prawnych dotyczących bezczynności, przewlekłości lub naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki.

Art. 101. 1. W celu wsparcia jednostek samorządu terytorialnego w realizacji dodatkowych zadań wynikających z ustawy w związku z działaniami wojennymi

prowadzonymi na terytorium Ukrainy Minister Sprawiedliwości użycza jednostce samorządu terytorialnego nieruchomość pozostającą w zarządzie trwałym zakładu poprawczego i schroniska dla nieletnich, jako tymczasowe miejsce zakwaterowania.

2. Użyczenie, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze porozumienia zawartego pomiędzy dyrektorem zakładu poprawczego i schroniska dla nieletnich a organem wykonawczym (wójt, burmistrz, prezydent miasta, starosta) jednostki samorządu terytorialnego.

3. Porozumienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) okres obowiązywania porozumienia;
- 2) zakres realizowanych zadań, w szczególności prowadzenie zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych, a także udzielanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej dzieciom i młodzieży będących obywatelami Ukrainy;
- 3) zasady udzielania wsparcia psychologiczno-pedagogicznego rodzicom lub opiekunowi prawnemu dzieci i młodzieży będących obywatelami Ukrainy;
- 4) zasady organizacji wyżywienia obywateli Ukrainy.

4. Na mocy porozumienia, o którym mowa w ust. 2, dyrektor zakładu poprawczego i schroniska dla nieletnich pozostaje dyrektorem placówki będącej tymczasowym miejscem zakwaterowania. Pracownicy zakładu poprawczego i schroniska dla nieletnich pozostają pracownikami placówki będącej tymczasowym miejscem zakwaterowania.

5. Dyrektor placówki będącej tymczasowym miejscem zakwaterowania określi zakres nowych zadań i obowiązków pracownikom tej placówki zgodnie z zadaniami określonymi w ustawie.

Art. 102. 1. Minister Sprawiedliwości, w drodze zarządzenia, określi zakłady poprawcze i schroniska dla nieletnich, które zostaną użyczone jednostkom samorządu terytorialnego na potrzeby pomocy obywatelom Ukrainy jako tymczasowe miejsca zakwaterowania.

2. Minister Sprawiedliwości, po ustaniu przesłanek wynikających z ustawy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy, przywraca regulaminową działalność zakładu i schroniska.

Art. 103. Minister Sprawiedliwości w celu tymczasowej relokacji nieletnich przebywających w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich wyznacza zakłady i schroniska, do których nastąpi przeniesienie nieletnich.

Art. 104. W przypadku, o którym mowa w art. 60b ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34), obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, podaje numer PESEL, o ile go posiada, rodzaj, numer i serię, o ile dokument je zawiera, dokumentu podróży lub innego dokumentu ze zdjęciem umożliwiającą ustalenie tożsamości.

Art. 105. Do wydatków wynikających z niniejszej ustawy nie stosuje się art. 50 ust. 1a–1c, 4 i 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 106. W roku 2022 w celu realizacji zadań wynikających z ustawy minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wiosek Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, może dokonać przeniesień wydatków zaplanowanych w części 73 – Zakład Ubezpieczeń Społecznych pomiędzy działami klasyfikacji wydatków budżetu państwa.

Art. 107. 1. Polecenia i porozumienia realizowane przez wojewodę na podstawie ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2022 r. poz. 135 i 655) i ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 261 i 583), w celu zapewnienia współdziałania organów administracji rządowej i samorządowej działających w województwie zawarte od dnia 24 lutego 2022 r. w zakresie pomocy udzielonej obywatelom Ukrainy, zachowują moc do dnia 31 maja 2022 r.

2. Do poleceń, o których mowa w ust. 1, nie ma zastosowania art. 12 ust. 16.

Art. 107a. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2022 r. dokonywanie zmian planu przychodów i kosztów Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych nie wymaga uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu.

2. Przepisu art. 21 ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się.

Art. 107b. W okresie do dnia 31 grudnia 2022 r. przepisów art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U.

z 2021 r. poz. 1933 oraz z 2022 r. poz. 807, 872, 1459 i 1512) nie stosuje się do działalności Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych związanej z realizacją przez ten podmiot zadań określonych w art. 31 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych.

Art. 108. Samorządowy zakład budżetowy, który realizuje zadania związane z pomocą obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, może otrzymać dotacje z budżetu jednostki samorządu terytorialnego przekraczające 50% kosztów jego działalności.

Art. 109. W roku 2022 raty części oświatowej, wyrównawczej, równoważącej i regionalnej subwencji ogólnej mogą być przekazywane wszystkim jednostkom samorządu terytorialnego w terminach wcześniejszych niż określone w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 110. 1. Ustalając relację, o której mowa w art. 242 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, planowane wydatki bieżące pomniejsza się o planowane wydatki bieżące ponoszone w celu realizacji zadań związanych z pomocą obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa w części, w jakiej nie są one finansowane środkami publicznymi otrzymanymi przez jednostkę na ten cel.

2. Ocena spełnienia zasady określonej w art. 242 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych następuje z uwzględnieniem wykonanych wydatków bieżących pomniejszonych o wykonane wydatki bieżące poniesione w celu realizacji zadań związanych z pomocą obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa w części, w jakiej nie były one finansowane środkami publicznymi otrzymanymi przez jednostkę na ten cel.

3. Ustalając relację ograniczającą wysokość spłaty długu jednostki samorządu terytorialnego na rok 2023 i lata kolejne, wydatki bieżące budżetu tej jednostki podlegają pomniejszeniu o wydatki bieżące poniesione w celu realizacji zadań związanych z pomocą obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa w części, w jakiej nie są one finansowane środkami publicznymi otrzymanymi przez jednostkę na ten cel.

Art. 111. W celu realizacji zadań związanych z pomocą obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, organ stanowiący

jednostki samorządu terytorialnego może upoważnić wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zarząd powiatu lub zarząd województwa do:

- 1) dokonania zmian w planie dochodów i wydatków budżetu jednostki samorządu terytorialnego, w tym dokonywania przeniesień wydatków między działami klasyfikacji budżetowej;
- 2) dokonywania czynności, o których mowa w art. 258 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 3) dokonywania zmian w wieloletniej prognozie finansowej oraz w planie wydatków budżetu jednostki samorządu terytorialnego związanych z wprowadzeniem nowych inwestycji lub zakupów inwestycyjnych przez jednostkę, o ile zmiana ta nie pogorszy wyniku budżetu tej jednostki.

Art. 112. 1. W związku z realizacją zadań związanych z pomocą obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, rada miasta na prawach powiatu może podjąć uchwałę o:

- 1) nieprzeprowadzaniu konsultacji społecznych w formie budżetu obywatelskiego, o którym mowa w art. 5a ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w zakresie projektów, przewidzianych do realizacji w 2024 r.;
- 2) zawieszeniu przeprowadzania konsultacji społecznych w formie budżetu obywatelskiego, o którym mowa w art. 5a ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w zakresie projektów, przewidzianych do realizacji w 2023 r.;
- 3) zawieszeniu w 2022 r. realizacji niektórych projektów ze środków budżetu obywatelskiego.

2. Uchwała, o której mowa w ust. 1 pkt 3, nie może dotyczyć projektów, których realizacja rozpoczęła się przed dniem wejścia w życie tej uchwały.

3. W uchwale, o której mowa w ust. 1 pkt 2, określa się również:

- 1) rok, w którym projekty przewidziane do realizacji w 2023 r. będą realizowane;
- 2) zasady postępowania ze zgłoszonymi dotychczas projektami, przewidzianymi do realizacji w 2023 r., w tym harmonogram oceny tych projektów, składania odwołań od oceny negatywnej, rozpatrywania takich odwołań, głosowania mieszkańców i ogłoszenia wyników głosowania.

4. W uchwale, o której mowa w ust. 1 pkt 3, określa się również harmonogram realizacji projektów, które objęte są zakresem tej uchwały.

Art. 113. Z budżetu państwa mogą być udzielane właściwym jednostkom samorządu terytorialnego dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie zadań związanych z pomocą obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa. W przypadku dofinansowania zadań własnych bieżących i inwestycyjnych kwota dotacji może stanowić więcej niż 80% kosztów realizacji zadania.

Art. 113a. 1. W roku 2022 środki Funduszu Zapasów Interwencyjnych, o którym mowa w art. 28a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1537 i 1723), mogą być przeznaczone na wykonywanie zadań Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych dotyczących utworzenia na wniosek ministra właściwego do spraw energii, utrzymywania oraz likwidacji rezerw strategicznych zgodnie z ustawą z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1513 i 1695) w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do zmiany planu finansowego Funduszu Zapasów Interwencyjnych wymogów określonych w art. 29 ust. 12 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się. O dokonanych zmianach informuje się ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do zmiany planu finansowego Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych wymogów określonych w przepisach art. 21 ust. 5 i 6 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się. O dokonanych zmianach informuje się ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. W przypadku likwidacji rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, sfinansowanych ze środków Funduszu Zapasów Interwencyjnych, środki z ich sprzedaży stanowią przychód Funduszu Zapasów Interwencyjnych i są wpłacane na rachunek tego funduszu w terminie do jednego miesiąca od daty wpływu środków ze sprzedaży.

4. W przypadku likwidacji rezerw strategicznych sfinansowanych ze środków Funduszu Zapasów Interwencyjnych Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych,

w terminie miesiąca od dnia dokonania sprzedaży zlikwidowanych rezerw strategicznych, informuje Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw energii oraz ministra właściwego do spraw budżetu o wysokości środków Funduszu Zapasów Interwencyjnych przeznaczonych na utworzenie, utrzymywanie oraz likwidację rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, oraz o wysokości środków finansowych uzyskanych ze sprzedaży tych rezerw w wyniku ich likwidacji.

5. W przypadku gdy informacja, o której mowa w ust. 4, wskazuje, że wysokość środków Funduszu Zapasów Interwencyjnych przeznaczonych na utworzenie, utrzymywanie oraz likwidację rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, jest wyższa niż wysokość środków uzyskanych przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych ze sprzedaży tych rezerw w wyniku ich likwidacji, minister właściwy do spraw energii może wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego do spraw budżetu o przekazanie środków z budżetu państwa do części, której jest dysponentem, z przeznaczeniem na wpłatę na rachunek tego funduszu. Wpłata dokonywana jest przez ministra właściwego do spraw energii w wysokości różnicy pomiędzy wysokością środków Funduszu Zapasów Interwencyjnych przeznaczonych na utworzenie, utrzymywanie oraz likwidację rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, a wysokością środków uzyskanych przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych ze sprzedaży tych rezerw w wyniku ich likwidacji. Wpłata ta stanowi przychód Funduszu Zapasów Interwencyjnych.

6. Środki, o których mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw budżetu przekazuje w całości lub w ratach w latach 2022–2024.

Art. 113b. 1. W roku 2022 Prezes Rady Ministrów może wydać dysponentowi Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg, utworzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg (Dz. U. z 2022 r. poz. 505, 655, 1561, 1768 i 1846), wiążące polecenie dokonania wpłaty środków pieniężnych do Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, określając jej wysokość oraz termin wpłaty. Wysokość wpłaty jest określana na podstawie informacji dysponenta Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg o znanych, na dzień przekazania informacji, zobowiązaniach Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg dotyczących 2022 roku. Wysokość wpłaty nie może być wyższa niż 1500 mln zł.

2. Wpłaty środków pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią koszty Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg.

3. Środki, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych. Środki te przeznacza się na finansowanie przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych zadań dotyczących utworzenia na wniosek ministra właściwego do spraw energii, utrzymywania oraz likwidacji rezerw strategicznych zgodnie z ustawą z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do zmian w planie finansowym Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg wymogów określonych w art. 29 ust. 12 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się. O dokonanych zmianach informuje się ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, do zmiany planu finansowego Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych wymogów określonych w przepisach art. 21 ust. 5 i 6 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się. O dokonanych zmianach informuje się ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

5. W przypadku likwidacji rezerw strategicznych sfinansowanych ze środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg środki z ich sprzedaży są wpłacane na rachunek tego funduszu w terminie do miesiąca od dnia wpływu środków ze sprzedaży. Wpłata ta stanowi przychód Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg.

6. W przypadku likwidacji rezerw strategicznych sfinansowanych ze środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych, w terminie miesiąca od dnia dokonania sprzedaży zlikwidowanych rezerw strategicznych, informuje Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw transportu oraz ministra właściwego do spraw budżetu o wysokości środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg przeznaczonych na utworzenie, utrzymywanie oraz likwidację rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 3, oraz o wysokości środków finansowych uzyskanych ze sprzedaży tych rezerw w wyniku ich likwidacji.

7. W przypadku gdy informacja, o której mowa w ust. 6, wskazuje, że wysokość środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg przeznaczonych na utworzenie, utrzymywanie oraz likwidację rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 3, jest wyższa niż wysokość środków uzyskanych przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych ze sprzedaży tych rezerw w wyniku ich likwidacji, minister właściwy

do spraw transportu może wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego do spraw budżetu o przekazanie środków z budżetu państwa do części budżetowej, której jest dysponentem, z przeznaczeniem na wpłatę na rachunek tego funduszu. Wpłata dokonywana jest przez ministra właściwego do spraw transportu w wysokości różnicy pomiędzy wysokością środków tego funduszu przeznaczonych na utworzenie, utrzymywanie oraz likwidację rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 3, a wysokością środków uzyskanych przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych ze sprzedaży tych rezerw w wyniku ich likwidacji. Wpłata ta stanowi przychód Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg.

8. Środki, o których mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw budżetu przekazuje w całości lub w ratach w latach 2022–2024.

<Art. 113c. Obywatelowi Ukrainy będącemu użytkownikiem aplikacji mObywatel, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, któremu wydano certyfikat, o którym mowa w art. 10 ust. 3, mLegitymację, o której mowa w art. 11b ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, wydaje się po uwierzytelnieniu przy użyciu tego certyfikatu.>

Art. 113c wejdzie w życie z dniem określonym w komunikacie wydanym na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. poz. 1234).

<Art. 113d. 1. Obywatelowi Ukrainy będącemu użytkownikiem aplikacji mObywatel, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, któremu wydano certyfikat, o którym mowa w art. 10 ust. 3, dokument, o którym mowa w:

- 1) art. 7c ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty,
- 2) art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej,
- 3) art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2187)

Art. 113d wejdzie w życie z dniem określonym w komunikacie wydanym na podstawie art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. poz. 1234).

– może być udostępniony w aplikacji mObywatel po uwierzytelnieniu przy użyciu tego certyfikatu.

2. Przepisy art. 7c ust. 2b i 2c ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, art. 41 ust. 1d ustawy z dnia 15 lipca 2011 r.

o zawodach pielęgniarstwa i położnej oraz art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych stosuje się.>

Art. 114. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikat określający dzień wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających stosowanie przepisów art. 4–10.

Art. 115. Rada Ministrów raz na 12 miesięcy składa Sejmowi i Senatowi szczegółowe sprawozdanie z wykonania ustawy na piśmie. Sprawozdanie czyni się niezwłocznie przedmiotem debat Sejmu i Senatu.

Art. 116. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia¹⁵⁾, z mocą od dnia 24 lutego 2022 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 12 ust. 10–16, art. 72 oraz art. 89, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 95, który wchodzi w życie z dniem 27 marca 2022 r.

¹⁵⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 12 marca 2022 r.